

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 2022
(OR. en)

15896/22

**Διοργανικός φάκελος:
2022/0408 (COD)**

JUSTCIV 168
ECOFIN 1316
COMPET 1020
JAI 1666
CODEC 1981
IA 220

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τη Γενική Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η κα Martine DEPREZ, Διευθύντρια
Ημερομηνία Παραλαβής:	8 Δεκεμβρίου 2022
Αποδέκτης:	κα Thérèse BLANCHET, Γενική Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2022) 702 final
Θέμα:	Πρόταση ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2022) 702 final.

σνημμ.: COM(2022) 702 final

Βρυξέλλες, 7.12.2022
COM(2022) 702 final

2022/0408 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2022) 434 final} - {SWD(2022) 395 final} - {SWD(2022) 396 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Η παρούσα πρωτοβουλία, που ανακοινώθηκε τον Σεπτέμβριο του 2020, αποτελεί μέρος της προτεραιότητας της Επιτροπής για την προώθηση της Ένωσης Κεφαλαιαγορών, ενός σημαντικού έργου για την προώθηση της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής ενοποίησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση¹.

Η απουσία εναρμονισμένων καθεστώτων αφερεγγυότητας έχει αναγνωριστεί εδώ και καιρό ως ένα από τα βασικά εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων στην ΕΕ και για την μεγαλύτερη ενοποίηση των κεφαλαιαγορών της ΕΕ. Το 2015 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (στο εξής: ΕΚΤ) χαρακτήρισαν από κοινού το δίκαιο της αφερεγγυότητας τομέα καίριας σημασίας για την επίτευξη μιας «πραγματικής» Ένωσης των Κεφαλαιαγορών². Επίσης, την ίδια άποψη εκφράζουν σταθερά διεθνείς οργανισμοί όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (στο εξής: ΔΝΤ) και πολυάριθμες δεξαμενές σκέψης. Το 2019 το ΔΝΤ προσδιόρισε τις πρακτικές αφερεγγυότητας ως ένα από «τα τρία κύρια εμπόδια για τη μεγαλύτερη ενοποίηση των κεφαλαιαγορών στην Ευρώπη», μαζί με τη διαφάνεια και την ποιότητα του κανονιστικού πλαισίου. Η ΕΚΤ έχει τονίσει επανειλημμένα την ανάγκη «να αντιμετωπιστούν οι σημαντικές ελλείψεις και οι αποκλίσεις μεταξύ των πλαισίων για την αφερεγγυότητα [...] πέραν του σχεδίου οδηγίας σχετικά με την αφερεγγυότητα, την αναδιάρθρωση και τη δεύτερη ευκαιρία, δεδομένου ότι “οι αποδοτικότερες και πιο εναρμονισμένες νομοθεσίες για την αφερεγγυότητα [μαζί με άλλα μέτρα] μπορούν να βελτιώσουν τη βεβαιότητα για τους επενδυτές, να μειώσουν το κόστος και να διευκολύνουν τις διασυννοριακές επενδύσεις, καθιστώντας παράλληλα τα επιχειρηματικά κεφάλαια πιο ελκυστικά και προσβάσιμα για τις επιχειρήσεις³».

Οι κανόνες αφερεγγυότητας είναι κατακερματισμένοι σε εθνικό επίπεδο. Ως εκ τούτου, παράγουν διαφορετικά αποτελέσματα μεταξύ των κρατών μελών, και διακρίνονται ιδίως από διαφορετικό βαθμό αποτελεσματικότητας ως προς τον χρόνο που απαιτείται για την εκκαθάριση μιας επιχείρησης και την αξία που μπορεί τελικά να ανακτηθεί. Σε ορισμένα κράτη μέλη, το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα χρονοβόρες διαδικασίες αφερεγγυότητας και χαμηλή μέση αξία ανάκτησης σε περιπτώσεις εκκαθάρισης. Επίσης, οι διαφορές μεταξύ των εθνικών καθεστώτων δημιουργούν ανασφάλεια δικαίου όσον αφορά τα αποτελέσματα των διαδικασιών αφερεγγυότητας και οδηγούν σε αύξηση του κόστους πληροφόρησης και μάθησης για τους διασυννοριακούς πιστωτές σε σύγκριση με τους πιστωτές που δραστηριοποιούνται μόνο στη χώρα τους.

¹ COM(2020) 590 final.

² Έκθεση των πέντε προέδρων (https://ec.europa.eu/info/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_en), ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2015, σχετικά με την οικοδόμηση μιας Ένωσης Κεφαλαιαγορών [2015/2634(RSP)] και της 8ης Οκτωβρίου 2020 σχετικά με την περαιτέρω προώθηση της Ένωσης Κεφαλαιαγορών (CMU) [2020/2036(INI)].

³ Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, «Χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση στην Ευρώπη», Μάιος 2018, <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/fie/ecb.financialintegrationineurope201805.en.pdf> και «Financial Integration and Structure in the Euro Area» (Χρηματοπιστωτική ολοκλήρωση και διάρθρωση στη ζώνη του ευρώ), Απρίλιος 2022, <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/fie/ecb.fie202204-4c4f5f572f.en.pdf>.

Τα αποτελέσματα των διαδικασιών αφερεγγυότητας διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, με τον μέσο χρόνο ανάκτησης να κυμαίνεται από 0,6 έως 7 έτη και τα δικαστικά έξοδα να κυμαίνονται από 0 έως και περισσότερο από 10 %. Ο μέσος όρος των αξιών ανάκτησης των εταιρικών δανείων στην ΕΕ αντιστοιχούσε σε 40 % του ανεξόφλητου ποσού κατά τη χρονική στιγμή της παύσης πληρωμών και σε 34 % για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (στο εξής: ΜΜΕ) το 2018⁴. Οι χαμηλές αξίες ανάκτησης, οι χρονοβόρες διαδικασίες αφερεγγυότητας και το υψηλό κόστος των διαδικασιών δεν επηρεάζουν μόνο την αποτελεσματικότητα της εκκαθάρισης μιας επιχείρησης. Αποτελούν βασικό προβληματισμό για τους επενδυτές και τους πιστωτές κατά τον προσδιορισμό του επιπέδου του ασφαλιστρου κινδύνου που αναμένουν να ανακτήσουν από μια επένδυση. Όσο λιγότερο αποδοτικό είναι ένα καθεστώς αφερεγγυότητας, τόσο υψηλότερο θα είναι το ύψος του ασφαλιστρου που χρεώνουν οι επενδυτές, με όλες τις υπόλοιπες παραμέτρους να παραμένουν σταθερές. Ένα ασφάλιστρο υψηλού κινδύνου αυξάνει το κόστος κεφαλαίου για την επιχείρηση και, αν ο κίνδυνος είναι ιδιαίτερα υψηλός, αποτρέπει τους επενδυτές από το να παρέχουν πιστώσεις. Το γεγονός αυτό περιορίζει κατ'επέκταση την επιλογή της χρηματοδότησης που είναι διαθέσιμη για την επιχείρηση και, γενικότερα, περιορίζει τη δυνατότητά της να αντλεί οικονομικά προσιτή χρηματοδότηση για να επεκτείνει τις δραστηριότητές της.

Το 10 έως 20 % των 120 000 έως 150 000 ετήσιων υποθέσεων αφερεγγυότητας στην ΕΕ περιλάμβαναν διασυνοριακή παροχή πιστώσεων. Τα αποκλίνοντα καθεστώτα αφερεγγυότητας σε ολόκληρη την ΕΕ αντιπροσωπεύουν ένα ιδιαίτερο πρόβλημα για τους διασυνοριακούς επενδυτές, οι οποίοι πρέπει ενδεχομένως να λαμβάνουν υπόψη 27 διαφορετικά καθεστώτα αφερεγγυότητας όταν αξιολογούν μια επενδυτική ευκαιρία εκτός του δικού τους κράτους μέλους. Οι όροι ανταγωνισμού δεν είναι ισότιμοι, δεδομένου ότι παρεμφερείς επενδύσεις σε κράτη μέλη με αποδοτικότερα καθεστώτα αφερεγγυότητας θεωρούνται πιο ελκυστικές απ' ό,τι σε κράτη μέλη με λιγότερο αποδοτικά καθεστώτα αφερεγγυότητας, γεγονός που συνιστά σημαντικό εμπόδιο για τη διασυνοριακή ροή κεφαλαίων και τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς κεφαλαίων στην ΕΕ. Οι επιχειρήσεις σε κράτη μέλη με αποδοτικότερα πλαίσια αφερεγγυότητας είναι, επίσης, πιθανό να αποκτήσουν πρόσβαση σε φθηνότερη χρηματοδότηση, γεγονός που τους εξασφαλίζει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σύγκριση με επιχειρήσεις από άλλα κράτη μέλη. Επιπλέον, τα αποκλίνοντα καθεστώτα αφερεγγυότητας μεταξύ των κρατών μελών αποτρέπουν τους επενδυτές από το να εξετάζουν το ενδεχόμενο επενδύσεων σε κράτη μέλη με τα νομικά συστήματα των οποίων δεν είναι τόσο εξοικειωμένοι. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους επενδυτές που δεν διαθέτουν τους πόρους ώστε να αξιολογούν 27 διαφορετικά καθεστώτα αφερεγγυότητας. Το γεγονός αυτό μειώνει το συνολικό δυναμικό διασυνοριακών επενδύσεων στην ΕΕ και, ως εκ τούτου, περιορίζει το βάθος και το εύρος των κεφαλαιαγορών της ΕΕ και υπονομεύει τη συνολική επιτυχία του έργου για την Ένωση Κεφαλαιαγορών.

⁴ Τα στοιχεία προέρχονται από συγκριτική αξιολόγηση που διενήργησε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών. Βλ. Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, «Report on the benchmarking of national loan enforcing frameworks» (Εκθεση σχετικά με τη συγκριτική αξιολόγηση των εθνικών πλαισίων αναγκαστικής εκτέλεσης για δάνεια), 2020, EBA/REP/2020/29, https://www.eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/About%20Us/Missions%20and%20tasks/Call%20for%20Advice/2020/Report%20on%20the%20benchmarking%20of%20national%20loan%20enforcement%20frameworks/962022/Report%20on%20the%20benchmarking%20of%20national%20loan%20enforcement%20frameworks.pdf. Εθνικοί εμπειρογνώμονες σε θέματα αφερεγγυότητας, οι οποίοι παρείχαν εκτιμήσεις για το σενάριο συγκριτικής αξιολόγησης που χρησιμοποιήθηκε για τους δείκτες αφερεγγυότητας της κατάταξης όσον αφορά την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας (Doing Business) της Παγκόσμιας Τράπεζας, ανέφεραν χρονική διάρκεια από 1,5 έως 3,5 έτη όσον αφορά τον χρόνο ανάκτησης και δικαστικά έξοδα από 9 έως 15 % για τα κράτη μέλη της ΕΕ. Τα ποσοστά ανάκτησης στην περίπτωση εκκαθάρισης σε ένα κράτος μέλος της ΕΕ κυμαίνονταν μεταξύ 32 και 44 %, με μέσο όρο 38 % για τα οικεία κράτη μέλη.

Η συνεχιζόμενη ενεργειακή κρίση και τα περιορισμένα δημοσιονομικά περιθώρια για δημόσιες επιδοτήσεις ενδέχεται να οδηγήσουν σε αύξηση της εξόδου επιχειρήσεων από την αγορά. Περισσότερες επιχειρήσεις ενδέχεται να αντιμετωπίσουν καταστάσεις μη βιώσιμου επιπέδου χρέους. Επιπλέον, οι τελευταίες οικονομικές εξελίξεις καταδεικνύουν ότι η οικονομία της ΕΕ εξακολουθεί να είναι ευάλωτη σε μεγάλους οικονομικούς κλυδωνισμούς και δυσχέρειες. Στη δεύτερη περίπτωση, οι αποδοτικότεροι και καλύτερα ευθυγραμμισμένοι κανόνες αφερεγγυότητας στην ΕΕ θα αύξαναν την ικανότητα απορρόφησης των εν λόγω κλυδωνισμών. Επίσης, θα συνέβαλαν στον περιορισμό των αρνητικών επιπτώσεων (και του κόστους για τους επενδυτές) από άτακτες πράξεις ομαλής παύσης δραστηριοτήτων. Στο βασικό σενάριο, οι υποθέσεις αφερεγγυότητας θα εξακολουθήσουν να δοκιμάζουν τις ικανότητες των δικαστικών συστημάτων, χωρίς, ωστόσο, να εφαρμόζονται λύσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των χρονοβόρων και μη αποδοτικών διαδικασιών, των χαμηλότερων αξιών ανάκτησης και, τελικά, της χαμηλότερης παροχής πιστώσεων και διαρθρωτικής προσαρμογής της οικονομίας.

Η απουσία μεγαλύτερης σύγκλισης των καθεστώτων αφερεγγυότητας θα έχει ως αποτέλεσμα να μην αξιοποιηθούν στο έπακρο οι δυνατότητες διασυνοριακών επενδύσεων και να μην αναπτυχθούν στον μέγιστο δυνατό βαθμό οι διασυνοριακές επιχειρηματικές σχέσεις.

Απαιτείται ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ για τη σημαντική μείωση του κατακερματισμού των καθεστώτων αφερεγγυότητας. Η εν λόγω δράση θα στηρίξει τη σύγκλιση στοχευόμενων στοιχείων των κανόνων των κρατών μελών για την αφερεγγυότητα και θα δημιουργήσει κοινά πρότυπα σε όλα τα κράτη μέλη, με αποτέλεσμα τη διευκόλυνση των διασυνοριακών επενδύσεων.

Τα μέτρα σε επίπεδο ΕΕ θα διασφαλίσουν ισότιμους όρους ανταγωνισμού και θα αποτρέψουν τις στρεβλώσεις όσον αφορά τις αποφάσεις διασυνοριακών επενδύσεων που οφείλονται στην έλλειψη πληροφοριών και τις διαφορές όσον αφορά τον σχεδιασμό των καθεστώτων αφερεγγυότητας. Αυτό θα συμβάλει στη διευκόλυνση των διασυνοριακών επενδύσεων και του ανταγωνισμού, προστατεύοντας παράλληλα την εύρυθμη λειτουργία της ενιαίας αγοράς. Δεδομένου ότι οι αποκλίσεις των καθεστώτων αφερεγγυότητας αποτελούν βασικό εμπόδιο για τις διασυνοριακές επενδύσεις, η αντιμετώπιση του εμποδίου αυτού είναι ζωτικής σημασίας για την υλοποίηση μιας ενιαίας αγοράς κεφαλαίων στην ΕΕ.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση συνάδει πλήρως με άλλες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ στον τομέα πολιτικής, ιδίως την οδηγία (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵ και τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶, καθώς αντιμετωπίζει προβλήματα τα οποία δεν αντιμετώπιζαν άλλες υφιστάμενες νομοθετικές πράξεις. Συνεπώς, η εν λόγω δράση της ΕΕ αντιμετωπίζει ένα πραγματικό νομοθετικό κενό.

⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, περί πλαισίου για την προληπτική αναδιάρθρωση, την απαλλαγή από τα χρέη και τις ανικανότητες ή την έκπτωση οφειλετών, καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (Οδηγία για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα) (ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 18).

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 19).

Η οδηγία (ΕΕ) 2019/1023 είναι μια στοχευμένης εναρμόνισης, που επικεντρώνεται σε δύο συγκεκριμένα είδη διαδικασιών: τις προ της αφερεγγυότητας διαδικασίες και τις διαδικασίες απαλλαγής από χρέη για επιχειρηματίες που έχουν πτωχεύσει. Αμφότερες οι διαδικασίες ήταν νέες και απουσίαζαν από τα εθνικά πλαίσια αφερεγγυότητας των περισσότερων κρατών μελών. Οι διαδικασίες προληπτικής αναδιάρθρωσης [τίτλος ΙΙ της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023] είναι συστήματα που είναι διαθέσιμα σε οφειλέτες που αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες προτού καταστούν αφερεγγυοί, δηλαδή όταν υφίσταται μόνο πιθανότητα αφερεγγυότητας. Βασίζονται στο γεγονός ότι είναι πολύ πιο πιθανό να διασωθούν προβληματικές επιχειρήσεις όταν αυτές έχουν πρόσβαση σε εργαλεία αναδιάρθρωσης σε πολύ πρώιμο στάδιο, προτού καταστούν οριστικά αφερεγγυες. Τα ελάχιστα πρότυπα εναρμόνισης της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023 για τα πλαίσια προληπτικής αναδιάρθρωσης εφαρμόζονται μόνο σε επιχειρήσεις οι οποίες δεν είναι ακόμη αφερεγγυες και έχουν ακριβώς ως σκοπό να αποφεύγονται οι διαδικασίες αφερεγγυότητας από τις επιχειρήσεις που μπορούν ακόμη να καταστούν και πάλι βιώσιμες. Δεν αντιμετωπίζουν την περίπτωση κατά την οποία μια επιχείρηση καθίσταται αφερεγγυα και πρέπει να υποβληθεί σε διαδικασία αφερεγγυότητας. Ομοίως, τα ελάχιστα πρότυπα για τη δεύτερη ευκαιρία σε περίπτωση αποτυχίας επιχειρηματιών [τίτλος ΙΙΙ της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023] δεν αφορούν τον τρόπο διεξαγωγής των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Αντιθέτως, αφορούν την απαλλαγή από χρέη για αφερεγγυούς επιχειρηματίες και μπορούν να περιγραφούν ως ρύθμιση των αποτελεσμάτων μετά την αφερεγγυότητα, η οποία, ωστόσο, δεν εναρμονίζει την ίδια τη νομοθεσία περί αφερεγγυότητας.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 εκδόθηκε επί της νομικής βάσης για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (άρθρο 81 ΣΛΕΕ)⁷. Με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 θεσπίστηκαν ενιαίοι κανόνες σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και το εφαρμοστέο δίκαιο οι οποίοι καθορίζουν —για υποθέσεις διασυνοριακής αφερεγγυότητας— σε ποιο κράτος μέλος πρέπει να κινηθεί η διαδικασία αφερεγγυότητας και ποιο δίκαιο πρέπει να εφαρμοστεί. Παράλληλα, υπήρχαν ενιαίοι κανόνες που διασφάλιζαν την αναγνώριση και, εφόσον απαιτείτο, την εκτέλεση των αποφάσεων των δικαστηρίων που έχουν διεθνή δικαιοδοσία σε αυτές τις υποθέσεις στην επικράτεια όλων των κρατών μελών. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 δεν επηρεάζει το περιεχόμενο του εθνικού δικαίου αφερεγγυότητας. Καθορίζει το εφαρμοστέο δίκαιο, αλλά δεν προβλέπει χαρακτηριστικά ή ελάχιστα πρότυπα για το εν λόγω δίκαιο. Ως εκ τούτου, δεν αντιμετωπίζει τις αποκλίσεις μεταξύ των νομοθεσιών περί αφερεγγυότητας των κρατών μελών (ούτε τα προβλήματα και τα έξοδα που προκύπτουν).

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα πρόταση συνάδει πλήρως με την προτεραιότητα της Επιτροπής όσον αφορά την προώθηση της Ένωσης Κεφαλαιαγορών και, ειδικότερα, τη δράση 11 του σχεδίου δράσης για την Ένωση Κεφαλαιαγορών καθώς και την επακόλουθη ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την Ένωση των Κεφαλαιαγορών. Στο σχέδιο δράσης για την Ένωση Κεφαλαιαγορών του 2020⁸ ανακοινώθηκε ότι η Επιτροπή θα αναλάβει νομοθετική ή μη νομοθετική πρωτοβουλία για την ελάχιστη εναρμόνιση ή την αύξηση της σύγκλισης σε στοχευμένους τομείς της νομοθεσίας για την αφερεγγυότητα μη τραπεζικών ιδρυμάτων με σκοπό να καταστούν τα αποτελέσματα των διαδικασιών αφερεγγυότητας περισσότερο προβλέψιμα. Στις 15 Σεπτεμβρίου 2021 στην επιστολή προθέσεων της⁹ προς το Κοινοβούλιο και την Προεδρία του Συμβουλίου, η πρόεδρος κ. Von der Leyen ανακοίνωσε πρωτοβουλία για την εναρμόνιση

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

⁸ COM(2020) 590 final.

⁹ Βλ. σ. 4: state_of_the_union_2021_letter_of_intent_en.pdf (europa.eu).

ορισμένων πτυχών του ουσιαστικού δικαίου περί διαδικασιών αφερεγγυότητας, η οποία συμπεριλήφθηκε στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2022¹⁰. Η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την Ένωση Κεφαλαιαγορών, που δημοσιεύτηκε τον Νοέμβριο του 2021, ανήγγειλε μια επικείμενη οδηγία, η οποία θα μπορούσε να συμπληρωθεί από σύσταση της Επιτροπής, στον τομέα της αφερεγγυότητας των επιχειρήσεων¹¹.

Επίσης, η πρόταση συνάδει πλήρως με τις στοχευόμενες ειδικές ανά χώρα συστάσεις στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου με σκοπό τη βελτίωση της αποδοτικότητας και της ταχύτητας των εθνικών καθεστώτων αφερεγγυότητας, οι οποίες έχουν οδηγήσει σε μεταρρυθμίσεις στον τομέα της αφερεγγυότητας σε ορισμένα κράτη μέλη.

Η πρόταση συνάδει, επίσης, με την οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου¹², δεδομένου ότι δεν θίγει την αρχή με βάση την οποία οι εργαζόμενοι δεν διατηρούν τα δικαιώματά τους όταν η μεταβίβαση διενεργείται στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας. Ειδικότερα, στο άρθρο 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/23/EK αναφέρεται ότι, εκτός εάν τα κράτη μέλη προβλέπουν άλλως, τα άρθρα 3 και 4 σχετικά με τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης της ιδιοκτησίας μιας επιχείρησης δεν εφαρμόζονται όταν ο εκχωρητής υπόκειται σε διαδικασία πτώχευσης ή σε οποιαδήποτε άλλη ανάλογη διαδικασία αφερεγγυότητας, κινηθείσα με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του εκχωρητή και οι διαδικασίες αυτές διεξάγονται υπό την εποπτεία αρμόδιας δημόσιας αρχής. Η πρόταση συνάδει πλήρως με την εν λόγω διάταξη όσον αφορά τη ρύθμιση της «διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης (pre-pack)»¹³. Σε συμφωνία με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση Heiploeg¹⁴, η παρούσα πρόταση διευκρινίζει, ιδίως, ότι το στάδιο εκκαθάρισης σε διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού πρέπει να θεωρείται διαδικασία πτώχευσης ή αφερεγγυότητας κινηθείσα με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του εκχωρητή υπό την εποπτεία αρμόδιας δημόσιας αρχής για τους σκοπούς του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/23/EK.

Η πρόταση συνάδει, επίσης, με την οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵, η οποία αποσκοπεί να περιορίσει τη συσσώρευση περιβαλλοντικής

¹⁰ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2022 — Μαζί κάνουμε ισχυρότερη την Ευρώπη» [COM (2021) 645 final] [cwp2022_en.pdf (europa.eu)].

¹¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Ένωση Κεφαλαιαγορών — Επιτεύγματα ένα έτος μετά το σχέδιο δράσης» [COM(2021) 720 final], διαθέσιμη στη διεύθυνση EUR-Lex - 52021DC0720 - EN - EUR-Lex (europa.eu).

¹² Οδηγία 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (EE L 82 της 22.3.2001, σ. 16).

¹³ Στη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, η επιχείρηση του οφειλέτη ή τμήμα αυτής πωλείται ως λειτουργούσα επιχείρηση (going concern) βάσει σύμβασης της οποίας η διαπραγμάτευση λαμβάνει χώρα υπό όρους εχεμύθειας πριν από την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας υπό την εποπτεία επόπτη που ορίζεται από δικαστήριο και ακολουθείται από σύντομη διαδικασία αφερεγγυότητας, κατά την οποία η πώληση, για την οποία έχει ήδη πραγματοποιηθεί διαπραγμάτευση, εγκρίνεται και εκτελείται επίσημα.

¹⁴ Απόφαση του Δικαστηρίου, της 28ης Απριλίου 2022, στην υπόθεση C-237/20 (Federatie Nederlandse Vakbeweging κατά Heiploeg Seafood International BV) (EU:C:2022:321).

¹⁵ Οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (EE L 143 της 30.4.2004, σ. 56).

ευθύνης και να διασφαλίσει τη συμμόρφωση με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Η οδηγία 2004/35/EK υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα για να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη μέσω και αγορών χρηματοοικονομικής ασφάλειας, εκ μέρους των κατάλληλων οικονομικών και χρηματοπιστωτικών φορέων, συμπεριλαμβανομένων χρηματοπιστωτικών μηχανισμών σε περίπτωση αφερεγγυότητας, με στόχο να καταστεί δυνατή η χρήση χρηματοοικονομικών εγγυήσεων από τους φορείς εκμετάλλευσης προκειμένου να καλύψουν τις ευθύνες τους δυνάμει της οδηγίας 2004/35/EK. Οι μηχανισμοί αυτοί αποσκοπούν στη διασφάλιση της εξυπηρέτησης των απαιτήσεων ακόμη και σε περιπτώσεις αφερεγγυότητας του οφειλέτη. Η πρόταση δεν θίγει τα μέτρα που προβλέπονται βάσει της οδηγίας 2004/35/EK. Αντιθέτως, η ύπαρξη ενός πιο αποδοτικού πλαισίου αφερεγγυότητας θα συμβάλει στην ταχύτερη και αποδοτικότερη ανάκτηση της αξίας περιουσιακών στοιχείων γενικά και, ως εκ τούτου, θα διευκολύνει τη αποζημίωση για περιβαλλοντικές απαιτήσεις κατά αφερέγγυας επιχείρησης, ακόμη και χωρίς προσφυγή σε μέσα χρηματοοικονομικής ασφάλειας, σε πλήρη συμφωνία προς τους στόχους της οδηγίας 2004/35/EK.

Τέλος, η παρούσα πρόταση θα βοηθήσει περισσότερους επιχειρηματίες να επωφεληθούν από την απαλλαγή από χρέη, καθώς οι διαδικασίες αφερεγγυότητας κατά των πολύ μικρών επιχειρήσεων θα κινούνται πιο εύκολα και θα διεξάγονται με πιο αποδοτικό τρόπο. Τα παραπάνω συνάδουν με τον στόχο της δέσμης μέτρων αρωγής για τις ΜΜΕ που ανακοίνωσε η πρόεδρος Von der Leyen τον Σεπτέμβριο του 2022 στην ομιλία της για την κατάσταση της Ένωσης.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η πρότασή βασίζεται στο άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), το οποίο επιτρέπει την έκδοση μέτρων προσέγγισης των εθνικών διατάξεων που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Οι νόμοι περί αφερεγγυότητας διασφαλίζουν την ομαλή παύση δραστηριοτήτων επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν χρηματοοικονομικές και οικονομικές δυσχέρειες. Θεωρούνται ως ένας από τους βασικούς παράγοντες για τον καθορισμό του κόστους των χρηματοοικονομικών επενδύσεων, καθώς επιτρέπουν τον προσδιορισμό της τελικής αξίας ανάκτησης των επενδύσεων όσον αφορά αφερέγγυες επιχειρήσεις.

Οι μεγάλες διαφορές όσον αφορά την αποτελεσματικότητα των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας δημιουργούν φραγμούς στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, καθώς μειώνουν την ελκυστικότητα των διασυνοριακών επενδύσεων λόγω της περιορισμένης προβλεψιμότητας της έκβασης των διαδικασιών αφερεγγυότητας επιχειρήσεων στα διάφορα κράτη μέλη και της συνεπακόλουθης αύξησης του κόστους αναζήτησης πληροφοριών για τους διασυνοριακούς επενδυτές. Επιπλέον, οι εν λόγω διαφορές έχουν ως αποτέλεσμα μεγάλες αποκλίσεις όσον αφορά την αξία ανάκτησης επενδύσεων αφερέγγυων επιχειρήσεων σε ολόκληρη την ΕΕ. Ως εκ τούτου, δεν υπάρχουν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού στην Ένωση, καθώς παρόμοιες επενδύσεις σε κράτη μέλη με αποδοτικότερη νομοθεσία αφερεγγυότητας θεωρούνται ελκυστικότερες απ' ό,τι σε κράτη μέλη με λιγότερο αποδοτική νομοθεσία περί αφερεγγυότητας. Επιχειρήσεις από κράτη μέλη με αποδοτική νομοθεσία περί αφερεγγυότητας μπορούν να επωφελούνται από χαμηλότερο κόστος κεφαλαίου απ' ό,τι οι

επιχειρήσεις από άλλα κράτη μέλη και, ως εκ τούτου, μπορούν να επωφελούνται γενικά από ευκολότερη πρόσβαση σε κεφάλαια.

Στόχος της πρότασης είναι να μειωθούν οι διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών περί αφερεγγυότητας και, ως εκ τούτου, να αντιμετωπιστεί το ζήτημα των μη αποδοτικών νόμων περί αφερεγγυότητας σε ορισμένα κράτη μέλη, αυξάνοντας την προβλεψιμότητα των διαδικασιών αφερεγγυότητας εν γένει και μειώνοντας τα εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων. Με την εναρμόνιση στοχευμένων πτυχών των νομοθεσιών περί αφερεγγυότητας, η πρόταση αποσκοπεί, ιδίως, στη μείωση του κόστους πληροφόρησης και μάθησης για τους διασυνοριακούς επενδυτές. Ως εκ τούτου, οι περισσότερο ομοιόμορφες νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας αναμένεται να διευρύνουν την επιλογή της χρηματοδότησης που είναι διαθέσιμη για τις επιχειρήσεις σε ολόκληρη την Ένωση.

Η παρούσα πρόταση δεν βασίζεται στο άρθρο 81 ΣΛΕΕ, καθώς δεν αφορά αποκλειστικά περιπτώσεις με διασυνοριακές επιπτώσεις. Αν και ο κύριος στόχος της πρότασης είναι η άρση, ιδίως, των εμποδίων στις διασυνοριακές επενδύσεις, η πρόταση επιδιώκει την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων οι οποίες θα εφαρμόζονται απαρέγκλιτα τόσο στις επιχειρήσεις όσο και στους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται σε ένα και περισσότερα από ένα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, η πρόταση θα αφορά, επίσης, καταστάσεις χωρίς καμία διασυνοριακή διάσταση και η χρήση του άρθρου 81 ως νομικής βάσης δεν θα δικαιολογούνταν.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Τα εμπόδια που προκύπτουν από τα ευρέως αποκλίνοντα εθνικά καθεστώτα αφερεγγυότητας παρεμποδίζουν την υλοποίηση της ενιαίας αγοράς στην ΕΕ γενικότερα και τη δημιουργία της Ένωσης Κεφαλαιαγορών ειδικότερα και, ως εκ τούτου, δικαιολογούν ένα πιο ενοποιημένο κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ για την αφερεγγυότητα. Ωστόσο, οι διαφορετικές αφετηρίες, νομικές παραδόσεις και προτιμήσεις πολιτικής των κρατών μελών συνεπάγονται ότι οι μεταρρυθμίσεις σε εθνικό επίπεδο στον εν λόγω τομέα δεν είναι πιθανό να οδηγήσουν σε πλήρη σύγκλιση των συστημάτων αφερεγγυότητας και, ως εκ τούτου, σε βελτίωση της συνολικής αποτελεσματικότητας τους.

Η εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών περί αφερεγγυότητας μπορεί να οδηγήσει στην περισσότερο ομοιογενή λειτουργία των κεφαλαιαγορών της ΕΕ, μειώνοντας τον κατακερματισμό της αγοράς και διασφαλίζοντας καλύτερη πρόσβαση σε χρηματοδότηση για τις επιχειρήσεις. Η ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ είναι καταλληλότερη για τη σημαντική μείωση του κατακερματισμού των εθνικών καθεστώτων αφερεγγυότητας και την εξασφάλιση της σύγκλισης των στοχευμένων στοιχείων των κανόνων αφερεγγυότητας των κρατών μελών σε βαθμό που θα διευκολύνει τις διασυνοριακές επενδύσεις σε όλα τα κράτη μέλη. Η ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ θα διασφαλίσει, επίσης, ισότιμους όρους ανταγωνισμού και θα μειώσει τον κίνδυνο στρεβλώσεων όσον αφορά τις διασυνοριακές επενδύσεις που οφείλονται σε πραγματικές διαφορές μεταξύ των καθεστώτων αφερεγγυότητας και στην έλλειψη πληροφοριών σχετικά με τις εν λόγω διαφορές.

- **Αναλογικότητα**

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να συμβάλει στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να άρει τα εμπόδια στην άσκηση θεμελιωδών ελευθεριών, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και η ελευθερία εγκατάστασης, τα οποία απορρέουν από διαφορές μεταξύ των εθνικών δικαίων και διαδικασιών στον τομέα της αφερεγγυότητας των

επιχειρήσεων. Για την επίτευξη του εν λόγω στόχου, στην παρούσα πρόταση καθορίζονται μόνο ελάχιστες απαιτήσεις εναρμόνισης και μόνο σε στοχευμένους τομείς του ουσιαστικού δικαίου περί αφερεγγυότητας οι οποίοι είναι πιθανό να έχουν τις σημαντικότερες επιπτώσεις στην αποδοτικότητα και τη διάρκεια των εν λόγω διαδικασιών.

Η παρούσα πρόταση παρέχει στα κράτη μέλη επαρκή περιθώρια ευελιξίας ώστε να θεσπίζουν μέτρα στους τομείς εκτός του πεδίου εφαρμογής της καθώς και πρόσθετα μέτρα στους τομείς που εναρμονίζονται, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω μέτρα συνάδουν με τον στόχο της παρούσας πρότασης. Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η παρούσα πρόταση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ προβλέπει την έκδοση πράξεων υπό μορφή κανονισμού ή οδηγίας. Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς της ΕΕ στον τομέα της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα με την εναρμόνιση μέσω οδηγίας, δεδομένου ότι η οδηγία σέβεται τις διαφορετικές νομικές νοοτροπίες και νομικά συστήματα των κρατών μελών στον τομέα του δικαίου περί αφερεγγυότητας και παρέχει επαρκή περιθώρια ευελιξίας στη διαδικασία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο για την εφαρμογή κοινών ελάχιστων προτύπων με τρόπο συμβατό με τα εν λόγω διαφορετικά συστήματα.

Η σύσταση δεν θα μπορούσε να επιτύχει την επιθυμητή προσέγγιση στον εν λόγω τομέα πολιτικής όπου εντοπίζονται σημαντικές διαφορές οι οποίες είναι κατοχυρωμένες σε δεσμευτική νομοθεσία των κρατών μελών. Ταυτόχρονα, η προσέγγιση μέσω κανονισμού δεν θα εξασφάλιζε επαρκή περιθώρια ευελιξίας ώστε τα κράτη μέλη να μπορούν να προσαρμοστούν στις τοπικές συνθήκες και να διατηρήσουν τη συνοχή των διαδικαστικών κανόνων αφερεγγυότητας με το ευρύτερο εθνικό νομικό σύστημα.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Ανευ αντικειμένου

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η Επιτροπή διεξήγαγε διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας κατάρτισης της παρούσας πρότασης. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων πρωτοβουλιών, η Επιτροπή:

i) διεξήγαγε ανοικτή δημόσια διαβούλευση (από τις 18 Δεκεμβρίου 2020 έως τις 16 Απριλίου 2021)·

ii) ζήτησε τη γνώμη του κοινού σχετικά με μια αρχική εκτίμηση επιπτώσεων (από τις 11 Νοεμβρίου 2020 έως τις 9 Δεκεμβρίου 2020)·

iii) πραγματοποίησε ειδικές συνεδριάσεις με εμπειρογνώμονες των κρατών μελών στις 22 Μαρτίου 2022 και στις [25] Οκτωβρίου 2022.

iv) πραγματοποίησε ειδική συνεδρίαση με ενδιαφερόμενα μέρη στις 8 Μαρτίου 2022.

Σε απόκριση στη διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση υποβλήθηκαν 129 συνεισφορές από 17 κράτη μέλη και από το Ηνωμένο Βασίλειο. Το ένα τρίτο των απαντήσεων προήλθαν από ειδικούς και επαγγελματίες του τομέα αφερεγγυότητας (η εν λόγω κατηγορία περιλαμβάνει διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας καθώς και δικηγόρους). Περίπου το 20 % των απαντήσεων υποβλήθηκε από ενδιαφερόμενα μέρη του χρηματοπιστωτικού τομέα, περίπου το 12 % από ενδιαφερόμενα μέρη του τομέα των επιχειρήσεων και του εμπορίου, το 7 % από κοινωνικές και οικονομικές οργανώσεις και το 5,5 % από μέλη του δικαστικού σώματος (δικαστές). Επιπλέον, ελήφθησαν 10 απαντήσεις (7,75 %) από τις δημόσιες αρχές 8 κρατών μελών, εκ των οποίων 7 προήλθαν από το επίπεδο της κεντρικής κυβέρνησης.

Τα ενδιαφερόμενα μέρη ανέφεραν ότι τα προβλήματα που προέκυπταν για την εσωτερική αγορά από τις αποκλίσεις μεταξύ των πλαισίων αφερεγγυότητας των κρατών μελών είναι σοβαρά και ότι οι αποκλίσεις μεταξύ των εθνικών πλαισίων αφερεγγυότητας αποτρέπουν τις διασυνοριακές επενδύσεις και τον δανεισμό. Σύμφωνα με τα ενδιαφερόμενα μέρη, οι εν λόγω αποκλίσεις επηρεάζουν τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, ιδίως όσον αφορά: 1) τις ανακλητικές αγωγές· 2) την ανίχνευση και ανάκτηση των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία· 3) τα καθήκοντα και την ευθύνη των διευθυντών που σχετίζονται με την αφερεγγυότητα· και 4) τον τρόπο ενεργοποίησης των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Κατά συνέπεια, η συντριπτική πλειονότητα των ενδιαφερόμενων μερών τάχθηκαν υπέρ της ανάληψης δράσης σε επίπεδο ΕΕ για τη βελτίωση της σύγκλισης στον εν λόγω τομέα πολιτικής υπό μορφή στοχευμένης νομοθεσίας (37,21 %), υπό μορφή σύστασης (23,26 %) ή ως συνδυασμό των δύο (27,13 %).

Επίσης, η Επιτροπή διοργάνωσε ειδική συνεδρίαση με ομάδα επιλεγμένων ενδιαφερόμενων μερών. Στους προσκεκλημένους περιλαμβάνονταν εκπρόσωποι του χρηματοπιστωτικού τομέα, του επιχειρηματικού και του εμπορικού τομέα, εκπρόσωποι των εργαζομένων, διαχειριστές και επαγγελματίες διαδικασιών αφερεγγυότητας καθώς και πανεπιστημιακοί και μέλη εργαστηρίων ιδεών. Στη συνεδρίαση, τα ενδιαφερόμενα μέρη συνεισέφεραν προδραστικά αναφέροντας στοιχεία σχετικά με τις πρακτικές δυσχέρειες που προκύπτουν από τον κατακερματισμό των εθνικών πλαισίων αφερεγγυότητας και των διαφορετικών επιπέδων επιδόσεων τους. Επίσης, εξέφρασαν τη στήριξή τους υπέρ μιας ευρύτερης σύγκλισης στο νομικό τοπίο των διαδικασιών αφερεγγυότητας στην ΕΕ.

Η προετοιμασία για την πρωτοβουλία υποστηρίχθηκε από την ομάδα εμπειρογνομόνων για τη νομοθεσία περί αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας. Η εν λόγω ομάδα εμπειρογνομόνων συστάθηκε αρχικά από την Επιτροπή για να προετοιμάσει την πρόταση που οδηγεί στην οδηγία (ΕΕ) 2019/1023. Στη συνέχεια, η ομάδα διευρύνθηκε με 10 μεμονωμένους εμπειρογνώμονες που διορίστηκαν ως εκπρόσωποι κοινού συμφέροντος σε έναν συγκεκριμένο τομέα πολιτικής (οι εκπροσωπούμενες ομάδες συμφερόντων ήταν χρηματοοικονομικοί πιστωτές, εμπορικοί πιστωτές, πιστωτές καταναλωτών, πιστωτές-εργαζόμενοι, αφερέγγυοι ή υπερχρεωμένοι οφειλέτες).

Στο πλαίσιο των εργασιών για την προετοιμασία της πρότασης, η Επιτροπή ζήτησε την εκπόνηση δύο εξωτερικών μελετών με αντικείμενο συγκεκριμένους τομείς της αφερεγγυότητας. Αμφότερες οι μελέτες ανατέθηκαν σε κοινοπραξία που περιλάμβανε τις Tipik και Spark Legal Network. Στην πρώτη μελέτη, για την αξιολόγηση των πρακτικών

καταχρηστικής άγρας αρμόδιου δικαστηρίου στις διαδικασίες αφερεγγυότητας μετά τις τροποποιήσεις του 2015 στον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848, εξετάζεται, επίσης, το ζήτημα του βαθμού στον οποίο οι διαφορές μεταξύ των εθνικών πλαισίων αφερεγγυότητας συνιστούν κίνητρο για την καταχρηστική άγρα αρμόδιου δικαστηρίου από τα ενδιαφερόμενα μέρη. Στη δεύτερη μελέτη αναλύεται το θέμα της ανίχνευσης και ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας. Αμφότερες οι μελέτες περιλαμβάνουν εμπειρική ανάλυση, στο πλαίσιο της οποίας, για τη συλλογή δεδομένων από τον ανάδοχο, διενεργήθηκαν δημόσιες διαδικτυακές έρευνες και δομημένες συνεντεύξεις με διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη από όλα τα κράτη μέλη. Επιπλέον, η Επιτροπή εκπόνησε ειδική μελέτη, που ανατέθηκε στην Deloitte/Grimaldi, σχετικά με τις επιπτώσεις στοχευμένων μέτρων αφερεγγυότητας επιχειρήσεων στην ανάκτηση αξίας και την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Οι τρεις μελέτες είναι διαθέσιμες στον ιστότοπο της Επιτροπής.

Επίσης, η Επιτροπή ζήτησε επανειλημμένα τη γνώμη των κρατών μελών κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας της πρότασης. Η πρωτοβουλία συζητήθηκε στο πλαίσιο διαφόρων περιστάσεων από τους υπουργούς οικονομικών των κρατών μελών που εξέφρασαν τη στήριξη τους στην πρωτοβουλία. Τα συμπεράσματα του Συμβουλίου (ECOFIN) της 3ης Δεκεμβρίου 2020 σχετικά με το σχέδιο δράσης για την Ένωση Κεφαλαιαγορών¹⁶ ενθάρρυναν την Επιτροπή να υλοποιήσει την εν λόγω πρωτοβουλία. Τα συμπεράσματα αυτά επιβεβαιώθηκαν από τη δήλωση της συνόδου κορυφής για το ευρώ της 11ης Δεκεμβρίου 2020¹⁷. Τον Απρίλιο του 2021, οι υπουργοί της ζώνης της Ευρωζώνης κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι εθνικές μεταρρυθμίσεις των καθεστώτων αφερεγγυότητας θα πρέπει να προχωρήσουν σε συνοχή με παράλληλες ροές εργασιών υπό την καθοδήγηση των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, οι οποίες αναλήφθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης για την Ένωση Κεφαλαιαγορών¹⁸. Στη δήλωση της συνεδρίασης της συνόδου κορυφής για το ευρώ της 25ης Ιουνίου 2021 επιβεβαιώθηκε ότι «πρέπει να εντοπιστούν και να αντιμετωπιστούν τυχόν διαρθρωτικές προκλήσεις για την ολοκλήρωση και την ανάπτυξη των κεφαλαιαγορών, ιδίως σε στοχευμένους τομείς της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας επιχειρήσεων»¹⁹. Παρομοίως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέφρασε τη στήριξή του για τη διαμόρφωση αποδοτικότερων και πιο εναρμονισμένων καθεστώτων αφερεγγυότητας, καλώντας την Επιτροπή να δεσμευτεί περισσότερο όσον αφορά την επίτευξη πραγματικής προόδου στον εν λόγω τομέα, ο οποίος, σύμφωνα με το Κοινοβούλιο, εξακολουθεί να αποτελεί σημαντικό εμπόδιο για την πραγματική ολοκλήρωση των κεφαλαιαγορών της ΕΕ²⁰.

Ταυτόχρονα, δεδομένης της στενής σύνδεσης του δικαίου περί αφερεγγυότητας και άλλων τομέων του εθνικού δικαίου (όπως το εμπράγματο δίκαιο και το εργατικό δίκαιο) και των αποκλίσεων μεταξύ των κύριων στόχων πολιτικής του δικαίου περί αφερεγγυότητας, ορισμένα κράτη μέλη εξέφρασαν επιφυλάξεις όσον αφορά δεσμευτική νομοθεσία για την

¹⁶ Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με το σχέδιο δράσης της Επιτροπής, έγγρ. αριθ. 12898/1/20 REV 1.

¹⁷ Έγγρ. αριθ. EURO 502/20.

¹⁸ Βλ. σημείωμα της Επιτροπής για τη συζήτηση στη διεύθυνση <https://www.consilium.europa.eu/media/49192/20210416-eg-com-note-on-insolvency-frameworks.pdf>. Η επιστολή συνοπτικής παρουσίασης της συζήτησης διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.consilium.europa.eu/media/49366/20210416-summing-up-letter-eurogroup.pdf>.

¹⁹ Έγγρ. αριθ. EURO 502/21.

²⁰ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 8ης Οκτωβρίου 2020 σχετικά με την περαιτέρω προώθηση της Ένωσης Κεφαλαιαγορών (CMU): βελτίωση της πρόσβασης σε χρηματοδότηση μέσω κεφαλαιαγορών, ιδίως για τις ΜΜΕ, και περαιτέρω διευκόλυνση της συμμετοχής ιδιωτών επενδυτών [2020/2036(INI)].

εναρμόνιση του δικαίου αφερεγγυότητας, μεταξύ άλλων με επιστολή προς την Επιτροπή, της 1ης Απριλίου 2021.

Στις 22 Μαρτίου 2022 η Επιτροπή διοργάνωσε ειδικό εργαστήριο με κρατικούς εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη τόνισαν την ανάγκη για εις βάθος και λεπτομερή ανάλυση των προβλημάτων, καθώς και τη σημασία σαφούς διάγνωσης της κλίμακας των προβλημάτων, των ενδιαφερόμενων μερών που επηρεάζονται από αυτά και του πραγματικού αντικτύπου τους στην εσωτερική αγορά. Παρομοίως, όσον αφορά τη φύση οποιασδήποτε μελλοντικής δράσης σε επίπεδο ΕΕ, ορισμένα κράτη μέλη εξέφρασαν την άποψη ότι απαιτείται προσεκτική προσέγγιση και πρότειναν ότι τα μέτρα θα πρέπει να επικεντρώνονται στη βελτίωση της αποδοτικότητας των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Στις 25 Οκτωβρίου 2022 η Επιτροπή διοργάνωσε δεύτερο εργαστήριο με κρατικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών προκειμένου να τους ενημερώσει σχετικά με τις επιλογές πολιτικής που περιλαμβάνονται στην εκτίμηση επιπτώσεων και την πορεία της προετοιμασίας της πρότασης.

• Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας

Η εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει την παρούσα πρόταση βασίζεται σε δεδομένα που διατίθενται από την έρευνα εγγράφων και ειδικότερα από τις ακόλουθες μελέτες και εμπειρογνωσία²¹:

· Deloitte/Grimaldi (2022), «Study to support the preparation of an impact assessment on a potential EU initiative increasing convergence of national insolvency laws», *Draft Final Report*, ΓΔ JUST, Μάρτιος 2022.

· Spark, Tipik, «Study on the issue of abusive forum shopping in insolvency proceedings», ΓΔ JUST, Φεβρουάριος 2022 (αριθμός συγκεκριμένης σύμβασης JUST/2020/JCOO/FW/CIVI/0160).

· Spark, Tipik, «Study on tracing and recovery of debtor's assets by insolvency practitioners» ΓΔ JUST, Μάρτιος 2022 (αριθμός συγκεκριμένης σύμβασης JUST/2020/JCOO/FW/CIVI/0172).

Το υλικό που συγκεντρώθηκε και χρησιμοποιήθηκε στην εκτίμηση επιπτώσεων ήταν γενικά τεκμηριωμένο ή διαφορετικά προερχόταν από αξιόπιστες και αναγνωρισμένες πηγές που λειτουργούν ως δείκτες και σημεία αναφοράς για το θέμα. Οι παρατηρήσεις που λήφθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων διαβούλευσης αντιμετωπίστηκαν γενικά ως γνώμες, εκτός εάν αφορούσαν πραγματικά περιστατικά.

²¹ Στο πλαίσιο της προετοιμασίας της παρούσας πρότασης εκπονήθηκαν και άλλες μελέτες για λογαριασμό της Επιτροπής: 1) Ευρωπαϊκή Επιτροπή, «Improving the evidence base on transfer of business in Europe: annex C: case study on the cross-border dimension of business transfers», Executive Agency for Small and Medium-sized Enterprises, Υπηρεσία Εκδόσεων, Φεβρουάριος 2021, διατίθεται στη διεύθυνση: , 2) Steffek, F., «Analysis of individual and collective loan enforcement laws in the EU Member States», ΓΔ FISMA, Νοέμβριος 2019, διατίθεται στη διεύθυνση, 3) McCormack, G. et al., «Study on a new approach to business failure and insolvency, comparative legal analysis of the Member States' relevant provisions and practices», ΓΔ JUST, Ιανουάριος 2016, διατίθεται στη διεύθυνση, 4) «EBA Report on the benchmarking of national loan enforcement frameworks, Response to the European Commission's call for advice on benchmarking on national loan enforcement frameworks (including insolvency frameworks) from a bank creditors perspective», Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών, Νοέμβριος 2020, EBA/Rep/2020/29.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Στην εκτίμηση επιπτώσεων αναλύθηκαν τρεις βασικές διαστάσεις του δικαίου περί αφερεγγυότητας: i) η ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων από την εκκαθαρισθείσα πτωχευτική περιουσία· ii) η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών· και iii) η προβλέψιμη και δίκαιη κατανομή της ανακτηθείσας αξίας μεταξύ των πιστωτών. Οι εν λόγω τρεις διαστάσεις καλύπτουν, πιο συγκεκριμένα, ζητήματα που σχετίζονται με τις ανακλητικές αγωγές, την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων, τα καθήκοντα και την ευθύνη των διευθυντών, την πώληση μιας επιχείρησης εν λειτουργία μέσω «διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού», το σημείο ενεργοποίησης του καθεστώτος αφερεγγυότητας, ένα ειδικό καθεστώς αφερεγγυότητας για πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις, την κατάταξη των απαιτήσεων και τις επιτροπές πιστωτών. Οι επιλογές προσδιορίστηκαν με βάση στοιχεία που παρείχε ομάδα εμπειρογνομόνων για το δίκαιο περί αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας, μια ειδική μελέτη και ανταλλαγές απόψεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι επιλογές αναλύθηκαν ως προς τρεις στόχους, δηλαδή αν: i) επιτρέπουν υψηλότερη αξία ανάκτησης· ii) συνεπάγονται μικρότερη διάρκεια των διαδικασιών αφερεγγυότητας· και iii) περιορίζουν την ανασφάλεια δικαίου και το κόστος πληροφόρησης, ιδίως για τους διασυννοριακούς επενδυτές.

Η πρόταση και η αναθεωρημένη εκτίμηση επιπτώσεων λαμβάνουν υπόψη τις παρατηρήσεις που ελήφθησαν από την επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου, η οποία, στην πρώτη της γνωμοδότηση της 24ης Ιουνίου 2022, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι απαιτούνταν προσαρμογές στην εκτίμηση επιπτώσεων προκειμένου να προχωρήσει η παρούσα πρωτοβουλία. Συγκεντρώθηκαν περαιτέρω στοιχεία σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι διαδικασίες αφερεγγυότητας επηρεάζουν δυσμενώς τις διασυννοριακές επενδύσεις στην ενιαία αγορά καθώς και σχετικά με τον συσχετισμό του εν λόγω στοιχείου με άλλες παραμέτρους. Προστέθηκαν περισσότερες πληροφορίες στο βασικό κείμενο και στο παράρτημα 5 σχετικά με τις διαφορές στους κανόνες αφερεγγυότητας μεταξύ των διαφόρων χωρών. Παρασχέθηκαν περαιτέρω διευκρινήσεις σχετικά με τις διαφορές μεταξύ της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848 και της παρούσας πρότασης. Διενεργήθηκε περαιτέρω ανάλυση σχετικά με τον αντίκτυπο των διαφόρων μέτρων στη δικαστική ικανότητα και με την αντίληψη των ενδιαφερόμενων μερών ως προς τα εν λόγω μέτρα. Οι συμβιβασμοί μεταξύ των επιλογών πολιτικής διατυπώθηκαν με μεγαλύτερη σαφήνεια και παρουσιάστηκαν πιο αναλυτικά οι απόψεις των ενδιαφερόμενων μερών.

Η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέτασε την αναθεωρημένη εκτίμηση επιπτώσεων και εξέδωσε θετική δεύτερη γνώμη στις 10 Οκτωβρίου 2022 χωρίς επιφυλάξεις. Η επιτροπή επισήμανε ότι η εκτίμηση επιπτώσεων βελτιώθηκε σημαντικά και ότι παρείχε μικρό αριθμό προτάσεων για περαιτέρω βελτιώσεις.

Η παρούσα πρόταση έχει ελαφρώς θετικό αντίκτυπο στην ψηφιοποίηση, ο οποίος απορρέει κυρίως από τον υψηλότερο βαθμό αυτοματοποίησης της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης των πολύ μικρών επιχειρήσεων και τη χρήση της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (e-Justice) για την παροχή φιλικών προς τον χρήστη πληροφοριών για τα βασικά χαρακτηριστικά των καθεστώτων αφερεγγυότητας και την κατάταξη των απαιτήσεων.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η αύξηση της αποτελεσματικότητας των διαδικασιών αφερεγγυότητας θα συμβάλει στη μείωση της διάρκειας των εν λόγω διαδικασιών και στην αύξηση της αξίας ανάκτησης στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας, με αποτέλεσμα χαμηλότερο κόστος παύσης

δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων και υψηλότερα ποσοστά ανάκτησης για τους πιστωτές και τους επενδυτές.

Επίσης, η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος για τις ΜΜΕ. Με την αύξηση των αναμενόμενων ποσοστών ανάκτησης για τους πιστωτές και τους επενδυτές που είναι εκτεθειμένοι σε ΜΜΕ και άλλες επιχειρήσεις, η πρόταση επιδιώκει να περιορίσει τον εκτιμώμενο κίνδυνο των επενδύσεων σε ΜΜΕ, γεγονός το οποίο αναμένεται ότι θα αποτυπωθεί στη μείωση του κόστους χρηματοδότησης για τις ΜΜΕ, ανεξαρτήτως των υπόλοιπων παραγόντων. Στο μεταξύ, η πρόταση δεν επιβάλλει υποχρεώσεις ούτε κόστος συμμόρφωσης στις ΜΜΕ που είναι οικονομικά ενεργές και απλουστεύει τις διαδικασίες για εκείνες που αντιμετωπίζουν την πιθανότητα αφερεγγυότητας.

Επίσης, με την παρούσα πρόταση θεσπίζεται ειδική διαδικασία για τη διευκόλυνση και την επιτάχυνση της παύσης δραστηριοτήτων των πολύ μικρών επιχειρήσεων, με τη διασφάλιση μιας πιο αποδοτικής ως προς το κόστος διαδικασίας αφερεγγυότητας για τις εν λόγω επιχειρήσεις. Οι εν λόγω ρυθμίσεις υποστηρίζουν, επίσης, την εύτακτη παύση δραστηριοτήτων πολύ μικρών επιχειρήσεων που δεν διαθέτουν περιουσιακά στοιχεία, καθώς αντιμετωπίζουν το γεγονός ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν επιτρέπουν την πρόσβαση σε διαδικασία αφερεγγυότητας εάν η προβλεπόμενη αξία ανάκτησης είναι μικρότερη των δικαστικών εξόδων. Παρέχοντας σε όλες τις πολύ μικρές επιχειρήσεις τη δυνατότητα κίνησης διαδικασίας για την αντιμετώπιση των χρηματοοικονομικών δυσχερειών τους, η παρούσα πρόταση διασφαλίζει τη δυνατότητα των ιδρυτών των εν λόγω επιχειρήσεων να επωφελούνται από απαλλαγή από τα χρέη και να ξεκινούν εκ νέου δραστηριότητες, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

• **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η πρόταση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρέπει να εφαρμοστεί αναλόγως. Ειδικότερα, η παρούσα πρόταση σέβεται τα δικαιώματα και τις ελευθερίες που προβλέπονται στο άρθρο 7 (σεβασμός της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής), στο άρθρο 8 (προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα), στο άρθρο 15 (ελευθερία του επαγγέλματος και δικαίωμα προς εργασία), στο άρθρο 16 (επιχειρηματική ελευθερία), στο άρθρο 17 (δικαίωμα ιδιοκτησίας), στο άρθρο 27 (δικαίωμα των εργαζομένων στην ενημέρωση και τη διαβούλευση στο πλαίσιο της επιχείρησης) και στο άρθρο 47 παράγραφος 2 (δικαίωμα αμερόληπτου δικαστηρίου).

Η πρόταση θα παρέχει στα ορισθέντα δικαστήρια τη δυνατότητα πρόσβασης στα εθνικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών και στα ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων, καθώς και στο διασυνδεδεμένο σύστημα κεντρικών μητρώων τραπεζικών λογαριασμών, το ενιαίο σημείο πρόσβασης για τα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών. Επίσης, η πρόταση θα παρέχει στους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας τη δυνατότητα πρόσβασης στο μητρώο πραγματικών δικαιούχων που έχει δημιουργηθεί στο κράτος μέλος στο οποίο κινήθηκε η διαδικασία, καθώς και στο σύστημα διασύνδεσης των μητρώων πραγματικών δικαιούχων, BORIS.

Τα εθνικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών και τα ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων καθώς και τα μητρώα πραγματικών δικαιούχων συγκεντρώνουν κεντρικά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Συνεπώς, η διεύρυνση της πρόσβασης σε αυτά τα μητρώα και συστήματα καθώς και στα ενιαία σημεία πρόσβασης θα έχει επιπτώσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων, ιδίως στο δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή και στο

δικαίωμα προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Κάθε περιορισμός που προκύπτει ως προς την άσκηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που προβλέπονται από τον Χάρτη συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον Χάρτη, ιδίως στο άρθρο 52 παράγραφος 1.

Ο περιορισμός προβλέπεται από τη νομοθεσία και αιτιολογείται από την ανάγκη αποτελεσματικής ενίσχυσης της ανίχνευσης περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας που είναι σε εξέλιξη, μεταξύ άλλων σε διασυννοριακό πλαίσιο, με σκοπό τη μεγιστοποίηση υπέρ των πιστωτών της ανάκτησης της αξίας από την αφερέγγυα επιχείρηση. Επιπλέον, η ουσία των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών γίνεται σεβαστή και οι περιορισμοί είναι ανάλογοι προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Ο αντίκτυπος θα είναι σχετικά περιορισμένος, καθότι τα δεδομένα για τα οποία παρέχεται δυνατότητα πρόσβασης και αναζήτησης αποτελούν απλώς ένα υποσύνολο δεδομένων, το οποίο καθορίζεται στην παρούσα πρόταση καθώς και στα μέσα της ΕΕ για τη θέσπιση των εν λόγω συστημάτων και το οποίο είναι το απολύτως αναγκαίο για την ανίχνευση των περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται στην πτωχευτική περιουσία. Η παρούσα πρόταση διασφαλίζει ότι κατά την επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων θα τηρούνται οι ισχύοντες κανόνες της ΕΕ περί προστασίας των δεδομένων. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725²² εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης για τους σκοπούς της παρούσας προτάσεως.

Η πρόταση καθορίζει, ιδίως, τους σκοπούς της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ζητεί από τα κράτη μέλη να ορίσουν τα αρμόδια για υποθέσεις αφερεγγυότητας δικαστήρια που δικαιούνται να ζητούν πληροφορίες απευθείας από τα εθνικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών και τα ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων. Επίσης, η πρόταση υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι το προσωπικό των ορισθέντων δικαστηρίων διατηρεί υψηλά επαγγελματικά πρότυπα όσον αφορά την προστασία των δεδομένων, ότι εφαρμόζονται τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την προστασία της ασφάλειας των δεδομένων βάσει υψηλών τεχνολογικών προτύπων για τους σκοπούς της άσκησης από τα ορισθέντα δικαστήρια της εξουσίας να προσπελαύνουν και πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών και να πραγματοποιούν αναζήτηση σ' αυτές καθώς και ότι οι αρχές που διαχειρίζονται τα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών τηρούν αρχεία της εκάστοτε πρόσβασης και αναζήτησης πληροφοριών τραπεζικών λογαριασμών εκ μέρους ορισθέντος δικαστηρίου.

Επιπλέον, η πρόταση προσδιορίζει με σαφήνεια το εύρος των πληροφοριών που τηρούνται στα μητρώα πραγματικών δικαιούχων στα οποία έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Τέλος, η πρόταση ορίζει ότι η Επιτροπή δεν θα αποθηκεύει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σε σχέση με τη διασύνδεση των εθνικών ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμών και περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την ευθύνη επεξεργασίας των δεδομένων από την Επιτροπή.

²² Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η παρούσα πρόταση έχει συνέπειες όσον αφορά τις δαπάνες και τη διοικητική επιβάρυνση της Επιτροπής. Οι εν λόγω δαπάνες και η επιβάρυνση απορρέουν από την υποχρέωση που ορίζεται στο άρθρο 51 της παρούσας πρότασης για τη δημιουργία συστήματος διασύνδεσης των εθνικών ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμών μέσω της πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Με βάση την πείρα από άλλα έργα διασύνδεσης πύλης της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, το κόστος εφαρμογής για την Επιτροπή εκτιμάται σε 1,75 εκατ. EUR για τον τρέχοντα μακροπρόθεσμο προϋπολογισμό (πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο)²³. Το πρόσθετο κόστος θα καλυφθεί με ανακατανομή στο πλαίσιο του προγράμματος «Δικαιοσύνη».

Οι χρηματοδοτικές και δημοσιονομικές επιπτώσεις της παρούσας πρότασης επεξηγούνται λεπτομερώς στο νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο που επισυνάπτεται στην παρούσα πρόταση.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Αξιολόγηση αναμένεται να πραγματοποιηθεί 5 έτη μετά την εφαρμογή των μέτρων και σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας. Θα αξιολογηθεί ο βαθμός της αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας της οδηγίας ως προς την επίτευξη των στόχων πολιτικής και θα ληφθεί απόφαση σχετικά με την ανάγκη λήψης νέων μέτρων ή εφαρμογής τροποποιήσεων. Τα κράτη μέλη πρέπει να παράσχουν στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία στοιχεία για την εκπόνηση της εν λόγω αξιολόγησης.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Αντικείμενο της παρούσας πρότασης είναι οι τρεις βασικές διαστάσεις της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας: i) η ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων από την εκκαθαρισθείσα πτωχευτική περιουσία· ii) η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών· και iii) η προβλέψιμη και δίκαιη κατανομή της ανακτηθείσας αξίας μεταξύ των πιστωτών. Τα δομικά στοιχεία της πρότασης επιλέχθηκαν προσεκτικά με βάση την πείρα από τη διαπραγμάτευση της οδηγίας για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα, τις διαβουλεύσεις και τις τελικές συστάσεις της ομάδας εμπειρογνομόνων, τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης, μια μελέτη εξωτερικού συμβούλου και την εκτεταμένη αλληλεπίδραση με τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Η πρόταση αποσκοπεί στη μεγιστοποίηση της ανάκτησης αξίας από την αφερέγγυα επιχείρηση υπέρ των πιστωτών. Για αυτόν τον σκοπό, οι διατάξεις σχετικά με τις ανακλητικές αγωγές και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων αλληλοενισχύονται. Αυτό επιτυγχάνεται με τη θέσπιση ενός ελάχιστου συνόλου εναρμονισμένων προϋποθέσεων για την άσκηση ανακλητικών αγωγών και με την ενίσχυση της ανίχνευσιμότητας των περιουσιακών στοιχείων μέσω της βελτίωσης της δυνατότητας πρόσβασης των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών, πληροφορίες για τον πραγματικό δικαιούχο και ορισμένα εθνικά μητρώα περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων και

²³ Στο εν λόγω κόστος αναμένεται να προστεθεί κόστος εφαρμογής ύψους 1,6 εκατ. EUR για το οικονομικό έτος 2028. Το εκτιμώμενο ετήσιο κόστος συντήρησης του συστήματος διασύνδεσης στην πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης ανέρχεται σε 600 000 EUR έως το 2029.

μητρώων από άλλα κράτη μέλη. Οι εν λόγω διατάξεις συνδυάζονται με τη δυνατότητα μεγιστοποίησης της αξίας ανάκτησης της επιχείρησης σε πρώιμο στάδιο μέσω διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού και την υποχρέωση των διευθυντών να υποβάλλουν εγκαίρως αίτημα κίνησης διαδικασιών αφερεγγυότητας με σκοπό την αποφυγή δυνητικών απωλειών περιουσιακών στοιχείων εις βάρος των πιστωτών.

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί, επίσης, στην ενίσχυση της αποδοτικότητας των διαδικασιών, ιδίως όσον αφορά την εκκαθάριση αφερεγγυών πολύ μικρών επιχειρήσεων. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι νέοι κανόνες λειτουργούν ικανοποιητικά και για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις στην ΕΕ. Το κόστος των κανονικών διαδικασιών αφερεγγυότητας για τις εν λόγω επιχειρήσεις είναι απαγορευτικά υψηλό και η δυνατότητα να επωφελούνται από απαλλαγή από χρέη θα τους παρέχει τη δυνατότητα να αποδεσμεύουν κεφάλαια για νέα έργα. Τα παραπάνω συμπληρώνονται από μεγαλύτερη διαφάνεια για τους πιστωτές σε σχέση με βασικά στοιχεία της εθνικής νομοθεσίας για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας, συμπεριλαμβανομένου του σημείου ενεργοποίησης της αφερεγγυότητας.

Τέλος, για να διασφαλιστεί η δίκαιη και προβλέψιμη κατανομή των ανακτηθεισών αξιών μεταξύ των πιστωτών, η πρόταση θεσπίζει απαιτήσεις για τη βελτίωση της εκπροσώπησης των συμφερόντων των πιστωτών στο πλαίσιο των διαδικασιών μέσω επιτροπών πιστωτών. Οι εν λόγω απαιτήσεις συμπληρώνονται από μεγαλύτερη διαφάνεια για τους πιστωτές όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν την κατάταξη των απαιτήσεων.

Η προτεινόμενη οδηγία υποδιαιρείται σε εννέα τίτλους.

Ο τίτλος I περιλαμβάνει γενικές διατάξεις σχετικά με το πεδίο εφαρμογής και τους ορισμούς.

Ο τίτλος II σχετικά με τις ανακλητικές αγωγές προβλέπει ελάχιστους κανόνες εναρμόνισης για την προστασία της πτωχευτικής περιουσίας από την παράνομη απομάκρυνση περιουσιακών στοιχείων που πραγματοποιείται πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Στόχος είναι να διασφαλιστεί ότι οι νομοθεσίες των κρατών μελών για τη διαδικασία αφερεγγυότητας προβλέπουν ένα ελάχιστο πρότυπο προστασίας σε σχέση με την ακυρότητα, την ακυρωσία ή το ανενεργό των νομικά σημαντικών πράξεων που είναι επιζήμιες για το σύνολο των πιστωτών. Ταυτόχρονα, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν κανόνες που να διασφαλίζουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας των πιστωτών, για παράδειγμα, με την πρόβλεψη περισσότερων λόγων ανάκλησης. Οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στον εν λόγω τίτλο ορίζουν τα γενικά προαπαιτούμενα για την ακύρωση μιας νομικά σημαντικής πράξης, τους λόγους ανάκλησης και τις έννομες συνέπειες των ανακλητικών αγωγών.

Στο άρθρο 4 καθορίζονται τα γενικά προαπαιτούμενα για τις ανακλητικές αγωγές καθώς αναφέρεται ότι όλες οι νομικά σημαντικές πράξεις —συμπεριλαμβανομένων των παραλείψεων— μπορούν να υπόκεινται σε ανακλητικές αγωγές, υπό την προϋπόθεση ότι ήταν επιβλαβείς για όλους τους πιστωτές και ότι πληρούται κάθε λόγος ανάκλησης που προσδιορίζεται στα επόμενα άρθρα.

Στο άρθρο 5 διευκρινίζεται ότι οι διατάξεις σχετικά με τις ανακλητικές αγωγές αποτελούν ελάχιστους κανόνες εναρμόνισης και ότι, επομένως, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν διατάξεις που να προβλέπουν μεγαλύτερο βαθμό προστασίας των πιστωτών.

Στο άρθρο 6 καθορίζεται ο πρώτος ειδικός λόγος ανάκλησης («ευνοϊκή μεταχείριση»). Πρόκειται για νομικά σημαντικές πράξεις που ωφέλησαν πιστωτή (ή ομάδα πιστωτών) και οι οποίες πραγματοποιήθηκαν εντός 3 μηνών πριν από την υποβολή αίτησης για την κίνηση

διαδικασίας αφερεγγυότητας ή μετά από αυτήν («υπόπτη περίοδος»). Δεδομένου ότι ο λόγος ανάκλησης ενεργοποιείται με βάση την ολοκλήρωση και μόνο της νομικά σημαντικής πράξης, η ύποπτη περίοδος είναι η συντομότερη σε σύγκριση με τις ύποπτες περιόδους των υπόλοιπων λόγων ανάκλησης. Επιπλέον, όσον αφορά «ισοδύναμες παροχές» (δηλαδή παροχές που συμμορφώνονταν πλήρως με την απαίτηση του πιστωτή, όπως η ικανοποίηση ληξιπρόθεσμης απαίτησης με συνήθη τρόπο πληρωμής), οι νομικά σημαντικές πράξεις μπορούν να κηρυχθούν άκυρες για αυτόν τον λόγο, μόνο εφόσον ο πιστωτής γνώριζε ή θα έπρεπε να γνωρίζει ότι ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τα χρέη του ή ότι είχε υποβληθεί αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας. Τέλος στη διάταξη παρατίθενται ορισμένα είδη νομικά σημαντικών πράξεων που δεν μπορούν να κηρυχθούν άκυρες για αυτόν τον λόγο.

Στο άρθρο 7 ορίζεται ο δεύτερος ειδικός λόγος ανάκλησης: νομικά σημαντικές πράξεις σε χαμηλότερη αξία. Ο λόγος αυτός καλύπτει όχι μόνο δωρεές ή άλλες πράξεις εκ χαριστικής αιτίας αλλά, επίσης, νομικά σημαντικές πράξεις έναντι ασυνήθιστα χαμηλού τιμήματος. Διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη νομοθεσία περί ανακλητικών αγωγών, δεδομένου ότι αποτελεί (μεταξύ άλλων) αποτελεσματικό μέσο έννομης προστασίας κατά ενδεχόμενων προσπαθειών του οφειλέτη να θέσει περιουσιακά στοιχεία εκτός πρόσβασης των πιστωτών μεταβιβάζοντάς τα σε τρίτους όπως μέλη οικογένειας ή εταιρείες χαρτοφυλακίου αλλά εξακολουθώντας να διατηρεί τη δυνατότητα χρήσης των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων.

Στο άρθρο 8 ορίζεται ο τρίτος και τελικός λόγος ανάκλησης, οι δόλιες ενέργειες, δηλαδή νομικά σημαντικές πράξεις που εξαπατούν τους πιστωτές.

Στο άρθρο 9 προσδιορίζονται οι γενικές συνέπειες των ανακλητικών αγωγών. Σε αυτές περιλαμβάνεται η μη εκτελεστότητα των απαιτήσεων που απορρέουν από νομικά σημαντική πράξη η οποία έχει κηρυχθεί άκυρη, καθώς και η υποχρέωση του μέρους που ωφελείται από τη νομικά σημαντική πράξη να καταβάλλει πλήρη αποζημίωση για την προκληθείσα ζημία στην πτωχευτική περιουσία. Στο άρθρο διευκρινίζεται ότι η υποχρέωση αποζημίωσης της πτωχευτικής περιουσίας δεν μπορεί να συμψηφιστεί με απαιτήσεις του άλλου μέρους της νομικά σημαντικής πράξης που έχει ακυρωθεί.

Στο άρθρο 10 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με τα δικαιώματα του άλλου μέρους της νομικά σημαντικής πράξης που έχει κηρυχθεί άκυρη. Ειδικότερα, απαιτήσεις που ικανοποιούνται με τη νομικά σημαντική πράξη που έχει κηρυχθεί άκυρη παράγουν αποτελέσματα στον βαθμό που το μέρος καταβάλλει αποζημίωση για την πτωχευτική περιουσία.

Το άρθρο 11 αφορά την ευθύνη τρίτων: οποιοσδήποτε κληρονόμος ή καθολικός διάδοχος του άλλου μέρους της νομικά σημαντικής πράξης που έχει κηρυχθεί άκυρη διαδέχεται το εν λόγω άλλο μέρος και σε ό,τι αφορά τις έννομες συνέπειες των ανακλητικών αγωγών. Οι μεμονωμένοι διάδοχοι υπέχουν ευθύνη μόνο εάν απόκτησαν το περιουσιακό στοιχείο σε χαμηλότερη αξία ή εάν γνώριζαν ή θα έπρεπε να γνωρίζουν τις περιστάσεις επί των οποίων ερείδονται οι ανακλητικές αγωγές.

Στο άρθρο 12 επιβεβαιώνεται το προνόμιο της αναδιάρθρωσης που θεσπίζεται στα άρθρα 17 και 18 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023. Το άρθρο αναφέρει ότι οι κανόνες για τις ανακλητικές αγωγές στον εν λόγω τίτλο δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των άρθρων 17 και 18 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

Ο τίτλος III σχετικά με την ανίχνευση των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία αποτελεί στοχευμένη παρέμβαση, η οποία θα πρέπει να τεθεί στο

πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, ο οποίος ορίζει ότι, καταρχήν, οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας δύνανται να ασκούν και σε άλλα κράτη μέλη τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο έχουν κινηθεί οι κύριες διαδικασίες αφερεγγυότητας και στο οποίο έχουν διοριστεί. Το επίκεντρο των στοχευμένων κανόνων στον εν λόγω τίτλο είναι η πρόσβαση των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας σε διάφορα μητρώα που περιλαμβάνουν συναφείς πληροφορίες για τα περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν ή θα πρέπει να ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία. Ορισμένα εθνικά ηλεκτρονικά μητρώα είναι δημόσια διαθέσιμα ή ακόμη και προσβάσιμα μέσω ενιαίων πλατφορμών διασύνδεσης που έχει δημιουργήσει η ΕΕ όπως η διασύνδεση μητρώων αφερεγγυότητας (IRI)²⁴. Οι διατάξεις της προτεινόμενης οδηγίας διευρύνουν το πεδίο των μητρώων που είναι προσβάσιμα από τους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας ώστε να συμπεριληφθούν και ορισμένα μητρώα τα οποία δεν είναι δημοσίως διαθέσιμα, όπως τα μητρώα που δημιουργήθηκαν αρχικά βάσει του πλαισίου της ΕΕ για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (εθνικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών ή πληροφορίες σχετικά με εμπιστεύματα στα μητρώα πραγματικών δικαιούχων των κρατών μελών). Ο τίτλος ΙΙΙ υποχρεώνει, επίσης, τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν στους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας άλλης χώρας απευθείας και ταχεία πρόσβαση στα μητρώα που παρατίθενται στο παράρτημα (εφόσον είναι ήδη διαθέσιμα στο κράτος μέλος).

Με βάση το άρθρο 13 απαιτείται από τα κράτη μέλη να ορίσουν στην επικράτειά τους αρμόδια για υποθέσεις αφερεγγυότητας δικαστήρια τα οποία θα έχουν απευθείας πρόσβαση στους εθνικούς κεντρικούς αυτοματοποιημένους μηχανισμούς όπως τα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών ή τα ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων που έχουν δημιουργηθεί βάσει του άρθρου 32α της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849²⁵. Η οδηγία (ΕΕ) 2015/849 υποχρέωσε τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν κεντρικούς αυτοματοποιημένους μηχανισμούς, οι οποίοι μπορούν να εντοπίζουν κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατέχει ή ελέγχει λογαριασμούς πληρωμών και τραπεζικούς λογαριασμούς που αναγνωρίζονται με έναν αριθμό IBAN και θυρίδες ασφαλείας σε πιστωτικό ίδρυμα. Η οδηγία για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες παρέχει, επίσης, στις μονάδες χρηματοοικονομικών πληροφοριών των κρατών μελών άμεση και απρόσκοπτη πρόσβαση στα εν λόγω μητρώα. Η οδηγία (ΕΕ) 2019/1153²⁶ παρέχει απευθείας και άμεση πρόσβαση στα εθνικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών στις αρχές επιβολής του νόμου που ορίζονται από τα κράτη μέλη για αυτόν σκοπό, όταν η εν λόγω πρόσβαση είναι αναγκαία για την εκτέλεση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της καταπολέμησης σοβαρών εγκλημάτων. Βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1153, άμεση πρόσβαση πρέπει να παρέχεται και στους υπαλλήλους των υπηρεσιών ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων. Το άρθρο 12 θα διασφαλίζει ότι μόνο τα αρμόδια για υποθέσεις αφερεγγυότητας δικαστήρια που έχουν οριστεί και κοινοποιηθεί στην Επιτροπή δεόντως θα έχουν άμεση πρόσβαση στα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών ή στα ηλεκτρονικά συστήματα ανάκτησης δεδομένων.

²⁴ https://e-justice.europa.eu/content_interconnected_insolvency_registers_search-246-el.do.

²⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 849 της 9.7.2018, σ. 1).

²⁶ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1153 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τη θέσπιση κανόνων με σκοπό τη διευκόλυνση της χρήσης χρηματοοικονομικών και άλλων πληροφοριών για την πρόληψη, την ανίχνευση, τη διερεύνηση ή τη δίωξη ορισμένων ποινικών αδικημάτων και την κατάργηση της απόφασης 2000/642/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 186 της 11.7.2019, σ. 122).

Στα άρθρα 14 και 15 διευκρινίζονται οι ειδικές προϋποθέσεις πρόσβασης των ορισθέντων δικαστηρίων στα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών. Τα ορισθέντα δικαστήρια θα έχουν πρόσβαση στα εθνικά κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών του κράτους μέλους τους και καθώς και άλλων κρατών μελών μέσω του ενιαίου σημείου πρόσβασης για τα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών όταν δημιουργηθεί και καταστεί λειτουργικό το σύστημα διασύνδεσης των κεντρικών μητρώων των κρατών μελών²⁷.

Το άρθρο 16 αφορά την καταγραφή των αναζητήσεων στα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών.

Στο άρθρο 17 θεσπίζονται οι διατάξεις σχετικά με την πρόσβαση των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας σε μητρώα πληροφοριών για τους πραγματικούς δικαιούχους. Σε αυτήν περιλαμβάνεται τόσο η πρόσβαση στο εθνικό μητρώο ή στα εθνικά μητρώα πραγματικών δικαιούχων που έχει δημιουργήσει το κράτος μέλος στο οποίο έχουν κινηθεί οι διαδικασίες αφερεγγυότητας όσο και στο σύστημα διασύνδεσης μητρώων πραγματικών δικαιούχων. Η νομική βάση για τα εν λόγω μητρώα ορίζεται στο άρθρο 30 παράγραφος 3 και στο άρθρο 31 παράγραφος 3α της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849. Η νομική βάση για τη διασύνδεση των εν λόγω μητρώων ορίζεται στο άρθρο 30 παράγραφος 10 και στο άρθρο 31 παράγραφος 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849. Ένα ελάχιστο σύνολο πληροφοριών στα μητρώα πραγματικών δικαιούχων είναι δημόσια προσβάσιμο για εταιρικές και άλλες νομικές οντότητες. Όσον αφορά τα εμπιστεύματα και τα παρεμφερή νομικά μορφώματα, η πρόσβαση στο εν λόγω ελάχιστο σύνολο πληροφοριών δεν είναι δημόσια αλλά εξαρτάται από την απόδειξη έννομου συμφέροντος. Στο άρθρο 17 διευκρινίζεται ότι έννομο συμφέρον υφίσταται όταν ένας διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας αναζητά τις πληροφορίες σχετικά με εμπιστεύματα ή παρεμφερή νομικά μορφώματα προκειμένου να εντοπίσει και να ανιχνεύσει περιουσιακά στοιχεία για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας για τις οποίες έχει διοριστεί και η πρόσβαση περιορίζεται σε προκαθορισμένο εύρος πληροφοριών.

Στο άρθρο 18 θεσπίζονται κανόνες για την απευθείας και άμεση πρόσβαση των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας στα εθνικά μητρώα που περιέχουν πληροφορίες σχετικά με περιουσιακά στοιχεία. Σε αυτό το πλαίσιο, στα μητρώα περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να συγκαταλέγονται και τα μητρώα που παρατίθενται στο παράρτημα της προτεινόμενης οδηγίας, εφόσον τα εν λόγω μητρώα είναι διαθέσιμα στο οικείο κράτος μέλος. Επίσης, η διάταξη προβλέπει ότι οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας που διορίζονται σε άλλα κράτη μέλη υπόκεινται στις ίδιες προϋποθέσεις πρόσβασης με τους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας στα κράτη μέλη στα οποία βρίσκεται το μητρώο περιουσιακών στοιχείων.

Ο τίτλος IV σχετικά με τη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι η εν λόγω διαδικασία, η οποία θεωρείται γενικά αποτελεσματική για την ανάκτηση αξίας υπέρ των πιστωτών, καθίσταται διαθέσιμη με δομημένο τρόπο στο πλαίσιο των καθεστώτων αφερεγγυότητας όλων των κρατών μελών. Στο πλαίσιο διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, οι προπαρασκευαστικές εργασίες και η διαπραγμάτευση για την πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη (ή μέρους αυτής) λαμβάνουν χώρα πριν από την επίσημη έναρξη των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Με αυτόν τον τρόπο καθίσταται εφικτή η εκτέλεση της πώλησης και η απόκτηση του προϊόντος της σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την έναρξη των επίσημων διαδικασιών αφερεγγυότητας για την εκκαθάριση επιχείρησης. Η παρούσα πρόταση περιλαμβάνει σειρά

²⁷ Η διασύνδεση των εθνικών κεντρικών μητρώων τραπεζικών λογαριασμών σε ολόκληρη την ΕΕ έχει περιληφθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην πρότασή της για την 6η οδηγία για την καταπολέμηση της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Βλ. τα άρθρα 14 και 15 της πρότασης [COM(2021) 423 final της 20.7.2021]. Η πρόταση αυτή τελεί επί του παρόντος υπό διαπραγμάτευση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

διασφαλίσεων προκειμένου να εξασφαλιστεί η δυνατότητα προσέγγισης πιθανών αγοραστών και η επίτευξη της βέλτιστης δυνατής αγοραίας αξίας ως αποτέλεσμα μιας ανταγωνιστικής διαδικασίας πώλησης. Οι εν λόγω διασφαλίσεις προβλέπονται με τρόπο που παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επιλέξουν μεταξύ της διασφάλισης της ανταγωνιστικότητας, της διαφάνειας και του δίκαιου χαρακτήρα της διαδικασίας πώλησης που διεξάγεται κατά το (συνήθως εμπιστευτικού χαρακτήρα) «προπαρασκευαστικό στάδιο» και της διεξαγωγής συνοπτικού δημόσιου πλειστηριασμού μετά την έναρξη των επίσημων διαδικασιών κατά το «στάδιο εκκαθάρισης».

Το άρθρο 19 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να συμπεριλάβουν στο καθεστώς αφερεγγυότητάς τους διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού που απαρτίζεται από δύο διαδοχικά στάδια (το «προπαρασκευαστικό στάδιο» και το «στάδιο εκκαθάρισης»).

Το άρθρο 20 αφορά τη σχέση μεταξύ της προτεινόμενης οδηγίας και άλλων πράξεων της Ένωσης. Στο εν λόγω άρθρο ορίζεται ότι το στάδιο της εκκαθάρισης θεωρείται διαδικασία αφερεγγυότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848. Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα να θεωρούνται οι επόπτες διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848. Στην τελευταία παράγραφο της διάταξης διευκρινίζεται η σχέση μεταξύ της προτεινόμενης οδηγίας και της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση Heiploeg. Στη διάταξη αναφέρεται ότι, για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/23/ΕΚ, το στάδιο εκκαθάρισης της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού θεωρείται διαδικασία αφερεγγυότητας κινηθείσα για την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του εκχωρητή υπό την εποπτεία αρμόδιας αρχής.

Στο άρθρο 21 θεσπίζονται οι κανόνες περί δικαιοδοσίας σχετικά με τη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Στο εν λόγω άρθρο διευκρινίζεται ότι το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία για τις κύριες διαδικασίες αφερεγγυότητας του οφειλέτη έχει δικαιοδοσία και για τη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.

Στο άρθρο 22 καθορίζονται οι κανόνες σχετικά με τον «επόπτη», ο οποίος είναι ο κύριος παράγοντας κατά το «προπαρασκευαστικό στάδιο» της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Στο άρθρο απαριθμούνται τα καθήκοντα που πρέπει να επιτελεί ο επόπτης προκειμένου να καθοδηγήσει τη διαδικασία πώλησης και να εντοπίσει πιθανούς πωλητές. Ως «μελλοντικός διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας», ο επόπτης πρέπει να πληροί όλα τα κριτήρια επιλεξιμότητας που απαιτούνται βάσει της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας του κράτους μέλους στο οποίο κινείται η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού για τον διορισμό διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας, προκειμένου να διασφαλίζεται με αυτόν τον τρόπο ότι το ίδιο πρόσωπο διεκπεραιώνει τους δύο ρόλους κατά τα δύο διαδοχικά στάδια της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.

Το άρθρο 23 επεκτείνει (με τις απαραίτητες τροποποιήσεις) την εφαρμογή των κανόνων σχετικά με την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά του οφειλέτη που καθορίζονται στα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023 στο προπαρασκευαστικό στάδιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούται ο όρος της πιθανότητας αφερεγγυότητας ή της κήρυξης αφερεγγυότητας.

Το άρθρο 24 αφορά τις αρχές που εφαρμόζονται ως προς τη διαδικασία πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη. Ο επόπτης πρέπει να διασφαλίζει ότι η διαδικασία πώλησης που διεξάγεται κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, συνήθως με εμπιστευτικό τρόπο, είναι ανταγωνιστική, διαφανής, δίκαιη και συμμορφώνεται με τα πρότυπα της αγοράς. Οι εν λόγω αρχές μπορούν να παραβλέπονται μόνο εάν ένα κράτος μέλος επιλέξει να θεσπίσει υποχρέωση του δικαστηρίου να διενεργεί συνοπτικό δημόσιο πλειστηριασμό μετά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης.

Το άρθρο 25 διασφαλίζεται ότι ο επόπτης διορίζεται ως διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας, όταν ξεκινήσει το στάδιο εκκαθάρισης της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.

Το άρθρο 26 αφορά τη διαδικασία έγκρισης για την πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη από το αρμόδιο για υποθέσεις αφερεγγυότητας δικαστήριο κατά το στάδιο εκκαθάρισης. Βάσει της παραγράφου 1, το δικαστήριο υποχρεούται να εκτιμήσει αν η διαδικασία πώλησης που λαμβάνει χώρα κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο συμμορφώνεται προς τις ισχύουσες αρχές και προϋποθέσεις. Εάν το δικαστήριο δεν εγκρίνει την πώληση της επιχείρησης στον αποκτώντα που πρότεινε ο επόπτης, οι διαδικασίες αφερεγγυότητας που κινήθηκαν κατά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης συνεχίζονται χωρίς να πραγματοποιηθεί η πώληση στο πλαίσιο προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Η παράγραφος 2 υποχρεώνει τα κράτη μέλη που επιλέγουν να αναθέσουν τη διενέργεια δημόσιου πλειστηριασμού κατά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης να χρησιμοποιούν τη βέλτιστη προσφορά που υποβλήθηκε κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο ως κατώτατη προσφορά ασφαλείας (stalking horse) δηλαδή ως αρχική προσφορά η οποία λειτουργεί ως κατώφλι της τιμής απόκτησης, ώστε οι υπόλοιποι προσφέροντες να μην μπορούν να μειοδοτήσουν σε σχέση με την τιμή αγοράς. Επίσης, απαιτεί η προστασία που παρέχεται στον προσφέροντα της κατώτατης προσφοράς ασφαλείας να είναι αναλογική και να εφαρμόζεται στον βαθμό που δεν καταπνίγει τον πραγματικό ανταγωνισμό.

Στο άρθρο 27 θεσπίζονται διατάξεις σχετικά με την εκχώρηση εκκρεμών συμβάσεων, δηλαδή συμβάσεων μεταξύ του οφειλέτη και αντισυμβαλλόμενου βάσει των οποίων τα μέρη εξακολουθούν να έχουν υποχρεώσεις προς εκπλήρωση κατά την κίνηση των διαδικασιών αφερεγγυότητας. Οι εν λόγω συμβάσεις θα πρέπει, κατά κανόνα, να εκχωρούνται στον αποκτώντα την επιχείρηση, ακόμη και χωρίς τη συναίνεση του αντισυμβαλλόμενου.

Στο άρθρο 28 αναφέρεται ότι μέσω της πώλησης στο πλαίσιο προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, η επιχείρηση ή μέρος αυτής αποκτάται απαλλαγμένη από χρέη και ζημιές.

Στο άρθρο 29 διασφαλίζεται ότι ένδικα μέσα που ασκούνται κατά εγκεκριμένων πωλήσεων στο πλαίσιο προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού δεν καθυστερούν την εκτέλεση της συμφωνίας πώλησης και, ως εκ τούτου, τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων. Σύμφωνα με τη διάταξη, τα εν λόγω ένδικα μέσα μπορούν να έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα όσον αφορά την πραγματοποίηση της πώλησης, μόνο εάν ο ασκών το ένδικο μέσο παρέχει επαρκή ασφάλεια που καλύπτει την πιθανή ζημία που προκαλείται εξαιτίας της εν λόγω αναστολής. Ταυτόχρονα, βάσει του άρθρου 29 παρέχεται η διακριτική ευχέρεια στο δικαστήριο που επιλαμβάνεται του ένδικου μέσου να απαλλάσσει, εν όλω ή εν μέρει, ασκούντα το ένδικο μέσο ο οποίος είναι φυσικό πρόσωπο από την υποχρέωση παροχής ασφαλείας, εάν κρίνει την εν λόγω απαλλαγή ως αρμόζουσα δεδομένων των περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης.

Στο άρθρο 30 διευκρινίζεται ότι τα κριτήρια επιλογής της βέλτιστης προσφοράς θα πρέπει να συνάδουν με τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την επιλογή ανταγωνιστικών προσφορών στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Βάσει του άρθρου 31, ο επόπτης και ο διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας ευθύνονται προσωπικά για τυχόν ζημία προκληθείσα από την αθέτηση των υποχρεώσεών τους.

Στο άρθρο 32 καθορίζονται συμπληρωματικές διασφαλίσεις για τις περιπτώσεις στις οποίες ο πιθανός αγοραστής είναι μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Στις συμπληρωματικές διασφαλίσεις περιλαμβάνεται η υποχρέωση του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας να αξιολογεί, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η μόνη προσφορά προέρχεται από μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη, εάν η προσφορά πληροί το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών. Εάν το αποτέλεσμα της αξιολόγησης είναι αρνητικό, η προσφορά θα πρέπει να απορρίπτεται από τον διαχειριστή των διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Το άρθρο 33 περιλαμβάνει διάφορες διατάξεις που αποσκοπούν στη μεγιστοποίηση της αξίας της υπό πώληση επιχείρησης. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται ότι επιδιώκεται ανεύρεση ενδιάμεσης χρηματοδότησης με το χαμηλότερο δυνατό κόστος και ότι οι πάροχοι ενδιάμεσης χρηματοδότησης επωφελούνται από ορισμένες διασφαλίσεις. Επίσης, το εν λόγω άρθρο απαγορεύει τη χορήγηση δικαιωμάτων προαίρεσης στους προσφέροντες, καθότι η δυνατότητα άσκησης των εν λόγω δικαιωμάτων θα απέβαινε εις βάρος του ανταγωνισμού στο πλαίσιο της διαδικασίας πώλησης. Μια άλλη διάταξη περιορίζει τη δυνατότητα χρήσης της προσφοράς εμπραγμάτων ασφαλισμένων απαιτήσεων (credit-bidding) σε μέρος του ποσού της εμπραγμάτως ασφαλισμένης απαίτησης κατά του οφειλέτη.

Το άρθρο 34 προστατεύει τα συμφέροντα των πιστωτών κατά τη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Η εν λόγω προστασία περιλαμβάνει το δικαίωμα ακρόασης κατά τη διαδικασία και την ευθυγράμμιση, κατά κανόνα, των απαιτήσεων αποδέσμευσης των εμπράγματων ασφαλειών με τις απαιτήσεις που θα εφαρμόζονταν στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας βάσει της εθνικής νομοθεσίας.

Το άρθρο 35 αφορά περιπτώσεις κατά τις οποίες η απόκτηση της επιχείρησης μέσω της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού υπόκειται στην απόφαση αρμόδιας αρχής.

Ο τίτλος V σχετικά με τα καθήκοντα των διευθυντών αποτελεί μέρος των μέτρων που αποσκοπούν στη μεγιστοποίηση της αξίας της πτωχευτικής περιουσίας. Παρότι η προτεινόμενη οδηγία δεν παρέχει εναρμονισμένο ορισμό των διευθυντών, κατά τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που περιλαμβάνονται στον παρόντα τίτλο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη ότι ο όρος «διευθυντής» θα πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως. Αυτό συνάδει με την πρόταση του Νομοθετικού Οδηγού για το Δίκαιο Αφερεγγυότητας της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο (UNCITRAL)²⁸, σύμφωνα με την οποία, «σε γενικές γραμμές [...] ένα πρόσωπο μπορεί να θεωρείται διευθυντής όταν είναι επιφορτισμένο με τη λήψη αποφάσεων ή λαμβάνει πράγματι ή όφειλε να λαμβάνει αποφάσεις όσον αφορά τη διοίκηση μιας επιχείρησης». Συνήθως, οι διευθυντές είναι από τους πρώτους που συνειδητοποιούν αν μια επιχείρηση πλησιάζει ή έχει περάσει το όριο της αφερεγγυότητας. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να έχουν την υποχρέωση να υποβάλλουν εγκαίρως αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας. Η προτεινόμενη οδηγία θεσπίζει προθεσμία εκπλήρωσης της εν λόγω υποχρέωσης, σε συνδυασμό με αστική ευθύνη. Οι διατάξεις του εν

²⁸ UNCITRAL Legislative Guide on Insolvency Law, Part four: Directors' obligations in the period approaching insolvency (including in enterprise groups), σ. 19 (mn. 15).

λόγω τίτλου αποτελούν ελάχιστους κανόνες εναρμόνισης και, συνεπώς, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν αυστηρότερες υποχρεώσεις για τους διευθυντές επιχειρήσεων που βρίσκονται κοντά σε κατάσταση αφερεγγυότητας.

Ο τίτλος VI περιλαμβάνει κανόνες σχετικά με την απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης των πολύ μικρών επιχειρήσεων. Τα εθνικά πλαίσια αφερεγγυότητας δεν είναι πάντοτε κατάλληλα για τη δέουσα και αναλογική μεταχείριση των πολύ μικρών επιχειρήσεων. Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις σπανίως υποβάλλουν αίτηση έναρξης συνήθων διαδικασιών αφερεγγυότητας, και όταν το πράττουν, είναι συχνά πολύ αργά για να διατηρήσουν την αξία τους. Σε πολλά κράτη μέλη, δεν λαμβάνει χώρα εύτακτη εκκαθάριση των εν λόγω επιχειρήσεων διότι δεν υπάρχει δυνατότητα πρόσβασης σε συνήθεις διαδικασίες αφερεγγυότητας ή απορρίπτεται η κίνησή τους. Αυτό συμβαίνει όταν στην πτωχευτική περιουσία δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία ή όταν η αξία των περιουσιακών στοιχείων δεν καλύπτει τις διοικητικές δαπάνες των διαδικασιών. Ως εκ τούτου, στόχος της προτεινόμενης οδηγίας είναι να διασφαλιστεί ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, ακόμη και εκείνες που δεν διαθέτουν περιουσιακά στοιχεία, εκκαθαρίζονται με κανονικό τρόπο, μέσω μιας ταχείας και οικονομικά αποδοτικής διαδικασίας. Κύριος σκοπός των διατάξεων του τίτλου VI είναι η απλούστευση της διαδικασίας και η μείωση των σχετικών διοικητικών δαπανών. Για παράδειγμα, κατά κανόνα δεν θα πρέπει να διορίζεται διαχειριστής για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας καθώς η παρέμβαση του εν λόγω διαχειριστή αποτελεί τον βασικό παράγοντα κόστους στις διαδικασίες αφερεγγυότητας και οι δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων δεν είναι, συνήθως, τόσο πολύπλοκες ώστε να απαιτείται διαχειριστής. Παρομοίως, στην προτεινόμενη οδηγία αναφέρεται ότι, κατά κανόνα, ο οφειλέτης θα πρέπει να διατηρεί τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποθέσεις του καθ' όλη τη διάρκεια των διαδικασιών. Ένας άλλος παράγοντας μετριασμού του κόστους είναι η δυνατότητα του δικαστηρίου να προβαίνει στη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων μέσω ηλεκτρονικού συστήματος πλειστηριασμών, το οποίο θα πρέπει να εφαρμόζει κάθε κράτος μέλος στο πλαίσιο των απλουστευμένων διαδικασιών του για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Το άρθρο 38 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να συμπεριλάβουν στις εθνικές νομοθεσίες τους κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας οι οποίοι να επιτρέπουν στις υπό εκκαθάριση πολύ μικρές επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν απλουστευμένη διαδικασία που να συμμορφώνεται με τα πρότυπα που καθορίζονται στον τίτλο VI. Η εν λόγω διάταξη αφορά, επίσης, την προϋπόθεση της αφερεγγυότητας για την έναρξη απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης και την αντιμετώπιση των υποθέσεων που αφορούν επιχειρήσεις «χωρίς περιουσιακά στοιχεία».

Στο άρθρο 39 διευκρινίζεται ότι ο διορισμός διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης θα πρέπει να αποτελεί εξαίρεση.

Βάσει του άρθρου 40 απαιτείται από τα κράτη μέλη να παρέχουν τη δυνατότητα χρήσης ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας για όλες τις επικοινωνίες μεταξύ της αρμόδιας αρχής και, κατά περίπτωση, του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας, και των μερών των διαδικασιών.

Στο άρθρο 41 ορίζεται ότι η απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης μπορεί να κινηθεί κατόπιν αιτήματος της πολύ μικρής επιχείρησης ή πιστωτή. Για να απλουστευθεί η διαδικασία υποβολής αίτησης, θα δημιουργηθεί τυποποιημένο έντυπο με εκτελεστική πράξη της Επιτροπής.

Το άρθρο 42 αφορά την απόφαση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για τους οποίους η αρμόδια αρχή μπορεί να αρνηθεί την έναρξη.

Στο άρθρο 43 αναφέρεται ότι, κατά κανόνα, ο οφειλέτης θα πρέπει να διατηρεί υπό τον έλεγχό του τα περιουσιακά στοιχεία και τις υποθέσεις του καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας.

Στο άρθρο 44 ορίζεται ότι ο οφειλέτης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να μπορεί να επιτύχει αναστολή των ατομικών διώξεων. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή μπορεί να εξαιρεί ορισμένες απαιτήσεις, κατά περίπτωση, εφόσον πληρούνται προκαθορισμένες προϋποθέσεις.

Το άρθρο 45 διασφαλίζει τη δημοσιότητα της έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης.

Το άρθρο 46 αφορά την αναγγελία και την αποδοχή απαιτήσεων από τους πιστωτές στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης. Η διάταξη βασίζεται στην παραδοχή ότι η πλειονότητα των απαιτήσεων αναγγέλλονται με γραπτή δήλωση που υποβάλλει ο οφειλέτης. Πέραν των απαιτήσεων που περιλαμβάνονται στην εν λόγω δήλωση, οι πιστωτές μπορούν να αναγγείλουν περαιτέρω απαιτήσεις. Για την απλούστευση της διαδικασίας παραδοχής, οι απαιτήσεις που παρατίθενται στη δήλωση του οφειλέτη θεωρούνται παραδεκτές, εκτός εάν ο πιστωτής προβάλλει ειδικές αντιρρήσεις.

Το άρθρο 47 περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις σχετικά με την έναρξη και εκδίκαση ανακλητικών αγωγών στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης για πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Το άρθρο 48 αφορά τον προσδιορισμό της πτωχευτικής περιουσίας μέσω του καθορισμού των περιουσιακών στοιχείων που περιλαμβάνονται σε αυτήν και της διασφάλισης του σαφούς προσδιορισμού από τις αρμόδιες αρχές των περιουσιακών στοιχείων που εξαιρούνται από την πτωχευτική περιουσία και μπορούν, ως εκ τούτου, να παραμείνουν στην κατοχή του οφειλέτη, όταν ο οφειλέτης είναι επιχειρηματίας.

Το άρθρο 49 αναφέρει ότι μετά τον προσδιορισμό της πτωχευτικής περιουσίας, η αρμόδια αρχή αποφασίζει εάν α) θα προβεί στη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων ή β) θα περατώσει αμέσως την απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης διότι η αξία των περιουσιακών στοιχείων καθιστά τη ρευστοποίηση μη εύλογη. Η διάταξη ορίζει, επίσης, ότι τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη θα πρέπει να ρευστοποιηθούν μέσω ηλεκτρονικού δημόσιου πλειστηριασμού, εκτός εάν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι η χρήση άλλων μέσων για την πώληση των περιουσιακών στοιχείων είναι προσφορότερη δεδομένης της φύσης τους ή των περιστάσεων της διαδικασίας.

Το άρθρο 50 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν και να διαχειρίζονται μία ή περισσότερες ηλεκτρονικές πλατφόρμες πλειστηριασμών για τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η διάταξη επιτρέπει, επίσης, στα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι οι χρήστες των εν λόγω πλατφορμών μπορούν επίσης να υποβάλλουν προσφορές για την αγορά της επιχείρησης του οφειλέτη ως επιχείρηση εν λειτουργία. Η πλατφόρμα ή οι πλατφόρμες θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης, ακόμη και αν τα κράτη μέλη μπορεί να αποφασίσουν να επεκτείνουν τη χρήση τους και σε άλλες διαδικασίες αφερεγγυότητας. Η διάταξη υποχρεώνει τα κράτη μέλη να καθιστούν την

πλατφόρμα ή τις πλατφόρμες διαθέσιμες σε όλους τους μόνιμους κατοίκους της ΕΕ ή όσους έχουν την έδρα τους στο έδαφος της ΕΕ.

Βάσει του άρθρου 51, με βάση το παράδειγμα άλλων έργων της ΕΕ που διασυνδέουν αποκεντρωμένα ηλεκτρονικά μητρώα [για παράδειγμα σύστημα διαχείρισης των μητρώων επιχειρήσεων (BRIS), διασύνδεση των μητρώων αφερεγγυότητας (IRI)], απαιτείται από την Επιτροπή να δημιουργήσει σύστημα διασύνδεσης των εθνικών ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμών μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, το οποίο θα πρέπει να λειτουργεί ως κεντρικό ηλεκτρονικό σημείο πρόσβασης. Η προστιθέμενη αξία του εν λόγω συστήματος διασύνδεσης συνίσταται στην προσβασιμότητα όλων των πλειστηριασμών μέσω μιας ενιαίας πλατφόρμας διαθέσιμης σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Οι τεχνικές προδιαγραφές του εν λόγω συστήματος διασύνδεσης θα καθοριστούν μέσω εκτελεστικής πράξης ή εκτελεστικών πράξεων. Οι επιλογές ανάπτυξης και δημόσιων συμβάσεων στον τομέα της ΤΠ θα υπόκεινται σε προέγκριση από το συμβούλιο τεχνολογίας πληροφοριών και κυβερνοασφάλειας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Το άρθρο 52 αφορά το κόστος της δημιουργίας και διασύνδεσης των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμών, ενώ στο άρθρο 53 καθορίζονται οι αρμοδιότητες της Επιτροπής ως προς την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο σύστημα διασύνδεσης ηλεκτρονικών πλατφορμών πλειστηριασμών.

Στο άρθρο 54 θεσπίζονται οι κανόνες για τις πωλήσεις περιουσιακών στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας μέσω ηλεκτρονικού πλειστηριασμού στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης.

Το άρθρο 55 ρυθμίζει την απόφαση σχετικά με την περάτωση της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης και ορίζει ότι στην εν λόγω απόφαση θα πρέπει να προσδιορίζεται το χρονικό διάστημα που οδηγεί στην απαλλαγή από τα χρέη.

Στο άρθρο 56 θεσπίζεται η αρχή σύμφωνα με την οποία όχι μόνο οι επιχειρηματίες οφειλέτες αλλά και οι ιδρυτές, ιδιοκτήτες ή μέλη πολύ μικρής επιχείρησης απεριόριστης ευθύνης, που ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη του οφειλέτη θα πρέπει να έχουν αποτελεσματική πρόσβαση σε πλήρη απαλλαγή από τα χρέη ως αποτέλεσμα της περάτωσης της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης. Οι προϋποθέσεις, οι λόγοι, η προθεσμία και άλλες συνθήκες της διαδικασίας που οδηγεί στην απαλλαγή από τα χρέη πρέπει να καθορίζονται σύμφωνα με τους κανόνες του τίτλου III της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

Στο άρθρο 57 διευκρινίζεται ότι οι διαδικασίες για τις προσωπικές εγγυήσεις που παρέχονται για τις επιχειρηματικές ανάγκες πολύ μικρών επιχειρήσεων θα πρέπει να συντονίζονται ή να ενοποιούνται με την οικεία απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης της ίδιας πολύ μικρής επιχείρησης.

Στον τίτλο VII θεσπίζονται οι διατάξεις για την επιτροπή πιστωτών. Η επιτροπή πιστωτών αποτελεί βασικό εργαλείο προκειμένου να διασφαλίζεται ότι οι διαδικασίες αφερεγγυότητας διεξάγονται με τρόπο ώστε να προστατεύονται τα συμφέροντα των πιστωτών και να διασφαλίζεται η συμμετοχή των μεμονωμένων πιστωτών, οι οποίοι, σε διαφορετική περίπτωση, δεν θα συμμετείχαν στις διαδικασίες λόγω περιορισμένων πόρων ή λόγω γεωγραφικής απόστασης. Συνεπώς, ο στόχος των διατάξεων του εν λόγω τίτλου είναι η ενίσχυση της θέσης των πιστωτών στο πλαίσιο της διαδικασίας. Αυτό επιτυγχάνεται με τη διασφάλιση της δημιουργίας επιτροπής πιστωτών, εάν η γενική επιτροπή των πιστωτών συμφωνήσει, και με την πρόβλεψη ελάχιστων κανόνων εναρμόνισης σε σχέση με βασικές

πτυχές, όπως ο διορισμός των μελών και η σύνθεση της επιτροπής, οι μέθοδοι εργασίας, η λειτουργία των επιτροπών καθώς και η προσωπική ευθύνη των μελών της.

Το άρθρο 58 αφορά τις απαιτήσεις για τη σύσταση της επιτροπής πιστωτών, ορίζοντας την αρχή ότι η απόφαση για τη σύσταση επιτροπής πιστωτών θα πρέπει να λαμβάνεται στη γενική συνέλευση των πιστωτών. Το εν λόγω άρθρο επιτρέπει, επίσης, στα κράτη μέλη να παρέχουν στους πιστωτές τη δυνατότητα να συστήνουν επιτροπή πιστωτών μετά την υποβολή αίτησης αφερεγγυότητας (και πριν από την έναρξη των διαδικασιών), διασφαλίζοντας, ταυτόχρονα, ότι η πρώτη γενική συνέλευση των πιστωτών συγκαλείται με σκοπό να αποφασίσει σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας και τη σύνθεση της επιτροπής. Επιπλέον, παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να αποκλείουν, κατά τη διακριτική τους ευχέρεια στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας, τη δυνατότητα σύστασης επιτροπής πιστωτών στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας όταν το κόστος της σύστασης και λειτουργίας της εν λόγω επιτροπής δεν είναι αναλογικό προς την αξία που παράγει.

Στο άρθρο 59 καθορίζεται η διαδικασία διορισμού των μελών της επιτροπής πιστωτών και οι απαιτήσεις για τη δίκαιη εκπροσώπηση των πιστωτών στην επιτροπή.

Στο άρθρο 60 θεσπίζεται η αρχή ότι η επιτροπή των πιστωτών εκπροσωπεί αποκλειστικά τα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών και ενεργεί ανεξάρτητα από τον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας. Επίσης, το εν λόγω άρθρο παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να διατηρήσουν τις εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν τη σύσταση περισσότερων της μίας επιτροπής πιστωτών οι οποίες να εκπροσωπούν διαφορετικές ομάδες πιστωτών. Στα άρθρα 61 και 62 καθορίζεται ο αριθμός των μελών και οι απαιτήσεις όσον αφορά την παύση και την αντικατάσταση μέλους της επιτροπής πιστωτών.

Στο άρθρο 63 καθορίζονται οι ελάχιστες ρυθμίσεις εργασίας για την επιτροπή των πιστωτών, συμπεριλαμβανομένων των διαδικασιών ψηφοφορίας.

Στο άρθρο 64 καθορίζεται η λειτουργία καθώς και τα ελάχιστα δικαιώματα, τα καθήκοντα και οι εξουσίες της επιτροπής πιστωτών όπως το δικαίωμα ακρόασης στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας, το καθήκον εποπτείας του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας και η εξουσία αναζήτησης εξωτερικών συμβουλών για ορισμένα θέματα.

Στο άρθρο 65 καθορίζονται οι απαιτήσεις για τις δαπάνες στις οποίες υποβάλλεται η επιτροπή πιστωτών στο πλαίσιο άσκησης των δικαιωμάτων της και εκτέλεσης των καθηκόντων της καθώς και οι αμοιβές των μελών.

Επίσης, τα μέλη της επιτροπής πιστωτών υπόκεινται σε ειδικές διατάξεις περί ευθύνης βάσει του άρθρου 66.

Τέλος, το άρθρο 67 παρέχει δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων της επιτροπής πιστωτών όταν η επιτροπή πιστωτών έχει την εξουσία, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, να εγκρίνει αποφάσεις.

Ο τίτλος VIII αφορά μέτρα για την ενίσχυση της διαφάνειας των εθνικών νομοθεσιών σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Υποχρεώνει τα κράτη μέλη να καταρτίζουν και να επικαιροποιούν τακτικά ένα σαφώς καθορισμένο, τυποποιημένο δελτίο πληροφοριών για τους επενδυτές, με πληροφορίες πρακτικού χαρακτήρα για τα βασικά στοιχεία της εθνικής νομοθεσίας τους σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Το εν λόγω δελτίο πληροφοριών πρέπει να διατίθεται στην πύλη της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Ως μέρος του περιεχομένου που παραδόθηκε από το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο για αστικές και εμπορικές

υποθέσεις²⁹, υπάρχουν ήδη ορισμένες πληροφορίες διαθέσιμες σχετικά με τα εθνικά καθεστάτα αφερεγγυότητας των κρατών μελών στην πύλη της ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Ωστόσο, το περιεχόμενο των εν λόγω υφιστάμενων ιστοσελίδων δεν είναι εναρμονισμένο με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχεται στους επενδυτές η δυνατότητα εύκολης σύγκρισης των διαφόρων καθεστώτων.

Στο άρθρο 68 καθορίζονται οι απαιτήσεις για το περιεχόμενο και τη δημοσίευση δελτίου βασικών πληροφοριών, το οποίο θα πρέπει να περιλαμβάνει τα ουσιώδη στοιχεία της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας.

Ο τίτλος ΙΧ περιλαμβάνει την τελική διάταξη της προτεινόμενης οδηγίας. Το άρθρο 69 εισάγει απαιτήσεις για τον ρόλο της επιτροπής αναδιάρθρωσης και αφερεγγυότητας του άρθρου 30 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023. Το άρθρο 70 εισάγει ρήτρα επανεξέτασης και το άρθρο 71 καθορίζει τους όρους για τη μεταφορά της προτεινόμενης οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Το άρθρο 72 ορίζει την ημερομηνία έναρξης ισχύος της προτεινόμενης οδηγίας και το άρθρο 73 προσδιορίζει σε ποιον απευθύνεται η προτεινόμενη οδηγία.

²⁹ Απόφαση του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις (2001/470/ΕΚ). Οι πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας που παράγονται στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου διατίθενται στην πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης στη διεύθυνση: <https://e-justice.europa.eu/447/EL/insolvencybankruptcy>.

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής³⁰,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών³¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να συμβάλει στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να άρει εμπόδια στην άσκηση θεμελιωδών ελευθεριών, όπως η ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και η ελευθερία εγκατάστασης, τα οποία απορρέουν από διαφορές μεταξύ των εθνικών δικαίων και διαδικασιών στον τομέα της αφερεγγυότητας.
- (2) Οι μεγάλες διαφορές ουσιαστικού δικαίου στον τομέα της αφερεγγυότητας που αναγνωρίζονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³² δημιουργούν φραγμούς στην εσωτερική αγορά καθώς μειώνουν την ελκυστικότητα των διασυνοριακών επενδύσεων, και ως εκ τούτου επηρεάζοντας τη διασυνοριακή κυκλοφορία κεφαλαίων εντός της Ένωσης και προς ή από τρίτες χώρες.
- (3) Οι διαδικασίες αφερεγγυότητας διασφαλίζουν την ομαλή παύση δραστηριοτήτων ή αναδιάρθρωση εταιρειών ή επιχειρηματιών που αντιμετωπίζουν χρηματοοικονομικές

³⁰ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...]

³¹ ΕΕ C [...] της [...], σ. [...]

³² Κανονισμός (ΕΕ) 2015/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 19).

και οικονομικές δυσχέρειες. Πρόκειται για διαδικασίες μεγάλης σημασίας για τις χρηματοοικονομικές επενδύσεις, καθώς προσδιορίζουν την τελική αξία ανάκτησης αυτών των επενδύσεων. Οι αποκλίσεις στους κανόνες μεταξύ των κρατών μελών έχουν συντελέσει στην αύξηση της ανασφάλειας δικαίου και του απρόβλεπτου ως προς το αποτέλεσμα των διαδικασιών αφερεγγυότητας, δημιουργώντας έτσι φραγμούς ιδίως για τις διασυνοριακές επενδύσεις στην εσωτερική αγορά. Οι μεγάλες αποκλίσεις στην αξία ανάκτησης και στον χρόνο που απαιτείται για την ολοκλήρωση των διαδικασιών αφερεγγυότητας στην Ένωση επηρεάζουν αρνητικά την προβλεψιμότητα του κόστους για τους πιστωτές και τους επενδυτές με διασυνοριακή δραστηριότητα στην εσωτερική αγορά.

- (4) Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα της νομοθεσίας περί αφερεγγυότητας που επιδιώκεται με την παρούσα οδηγία αποτελεί βασικό εργαλείο για την αποτελεσματικότερη λειτουργία των κεφαλαιαγορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπεριλαμβανομένης της αύξησης της χρηματοδότηση των επιχειρήσεων. Συνεπώς, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν ελάχιστες απαιτήσεις σε στοχευμένους τομείς των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας, που έχουν σημαντικό αντίκτυπο στην αποτελεσματικότητα και στη διάρκεια των εν λόγω διαδικασιών, ιδίως στις διασυνοριακές διαδικασίες αφερεγγυότητας.
- (5) Με στόχο την προστασία της αξίας της πτωχευτικής περιουσίας για τους πιστωτές, οι εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας θα πρέπει να περιλαμβάνουν αποτελεσματικούς κανόνες που να καθιστούν δυνατή την ακύρωση νομικά σημαντικών πράξεων που είναι επιβλαβείς για τους πιστωτές και έχουν ολοκληρωθεί πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας (ανακλητικές αγωγές). Δεδομένου ότι οι ανακλητικές αγωγές έχουν ως στόχο την αντιστροφή των επιβλαβών αποτελεσμάτων της νομικά σημαντικής πράξης για την περιουσία, είναι σκόπιμο να αναφέρεται ως κρίσιμο χρονικό σημείο η ολοκλήρωση του αιτίου αυτής της ζημίας, δηλαδή η ολοκλήρωση της νομικά σημαντικής πράξης και όχι η ίδια η παροχή στο πλαίσιο αυτής. Για παράδειγμα, στην περίπτωση της ηλεκτρονικής μεταφοράς χρημάτων, ως κρίσιμο χρονικό σημείο δεν θα πρέπει να θεωρείται ο χρόνος κατά τον οποίο ο οφειλέτης έδωσε εντολή στο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα να μεταφέρει τα χρήματα σε πιστωτή (παροχή στο πλαίσιο της νομικά σημαντικής πράξης) αλλά ο χρόνος πίστωσης του λογαριασμού του πιστωτή (ολοκλήρωση της νομικά σημαντικής πράξης). Οι κανόνες σχετικά με τις ανακλητικές αγωγές θα πρέπει επίσης να παρέχουν τη δυνατότητα αποζημίωσης της πτωχευτικής περιουσίας για τη ζημία που προκάλεσαν οι εν λόγω νομικά σημαντικές πράξεις στους πιστωτές.
- (6) Το εύρος των νομικά σημαντικών πράξεων οι οποίες μπορούν να προσβληθούν βάσει των κανόνων για τις ανακλητικές αγωγές θα πρέπει να περιγράφεται ευρέως, ώστε να καλύπτει κάθε ανθρώπινη συμπεριφορά που παράγει νομικό αποτέλεσμα. Η αρχή της ισότιμης μεταχείρισης των πιστωτών συνεπάγεται ότι οι νομικά σημαντικές πράξεις θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν τις παραλείψεις, καθώς δεν έχει υπάρξει σημαντική διαφορά μεταξύ της ζημίας που υφίσταται ο πιστωτής ως αποτέλεσμα μιας πράξης ή λόγω τήρησης παθητικής στάσης από το οικείο μέρος. Για παράδειγμα, δεν έχει σημασία αν ένας οφειλέτης προχωρήσει σε παραίτηση από απαίτηση κατά δικού του οφειλέτη ή αν τηρήσει παθητική στάση και αποδεχτεί την παραγραφή της απαίτησης. Άλλα παραδείγματα παραλείψεων που μπορεί να υπόκεινται σε ανακλητικές αγωγές είναι η μη προσβολή δυσμενούς απόφασης ή άλλων αποφάσεων δικαστηρίων ή δημόσιων αρχών ή η παράλειψη καταχώρισης δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας. Για τον ίδιο λόγο, οι κανόνες σχετικά με τις ανακλητικές

αγωγές δεν θα πρέπει να περιορίζονται σε νομικά σημαντικές πράξεις στις οποίες προβαίνει ο οφειλέτης, αλλά θα πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν νομικά σημαντικές πράξεις στις οποίες προβαίνει ο αντισυμβαλλόμενος ή τρίτος. Από την άλλη μόνον νομικά σημαντικές πράξεις που είναι επιβλαβείς για το σύνολο των πιστωτών θα πρέπει να υπόκεινται στους κανόνες σχετικά με τις ανακλητικές αγωγές.

- (7) Για την προστασία των θεμιτών προσδοκιών του αντισυμβαλλομένου του οφειλέτη, κάθε παρέμβαση στην εγκυρότητα ή την εκτελεστικότητα νομικά σημαντικής πράξης θα πρέπει να είναι αναλογική προς τις περιστάσεις υπό τις οποίες ολοκληρώνεται η εν λόγω νομικά σημαντική πράξη. Στις περιστάσεις αυτές θα πρέπει να περιλαμβάνονται η πρόθεση του οφειλέτη, η γνώση του αντισυμβαλλομένου ή το χρονικό διάστημα μεταξύ της ολοκλήρωσης της νομικά σημαντικής πράξης και της έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να γίνει διάκριση μεταξύ διαφόρων συγκεκριμένων λόγων ανάκλησης οι οποίοι βασίζονται σε συνήθη και χαρακτηριστικά μοτίβα γεγονότων και θα πρέπει να συμπληρώνουν τα γενικά προαπαιτούμενα για τις ανακλητικές αγωγές. Τυχόν παρέμβαση θα πρέπει επίσης να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (8) Στο πλαίσιο των ανακλητικών αγωγών, θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των νομικά σημαντικών πράξεων στις οποίες η απαίτηση του αντισυμβαλλομένου ήταν ληξιπρόθεσμη και εκτελεστή και ικανοποιήθηκε κατά τον οφειλόμενο τρόπο (ισοδύναμη παροχή) και των νομικά σημαντικών πράξεων στις οποίες η παροχή δεν συμμορφωνόταν πλήρως με την απαίτηση του πιστωτή (μη ισοδύναμη παροχή). Στις μη ισοδύναμες παροχές περιλαμβάνονται, ιδίως, οι πρόωρες πληρωμές, η ικανοποίηση με μη συνήθη τρόπο πληρωμής, η μεταγενέστερη σύσταση ασφάλειας για μια έως τότε μη ασφαλισμένη απαίτηση, η οποία δεν είχε ήδη συμφωνηθεί στην αρχική συμφωνία με την οποία αναλαμβάνεται η υποχρέωση εξόφλησης χρέους, η παροχή δικαιώματος έκτακτης καταγγελίας ή άλλες τροποποιήσεις που δεν προβλέπονται στην υποκείμενη σύμβαση, η παραίτηση από το δικαίωμα προβολής αμυντικών ισχυρισμών ή αντιρρήσεων, ή η αναγνώριση αμφισβητούμενων οφειλών. Στην περίπτωση των ισοδύναμων παροχών, μπορεί να γίνει επίκληση του λόγου άσκησης της ανακλητικής αγωγής λόγω ευνοϊκής μεταχείρισης μόνον εάν ο πιστωτής της ακυρώσιμης νομικά σημαντικής πράξης γνώριζε ή θα έπρεπε να γνωρίζει κατά τον χρόνο της συναλλαγής ότι ο οφειλέτης ήταν αφερεγγυος.
- (9) Ορισμένες ισοδύναμες παροχές, συγκεκριμένα οι νομικά σημαντικές πράξεις που εκπληρώνονται απευθείας έναντι δίκαιου τιμήματος υπέρ της πτωχευτικής περιουσίας, θα πρέπει να εξαιρούνται από το είδος των νομικά σημαντικών πράξεων που μπορούν να κηρυχθούν άκυρες. Οι εν λόγω νομικά σημαντικές πράξεις αποσκοπούν στο να υποστηριχθεί η συνήθης καθημερινή δραστηριότητα της επιχείρησης του οφειλέτη. Οι νομικά σημαντικές πράξεις που εμπίπτουν σε αυτή την εξαίρεση θα πρέπει να έχουν συμβατική βάση και να απαιτούν απευθείας ανταλλαγή των αμοιβαίων παροχών, αλλά όχι απαραίτητα ταυτόχρονη ανταλλαγή παροχών, καθώς, σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να προκύψουν αναπόφευκτες καθυστερήσεις για πρακτικούς λόγους. Ωστόσο, η εξαίρεση αυτή δεν θα πρέπει να καλύπτει τη χορήγηση πίστωσης. Επιπροσθέτως, η παροχή και η αντιπαροχή στις εν λόγω νομικά σημαντικές πράξεις θα πρέπει να έχουν ισοδύναμη αξία. Επίσης, η αντιπαροχή θα πρέπει να είναι επωφελής για την πτωχευτική περιουσία και όχι για τρίτον. Η εξαίρεση θα πρέπει να καλύπτει, ιδίως, την έγκαιρη πληρωμή εμπορευμάτων, μισθών ή αμοιβών για παροχή υπηρεσιών, ιδίως για νομικούς ή οικονομικούς συμβούλους· την πληρωμή με μετρητά ή με κάρτα για

αγαθά που είναι αναγκαία για τη καθημερινή δραστηριότητα του οφειλέτη· την παράδοση αγαθών, προϊόντων, ή υπηρεσιών έναντι πληρωμής με αντικαταβολή· τη δημιουργία δικαιώματος ασφάλειας έναντι της εκταμίευσης του δανείου· την έγκαιρη πληρωμή δημόσιων τελών με την καταβολή τιμήματος (για παράδειγμα είσοδος σε δημόσιους χώρους ή ιδρύματα).

- (10) Η νέα ή προσωρινή χρηματοδότηση που παρέχεται στη διάρκεια μιας προσπάθειας αναδιάρθρωσης, συμπεριλαμβανομένης προληπτικής διαδικασίας αφερεγγυότητας δυνάμει του τίτλου II της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³³, θα πρέπει να προστατεύεται σε μεταγενέστερες διαδικασίες αφερεγγυότητας. Κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η άσκηση ανακλητικής αγωγής με επίκληση ευνοϊκής μεταχείρισης κατά πληρωμών σε παρόχους νέας ή προσωρινής χρηματοδότησης ή κατά της παροχής ασφάλειας υπέρ των εν λόγω παρόχων, εάν οι οικείες πληρωμές ή ασφάλειες παρέχονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των παρόχων. Οι εν λόγω πληρωμές ή ασφάλειες θα πρέπει, συνεπώς, να θεωρούνται νομικά σημαντικές πράξεις που εκπληρώνονται απευθείας έναντι δίκαιου τιμήματος υπέρ της πτωχευτικής περιουσίας.
- (11) Η βασική συνέπεια της κήρυξης μιας νομικά σημαντικής πράξης ως άκυρης σε ανακλητική διαδικασία είναι η υποχρέωση του μέρους που ωφελείται από τη νομικά σημαντική πράξη που κηρύχθηκε άκυρη να αποζημιώσει την πτωχευτική περιουσία για τη ζημία που προκλήθηκε από την εν λόγω νομικά σημαντική πράξη. Η αποζημίωση θα πρέπει να περιλαμβάνει αμοιβές, κατά περίπτωση, και τόκους, σύμφωνα με το εφαρμοστέο γενικό αστικό δίκαιο. Η αποζημίωση συνίσταται σε καταβολή ποσού που αντιστοιχεί στην αξία της ληφθείσας παροχής εάν αυτή δεν μπορεί να επιστραφεί σε είδος στην πτωχευτική περιουσία.
- (12) Μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη, όπως συγγενείς, όταν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, ή πρόσωπα που ασκούν καθήκοντα αποφασιστικής σημασίας σε σχέση με οφειλέτη που είναι νομική οντότητα, συνήθως απολαύουν πλεονεκτήματος όσον αφορά την πληροφόρηση σχετικά με την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη. Θα πρέπει να θεσπιστούν συμπληρωματικές διασφαλίσεις με σκοπό την πρόληψη καταχρηστικών συμπεριφορών. Συνεπώς, στο πλαίσιο των ανακλητικών αγωγών, θα πρέπει να θεσπιστούν νομικά τεκμήρια σχετικά με τη γνώση των περιστάσεων στις οποίες βασίστηκαν οι όροι για την ανάκληση όταν το άλλο μέρος της νομικά σημαντικής πράξης που μπορεί να κηρυχθεί άκυρη είναι μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Τα εν λόγω τεκμήρια θα πρέπει να είναι μαχητά και να στοχεύουν στην αντιστροφή του βάρους της απόδειξης προς όφελος της πτωχευτικής περιουσίας.
- (13) Η βελτίωση των δυνατοτήτων των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας να εντοπίζουν και να ανιχνεύουν περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία είναι ουσιώδους σημασίας για τη μεγιστοποίηση της αξίας της εν λόγω περιουσίας. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας ήδη μπορούν να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που τηρούνται σε δημόσια μητρώα δεδομένων, τα οποία έχουν εν μέρει συσταθεί βάσει του ενωσιακού δικαίου και είναι διασυνδεδεμένα σε ευρωπαϊκό επίπεδο όπως το σύστημα

³³ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, περί πλαισίου για την προληπτική αναδιάρθρωση, την απαλλαγή από τα χρέη και τις ανικανότητες ή την έκπτωση οφειλετών, καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 (Οδηγία για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα) (ΕΕ L 172 της 26.6.2019, σ. 18).

διασύνδεσης μητρώων επιχειρήσεων (Business Registers Interconnection System - BRIS), το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων αφερεγγυότητας (System of Insolvency Registers Interconnection - IRI) ή το σύστημα διασύνδεσης των μητρώων πραγματικών δικαιούχων (Beneficial Ownership Registers Interconnection System - BORIS). Ωστόσο, η πρόσβαση στις πληροφορίες που τηρούνται σε δημόσιες βάσεις δεδομένων συχνά δεν είναι αρκετή για τον εντοπισμό και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων που εντάσσονται ή θα έπρεπε να εντάσσονται στην πτωχευτική περιουσία. Πιο συγκεκριμένα, οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας αντιμετωπίζουν πρακτικές δυσκολίες στην προσπάθειά τους να προσπελάσουν μητρώα περιουσιακών στοιχείων στο εξωτερικό.

- (14) Συνεπώς, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διατάξεις προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας, θα μπορούν να έχουν, άμεσα ή έμμεσα, πρόσβαση σε πληροφορίες που τηρούνται σε βάσεις δεδομένων που δεν είναι προσβάσιμες από το κοινό.
- (15) Η άμεση απευθείας πρόσβαση στα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών ή συστήματα ανάκτησης δεδομένων είναι συχνά απαραίτητη για τη μεγιστοποίηση της αξίας της πτωχευτικής περιουσίας. Συνεπώς, θα πρέπει να θεσπιστούν κανόνες σχετικά με τη χορήγηση απευθείας πρόσβασης στις πληροφορίες που τηρούνται στα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών ή συστήματα ανάκτησης δεδομένων για τα ορισθέντα δικαστήρια των κρατών μελών με δικαιοδοσία στις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Τα κράτη μέλη που παρέχουν πρόσβαση σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών μέσω κεντρικών συστημάτων ηλεκτρονικής ανάκτησης δεδομένων θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η αρχή που διαχειρίζεται τα συστήματα ανάκτησης κοινοποιεί τα αποτελέσματα της αναζήτησης στα ορισθέντα δικαστήρια άμεσα και χωρίς να παρεμβαίνει σε αυτά.
- (16) Με στόχο τον σεβασμό του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και του δικαιώματος στην ιδιωτικότητα, απευθείας και άμεση πρόσβαση στα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών θα πρέπει να χορηγείται μόνο σε δικαστήρια με δικαιοδοσία στις διαδικασίες αφερεγγυότητας τα οποία έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη για τον σκοπό αυτό. Ως εκ τούτου, οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες που τηρούνται σε μητρώα τραπεζικών λογαριασμών μόνον έμμεσα, υποβάλλοντας αίτημα στα ορισθέντα δικαστήρια του κράτους μέλους τους για πρόσβαση και πραγματοποίηση των αναζητήσεων.
- (17) Η οδηγία (ΕΕ) ΥΥΥΥ/ΧΧ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴ [*Υπηρεσία Εκδόσεων: να συμπληρωθεί η οδηγία που αντικαθιστά την οδηγία (ΕΕ) 2015/849*] προβλέπει ότι οι κεντρικοί αυτοματοποιημένοι μηχανισμοί είναι διασυνδεδεμένοι μέσω του ενιαίου σημείου πρόσβασης για τα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών που πρόκειται να αναπτύξει και να διαχειρίζεται η Επιτροπή. Δεδομένης της αυξανόμενης σημασίας των υποθέσεων αφερεγγυότητας με διασυνοριακές προεκτάσεις και της σημασίας των σχετικών χρηματοοικονομικών πληροφοριών για τη μεγιστοποίηση της αξίας της πτωχευτικής περιουσίας στις διαδικασίες αφερεγγυότητας, τα ορισθέντα εθνικά δικαστήρια με δικαιοδοσία σε υποθέσεις αφερεγγυότητας θα πρέπει να μπορούν να έχουν απευθείας πρόσβαση και δυνατότητα αναζήτησης στα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών άλλων κρατών μελών

³⁴

ΕΕ

μέσω του ενιαίου σημείου πρόσβασης για τα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών που θεσπίζεται δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) ΕΕΕΕ/ΧΧ [*Υπηρεσία Εκδόσεων: να συμπληρωθεί η οδηγία που αντικαθιστά την οδηγία (ΕΕ) 2015/849*].

- (18) Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποκτώνται βάσει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία μόνο σύμφωνα με τους εφαρμοστέους κανόνες για την προστασία των δεδομένων, από τα ορισθέντα δικαστήρια και τους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας όταν αυτό είναι αναγκαίο και αναλογικό για τον σκοπό του εντοπισμού και της ανίχνευσης περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη σε υπό εξέλιξη διαδικασία αφερεγγυότητας.
- (19) Η οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁵ διασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που μπορούν να αποδείξουν έννομο συμφέρον έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο σε εμπιστεύματα και άλλα είδη νομικών μορφωμάτων, σύμφωνα με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων. Τα πρόσωπα αυτά έχουν πρόσβαση στο όνομα, τον μήνα και το έτος γέννησης, τη χώρα διαμονής και την ιθαγένεια του πραγματικού δικαιούχου, καθώς επίσης και στο είδος και την έκταση των δικαιωμάτων τα οποία έχει αυτός. Είναι πολύ σημαντικό να μπορούν οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας να έχουν άμεση και εύκολη πρόσβαση στις ανωτέρω πληροφορίες προκειμένου να εκτελούν τα καθήκοντά τους ανίχνευσης περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο υπό εξέλιξη διαδικασιών αφερεγγυότητας. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ότι σε μια τέτοια περίπτωση η πρόσβαση από διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας συνιστά έννομο συμφέρον. Ταυτόχρονα, το εύρος των δεδομένων στα οποία μπορούν να έχουν απευθείας πρόσβαση οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερο από το εύρος των δεδομένων στα οποία έχουν πρόσβαση άλλα μέρη που έχουν επίσης έννομο συμφέρον.
- (20) Προκειμένου να διασφαλιστεί η δυνατότητα αποτελεσματικής ανίχνευσης στο πλαίσιο διασυνοριακών διαδικασιών αφερεγγυότητας, θα πρέπει να παρέχεται στους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας που ορίζονται σε ένα κράτος μέλος ταχεία πρόσβαση σε μητρώα περιουσιακών στοιχείων ακόμη και όταν τα εν λόγω μητρώα βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος. Συνεπώς, οι συνθήκες πρόσβασης που εφαρμόζονται για τους αλλοδαπούς διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να είναι πιο πολύπλοκοι από τους ισχύοντες για τους εγχώριους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας.
- (21) Στο πλαίσιο της εκκαθάρισης λόγω αφερεγγυότητας, οι εθνικές νομοθεσίες περί αφερεγγυότητας θα πρέπει να επιτρέπουν τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης μέσω της πώλησης της επιχείρησης ή μέρους αυτής εν λειτουργία (going concern). Ως πώληση εν λειτουργία θα πρέπει, σε αυτό το πλαίσιο, να νοείται η μεταβίβαση της επιχείρησης, συνολικά ή εν μέρει, σε αποκτώντα κατά τέτοιο τρόπο ώστε η επιχείρηση (ή μέρος αυτής) να μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί ως οικονομικά παραγωγική μονάδα. Η πώληση εν λειτουργία θα πρέπει να γίνεται

³⁵ Οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοοικονομικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73).

κατανοητή σε αντιδιαστολή με την πώληση των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης σε τμήματα (τμηματική εκκαθάριση).

- (22) Θεωρείται γενικώς ότι η πώληση μιας επιχείρησης (ή μέρους αυτής) ως επιχείρησης εν λειτουργία παρέχει δυνατότητα για ανάκτηση μεγαλύτερης αξίας κατά την εκκαθάριση έναντι της τμηματικής εκκαθάρισής της. Με στόχο την προώθηση της πώλησης εν λειτουργία κατά την εκκαθάριση, τα εθνικά καθεστώτα αφερεγγυότητας θα πρέπει να περιλαμβάνουν διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, στο πλαίσιο της οποίας οφειλέτης που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες, με τη βοήθεια «επόπτη», αναζητεί πιθανούς ενδιαφερόμενους αποκτώντες και προετοιμάζει την πώληση της επιχείρησης εν λειτουργία πριν από την επίσημη έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, έτσι ώστε να είναι δυνατή η ταχεία ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων σύντομα μετά την έναρξη της επίσημης διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού θα πρέπει να περιλαμβάνει δύο στάδια, το προπαρασκευαστικό στάδιο και το στάδιο εκκαθάρισης.
- (23) Για την αποτελεσματική διαχείριση της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, το δικαστήριο ενώπιον του οποίου κινείται η εν λόγω διαδικασία θα πρέπει επίσης να έχει την εξουσία να αποφασίζει για ζητήματα που συνδέονται στενά με την πώληση της επιχείρησης ή μέρους αυτής στο πλαίσιο προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.
- (24) Η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού θα πρέπει να διασφαλίζει ότι ο επόπτης που ορίζεται στο προπαρασκευαστικό στάδιο μπορεί να προτείνει την καλύτερη προσφορά που υποβλήθηκε κατά τη διαδικασία πώλησης προς έγκριση από το δικαστήριο μόνον εάν δηλώσει ότι, κατά την άποψή του, η τμηματική εκκαθάριση δεν θα έχει ως αποτέλεσμα ανάκτηση εμφανώς μεγαλύτερης αξίας για τους πιστωτές από την αγοραία τιμή που μπορεί να επιτευχθεί για την επιχείρηση (ή μέρος αυτής) εν λειτουργία. Η αξία της εν λειτουργία επιχείρησης είναι, κατά κανόνα, μεγαλύτερη από την αξία που επιτυγχάνεται με τμηματική εκκαθάριση, επειδή εδράζεται στην υπόθεση ότι η επιχείρηση συνεχίζει τη δραστηριότητα και τα συμβόλαιά της με την ελάχιστη δυνατή διατάραξη, απολαμβάνει την εμπιστοσύνη των πιστωτών, των μετόχων/εταίρων και των πελατών της και συνεχίζει να παράγει εισόδημα. Ως εκ τούτου, η δήλωση του επόπτη δεν προϋποθέτει διενέργεια αποτίμησης σε όλες τις περιπτώσεις. Ο επόπτης θα πρέπει μόνο να καταλήξει ευλόγως στο συμπέρασμα ότι η τιμή πώλησης δεν είναι σημαντικά χαμηλότερη από το προϊόν που θα μπορούσε να ανακτηθεί μέσω τμηματικής εκκαθάρισης. Ωστόσο, θα πρέπει να απαιτείται αυξημένος έλεγχος από τον επόπτη ή τον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας στις περιπτώσεις όπου η μοναδική υφιστάμενη προσφορά υποβάλλεται από μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο επόπτης ή ο διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας θα πρέπει να απορρίπτει την προσφορά εάν δεν πληροί το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών.
- (25) Προκειμένου να είναι βέβαιο ότι η επιχείρηση θα πωληθεί στην υψηλότερη δυνατή αγοραία τιμή κατά τη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, τα κράτη μέλη θα πρέπει είτε να διασφαλίσουν υψηλές προδιαγραφές όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα, τη διαφάνεια και τον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας πώλησης που διεξάγεται κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, είτε να προβλέψουν διεξαγωγή από το δικαστήριο δημόσιου πλειστηριασμού σύντομης διάρκειας μετά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης της διαδικασίας.

- (26) Αν ένα κράτος μέλος επιλέξει να θεσπίσει υψηλές προδιαγραφές για το προπαρασκευαστικό στάδιο, ο επόπτης (που ακολούθως θα διοριστεί ως διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας στο στάδιο εκκαθάρισης) θα πρέπει να έχει την υποχρέωση να διασφαλίσει ότι η διαδικασία πώλησης είναι ανταγωνιστική, διαφανής, δίκαιη και συμμορφώνεται με τα πρότυπα της αγοράς. Η συμμόρφωση με τα πρότυπα της αγοράς σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να προϋποθέτει ότι η διαδικασία είναι συμβατή με τους συνήθεις κανόνες και την πρακτική στον τομέα των συγχωνεύσεων και εξαγορών στο εκάστοτε κράτος μέλος, γεγονός που περιλαμβάνει πρόσκληση προς τα ενδεχομένως ενδιαφερόμενα μέρη να συμμετάσχουν στη διαδικασία πώλησης, κοινοποίηση των ίδιων πληροφοριών στους πιθανούς αγοραστές, δυνατότητα για άσκηση του καθήκοντος επιμέλειας από τους ενδιαφερόμενους αποκτώντες, και παραλαβή των προσφορών από τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσω δομημένης διαδικασίας.
- (27) Αν ένα κράτος μέλος προτιμήσει να προβλέψει ότι δημόσιος πλειστηριασμός διενεργείται από το δικαστήριο μετά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης, η προσφορά που επιλέχθηκε από τον επόπτη κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως αρχική προσφορά («κατώτατη προσφορά ασφαλείας (stalking horse)») κατά τον πλειστηριασμό. Ο οφειλέτης θα πρέπει να μπορεί να προσφέρει κίνητρα στον προσφέροντα της κατώτατης προσφοράς ασφαλείας, συμφωνώντας, ιδίως, σε επιστροφές δαπανών ή αποζημίωση λόγω ακύρωσης συναλλαγής στην περίπτωση επιλογής καλύτερης προσφοράς μέσω του δημόσιου πλειστηριασμού. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα κίνητρα που παρέχονται από τους οφειλέτες στους προσφέροντες κατώτατης προσφοράς ασφαλείας κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο είναι αναλογικά και δεν αποθαρρύνουν άλλους πιθανώς ενδιαφερόμενους προσφέροντες από τη συμμετοχή στον δημόσιο πλειστηριασμό στο στάδιο της εκκαθάρισης.
- (28) Η έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα πρόωρη καταγγελία συμβάσεων των οποίων οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν ακόμη εκπληρώσει πλήρως τις συμβατικές υποχρεώσεις τους (εκκρεμείς συμβάσεις), και οι οποίες είναι απαραίτητες για τη συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης. Η πρόωρη καταγγελία θα υπονόμειε αδικαιολόγητα την αξία της επιχείρησης, ή μέρος αυτής, που προορίζεται να πωληθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Συνεπώς, θα πρέπει να διασφαλιστεί ότι οι εν λόγω συμβάσεις εκχωρούνται στον αποκτώντα την επιχείρηση του οφειλέτη, ή μέρος αυτής, ακόμη και χωρίς τη συναίνεση του αντισυμβαλλομένου του οφειλέτη στις εν λόγω συμβάσεις. Ωστόσο, υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι εύλογο να αναμένεται εκχώρηση των εκκρεμών συμβάσεων, για παράδειγμα όταν ο αποκτών είναι ανταγωνιστής του αντισυμβαλλομένου. Ομοίως, το δικαστήριο, αξιολογώντας μεμονωμένα μια εκκρεμή σύμβαση, ενδέχεται να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η καταγγελία της θα εξυπηρετούσε τα συμφέροντα της επιχείρησης του οφειλέτη περισσότερο απ' ό,τι η εκχώρησή της, για παράδειγμα όταν η εκχώρηση της σύμβασης θα είχε ως αποτέλεσμα δυσανάλογη επιβάρυνση για την επιχείρηση. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στο δικαστήριο να καταγγέλλει εκκρεμείς συμβάσεις που σχετίζονται με άδειες δικαιωμάτων διανοητικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας, καθώς αυτές αποτελούν συνήθως θεμελιώδεις συνιστώσες της δραστηριότητας της πωλούμενης επιχείρησης.
- (29) Η δυνατότητα άσκησης δικαιωμάτων προαίρεσης στη διάρκεια της διαδικασίας πώλησης θα προκαλούσε στρέβλωση του ανταγωνισμού κατά τη διαδικασία

προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Πιθανοί προσφέροντες ενδέχεται να μην υποβάλουν προσφορά λόγω δικαιωμάτων που θα οδηγούσαν σε απόρριψη των προσφορών τους κατά τη διακριτική ευχέρεια του κατόχου, ανεξαρτήτως του χρόνου και των πόρων που θα διέθεταν και την οικονομική αξία της προσφοράς. Για να διασφαλιστεί ότι η επιλεγόμενη προσφορά αντικατοπτρίζει την καλύτερη τιμή που είναι διαθέσιμη στην αγορά, δεν θα πρέπει να παρέχονται δικαιώματα προαίρεσης στους προσφέροντες, ούτε να ασκούνται τέτοιου είδους δικαιώματα στη διάρκεια της διαδικασίας υποβολής προσφορών. Οι κάτοχοι δικαιωμάτων προαίρεσης που χορηγήθηκαν πριν από την έναρξη της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, αντί να επικαλεστούν το δικαίωμά τους, θα πρέπει να καλούνται να συμμετάσχουν στη διαδικασία υποβολής προσφορών.

- (30) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν στους εμπραγμάτως ασφαλισμένους πιστωτές να συμμετέχουν στη διαδικασία υποβολής προσφορών στο πλαίσιο της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού προσφέροντας το ποσό των εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων τους ως τίμημα για την αγορά των περιουσιακών στοιχείων επί των οποίων κατέχουν ασφάλεια [προσφορά ασφαλισμένων απαιτήσεων (credit-bidding)]. Η μέθοδος προσφοράς ασφαλισμένων απαιτήσεων δεν θα πρέπει, ωστόσο, να χρησιμοποιείται με τρόπο που παρέχει στους εμπραγμάτως ασφαλισμένους πιστωτές αθέμιτο πλεονέκτημα κατά τη διαδικασία υποβολής προσφορών, όπως όταν το ποσό της εμπραγμάτως ασφαλισμένης αίτησής τους έναντι των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη υπερβαίνει την αγοραία αξία της επιχείρησης.
- (31) Η παρούσα οδηγία δεν πρέπει να θίγει την εφαρμογή της ενωσιακής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού, και ιδίως τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου³⁶, ούτε να δημιουργεί εμπόδια για τα κράτη μέλη στην επιβολή των εθνικών συστημάτων ελέγχου συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων. Κατά την επιλογή της καλύτερης προσφοράς, ο επόπτης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει υπόψη τους κανονιστικούς κινδύνους που ενέχουν οι προσφορές οι οποίες απαιτούν έγκριση των αρχών ανταγωνισμού και μπορεί να διαβουλευτεί με τις εν λόγω αρχές εφόσον το επιτρέπουν οι εφαρμοστέοι κανόνες. Θα πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί ευθύνη των προσφερόντων η παροχή όλων των αναγκαίων πληροφοριών για την εκτίμηση των εν λόγω κινδύνων και η έγκαιρη επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές ανταγωνισμού με στόχο τον μετριασμό τους. Προκειμένου να αυξηθεί η πιθανότητα επιτυχούς έκβασης των διαδικασιών, όταν υπάρχει προσφορά που ενέχει τέτοιους κινδύνους, ο επόπτης θα πρέπει να υποχρεούται να ασκεί τον ρόλο του με τρόπο που να διευκολύνει την υποβολή εναλλακτικών προσφορών.
- (32) Οι διευθυντές επιβλέπουν τη διαχείριση των υποθέσεων μιας νομικής οντότητας και διαθέτουν την καλύτερη εποπτεία της οικονομικής κατάστασής της. Συνεπώς, οι διευθυντές είναι από τους πρώτους που συνειδητοποιούν αν μια νομική οντότητα πλησιάζει ή έχει ξεπεράσει τα όρια της αφερεγγυότητας. Η καθυστερημένη υποβολή αίτησης αφερεγγυότητας από τους διευθυντές μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα χαμηλότερες αξίες ανάκτησης για τους πιστωτές και, επομένως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν υποχρέωση των διευθυντών για υποβολή της αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας εντός καθορισμένης προθεσμίας. Επίσης, τα κράτη μέλη

³⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ L 024 της 29.1.2004, σ. 1)

θα πρέπει να καθορίσουν τα πρόσωπα ως προς τα οποία θα πρέπει να εφαρμόζονται τα καθήκοντα των διευθυντών έχοντας υπόψη ότι ο όρος «διευθυντής» πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως, ώστε να καλύπτει όλα τα πρόσωπα που είναι αρμόδια για τη λήψη βασικών αποφάσεων, ή που λαμβάνουν ή θα όφειλαν να λαμβάνουν τις βασικές αποφάσεις όσον αφορά τη διοίκηση μιας νομικής οντότητας.

- (33) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διευθυντές δεν ενεργούν με ιδιοτέλεια καθυστερώντας την υποβολή αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν διατάξεις περί αστικής ευθύνης των διευθυντών για παραβίαση του καθήκοντος υποβολής της λόγω αίτησης. Σε μια τέτοια περίπτωση οι διευθυντές θα πρέπει να αποζημιώνουν τους πιστωτές για τη ζημία που προκαλείται από τη μείωση της αξίας ανάκτησης της νομικής οντότητας σε σύγκριση με την κατάσταση που θα είχε διαμορφωθεί αν η αίτηση είχε υποβληθεί εγκαίρως. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ εθνικούς κανόνες περί αστικής ευθύνης των διευθυντών ως προς την υποβολή αίτησης αφερεγγυότητας αυστηρότερους από τους προβλεπόμενους στην παρούσα οδηγία.
- (34) Οι πολύ μικρές επιχειρήσεις έχουν πολλές φορές τη μορφή ατομικών επιχειρήσεων ή μικρών προσωπικών εταιρειών των οποίων οι ιδρυτές, οι ιδιοκτήτες ή τα μέλη δεν απολαμβάνουν την προστασία της περιορισμένης ευθύνης και, ως εκ τούτου, ευθύνονται απεριόριστα ευθύνη για τα χρέη της επιχείρησης. Όταν οι πολύ μικρές επιχειρήσεις λειτουργούν ως οντότητες περιορισμένης ευθύνης, η προστασία της περιορισμένης ευθύνης είναι συνήθως πλασματική για τους ιδιοκτήτες τους επειδή πολλές φορές αναμένεται απ' αυτούς να διασφαλίζουν τα επιχειρηματικά χρέη των πολύ μικρών επιχειρήσεων χρησιμοποιώντας ως ασφάλεια τα προσωπικά περιουσιακά στοιχεία τους. Επιπροσθέτως, λόγω του ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τις πληρωμές των πελατών τους, συχνά αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας και μεγαλύτερους κινδύνους αθέτησης λόγω απώλειας σημαντικού επιχειρηματικού εταίρου ή καθυστερούμενων πληρωμών από πελάτες τους. Επιπροσθέτως, οι πολύ μικρές επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν επίσης ανεπάρκεια κεφαλαίων κίνησης, υψηλότερα επιτόκια και απαιτήσεις για μεγαλύτερες ασφάλειες, γεγονός που καθιστά την άντληση κεφαλαίων, ιδίως υπό δυσχερείς οικονομικές συνθήκες, δύσκολη, αν όχι αδύνατη. Ως αποτέλεσμα, μπορεί να είναι επιρρεπείς στην αφερεγγυότητα πιο συχνά απ' ότι οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις.
- (35) Οι εθνικοί κανόνες στον τομέα της αφερεγγυότητας δεν είναι πάντα κατάλληλοι για τη μεταχείριση των αφερέγγυων πολύ μικρών επιχειρήσεων με σωστό και αναλογικό τρόπο. Αναγνωρίζοντας τα μοναδικά χαρακτηριστικά των πολύ μικρών επιχειρήσεων και τις ειδικές ανάγκες τους σε συνθήκες οικονομικής δυσχέρειας, ιδίως την ανάγκη για ταχύτερες, απλούστερες και λιγότερο δαπανηρές διαδικασίες, θα πρέπει να αναπτυχθούν χωριστές διαδικασίες αφερεγγυότητας σε εθνικό επίπεδο σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Παρόλο που οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης εφαρμόζονται μόνο στις πολύ μικρές επιχειρήσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επεκτείνουν την εφαρμογή τους και στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δεν είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις.
- (36) Είναι σκόπιμο να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αναθέτουν τη διεξαγωγή και την εποπτεία της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης σε αρμόδια αρχή η οποία μπορεί να είναι είτε δικαστήριο ή διοικητική αρχή. Η επιλογή θα εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από τα διοικητικά και νομικά συστήματα των κρατών

μελών καθώς και από τις ικανότητες των δικαστηρίων και την ανάγκη να διασφαλιστεί η οικονομική αποδοτικότητα και ταχύτητα της διαδικασίας.

- (37) Η παύση πληρωμών και ο ισολογισμός αποτελούν τα δύο συνήθη κριτήρια για την ενεργοποίηση της συνήθους διαδικασίας αφερεγγυότητας στα κράτη μέλη. Το κριτήριο του ισολογισμού μπορεί, ωστόσο, να μην είναι εφαρμόσιμο στους οφειλέτες που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις, ιδίως όταν ο οφειλέτης είναι μεμονωμένος επιχειρηματίας, λόγω μη ορθής τήρησης βιβλίων και μη σαφούς διάκρισης μεταξύ των προσωπικών στοιχείων ενεργητικού και παθητικού και των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού της επιχείρησης. Συνεπώς, το κριτήριο για την έναρξη απλουστευμένων διαδικασιών εκκαθάρισης θα πρέπει να είναι η αδυναμία εξόφλησης των χρεών όταν αυτά καθίστανται ληξιπρόθεσμα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να καθορίσουν τις ειδικές προϋποθέσεις υπό τις οποίες εκπληρώνεται το κριτήριο, εφόσον οι εν λόγω προϋποθέσεις είναι σαφείς, απλές και μπορούν να εντοπιστούν εύκολα από την οικεία πολύ μικρή επιχείρηση.
- (38) Για να είναι οι απλουστευμένες διαδικασίες αφερεγγυότητας γρήγορες και οικονομικά συμφέρουσες για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, θα πρέπει να θεσπιστούν σύντομες προθεσμίες. Ομοίως, θα πρέπει να ελαχιστοποιηθούν οι διατυπώσεις για όλα τα διαδικαστικά στάδια, μεταξύ άλλων για την έναρξη της διαδικασίας, την αναγγελία και παραδοχή των απαιτήσεων, τον προσδιορισμό της πτωχευτικής περιουσίας και τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων. Θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τυποποιημένο έντυπο για την υποβολή αίτησης έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης και ηλεκτρονικά μέσα για όλες τις επικοινωνίες μεταξύ της αρμόδιας αρχής και, κατά περίπτωση, του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας, και των μερών της διαδικασίας.
- (39) Όλες οι πολύ μικρές επιχειρήσεις θα πρέπει να μπορούν να κινήσουν διαδικασίες για την αντιμετώπιση των οικονομικών δυσχερειών που αντιμετωπίζουν και την απαλλαγή από τα χρέη τους. Η πρόσβαση στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης δεν θα πρέπει να εξαρτάται από την ικανότητα της πολύ μικρής επιχείρησης να καλύψει τις διοικητικές δαπάνες αυτής της διαδικασίας. Οι νομοθεσίες των κρατών μελών θα πρέπει να εισαγάγουν κανόνες για την κάλυψη του κόστους διεξαγωγής της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης όταν τα περιουσιακά στοιχεία και οι πηγές εισοδήματος του οφειλέτη δεν επαρκούν για να καλύψουν το κόστος αυτό.
- (40) Στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης, δεν είναι συνήθως αναγκαίος ο ορισμός διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας καθώς οι πολύ μικρές επιχειρήσεις ασκούν απλές επιχειρηματικές δραστηριότητες, γεγονός που καθιστά εφικτή και επαρκή την εποπτεία τους από την αρμόδια αρχή. Συνεπώς, ο οφειλέτης θα πρέπει να διατηρεί τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων του και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησης. Παράλληλα, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική και αποδοτική διεξαγωγή της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης, ο οφειλέτης θα πρέπει, κατά την έναρξη και καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, να παρέχει ορθές, αξιόπιστες και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με την οικονομική κατάσταση και τις επιχειρηματικές δραστηριότητές του.
- (41) Ένας οφειλέτης που είναι πολύ μικρή επιχείρηση θα πρέπει να μπορεί να επωφελείται από προσωρινή αναστολή των ατομικών διώξεων, ώστε να είναι δυνατή η προστασία της αξίας της πτωχευτικής περιουσίας και η διασφάλιση της δίκαιης και ομαλής

διεξαγωγής της διαδικασίας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές να εξαιρούν ορισμένες απαιτήσεις από το πεδίο εφαρμογής της αναστολής, σε σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις.

- (42) Οι αμφισβητούμενες απαιτήσεις θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τρόπο που δεν περιπλέκει αδικαιολόγητα τη διεξαγωγή της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις. Αν δεν υπάρχει δυνατότητα ταχείας αντιμετώπισης των αμφισβητούμενων απαιτήσεων, η ικανότητα αμφισβήτησης μιας απαίτησης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία περιττών καθυστερήσεων. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με την αντιμετώπιση μιας αμφισβητούμενης απαίτησης, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να εξουσιοδοτείται να επιτρέπει τη συνέχιση της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης μόνο για τις μη αμφισβητούμενες απαιτήσεις.
- (43) Στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης, ανακλητική αγωγή θα πρέπει να υποβάλλεται μόνο από πιστωτή ή από τον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας, αν έχει διοριστεί. Κατά τη λήψη της απόφασης μετατροπής της απλουστευμένης διαδικασίας αφερεγγυότητας σε συνήθη διαδικασία εκκαθάρισης με σκοπό τη διεξαγωγή ανακλητικής διαδικασίας, η αρμόδια αρχή θα πρέπει να σταθμίσει διάφορες παραμέτρους, όπως το αναμενόμενο κόστος, τη διάρκεια και την πολυπλοκότητα της ανακλητικής διαδικασίας, την πιθανότητα επιτυχούς ανάκτησης των περιουσιακών στοιχείων και τα προσδοκώμενα οφέλη για όλους τους πιστωτές.
- (44) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα περιουσιακά στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας σε απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης μπορούν να ρευστοποιηθούν μέσω ηλεκτρονικού δικαστικού πλειστηριασμού εάν η αρμόδια αρχή θεωρεί κατάλληλο τον συγκεκριμένο τρόπο ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων. Για τον λόγο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνήσουν ώστε να τηρούνται στην επικράτειά τους ένα ή περισσότερα συστήματα ηλεκτρονικών πλειστηριασμών για τον σκοπό αυτό. Η υποχρέωση αυτή δεν θα πρέπει να θίγει τις διάφορες πλατφόρμες που λειτουργούν σε ορισμένα κράτη μέλη για ηλεκτρονικούς δικαστικούς πλειστηριασμούς ειδικών κατηγοριών περιουσιακών στοιχείων.
- (45) Τα συστήματα πλειστηριασμού που λειτουργούν με σκοπό τη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων των οφειλετών σε απλουστευμένες διαδικασίες αφερεγγυότητας θα πρέπει να είναι διασυνδεδεμένα μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης. Η διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης θα πρέπει να λειτουργεί ως κεντρικό ηλεκτρονικό σημείο πρόσβασης για τις διαδικασίες ηλεκτρονικού δικαστικού πλειστηριασμού που διεξάγονται στο εθνικό σύστημα ή συστήματα, να προσφέρει λειτουργία αναζήτησης για τους χρήστες και να τους καθοδηγεί στις αντίστοιχες εθνικές διαδικτυακές πλατφόρμες εάν προτίθενται να συμμετάσχουν στη διαδικασία υποβολής προσφορών. Κατά τον καθορισμό των τεχνικών προδιαγραφών αυτού του συστήματος διασύνδεσης μέσω εκτελεστικής πράξης, η Επιτροπή θα πρέπει, σε εναρμόνιση με την «προσέγγιση διπλού πυλώνα»³⁷ που έχει υιοθετήσει, να παρουσιάσει το αποτέλεσμα

³⁷ Για τις ψηφιακές λύσεις, η προσέγγιση του διπλού πυλώνα συνίσταται στην προσπάθεια επαναχρησιμοποίησης υφιστάμενων λύσεων, συμπεριλαμβανομένων των δομικών στοιχείων εταιρειών, προτού εξεταστούν έτοιμες λύσεις για την αγορά. Η εξατομικευμένη ανάπτυξη λύσεων αποτελεί την έσχατη επιλογή. Βλ. European Commission digital strategy Next generation digital Commission [Ψηφιακή στρατηγική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής- Ψηφιακή Επιτροπή επόμενης γενιάς] [C(2022) 4388 final, σ. 13].

της ανάλυσης των υφιστάμενων λύσεων που ήδη παρέχει η Επιτροπή με τη δυνατότητα επαναχρησιμοποίησής τους ή θα πρέπει να διενεργήσει έρευνα αγοράς για πιθανές έτοιμες προς χρήση εμπορικές λύσεις που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν χωρίς ή με ελάχιστη προσαρμογή.

- (46) Όταν ο οφειλέτης είναι πολύ μικρή επιχείρηση απεριόριστης ευθύνης, τα πρόσωπα που ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη του οφειλέτη δεν θα πρέπει να ευθύνονται προσωπικά για τις απαιτήσεις που δεν έχουν ικανοποιηθεί μετά την εκκαθάριση της πτωχευτικής περιουσίας του οφειλέτη. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης οι επιχειρηματίες οφειλέτες, καθώς και οι ιδρυτές, ιδιοκτήτες ή μέλη οφειλετών που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις απεριόριστης ευθύνης που φέρουν προσωπική ευθύνη για τα χρέη του οφειλέτη, απαλλάσσονται πλήρως από τα χρέη τους. Για τον σκοπό της χορήγησης αυτής της απαλλαγής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τον τίτλο III της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023 τηρουμένων των αναλογιών.
- (47) Είναι σημαντικό να διασφαλίζεται δίκαιη ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων του οφειλέτη και των συμφερόντων των πιστωτών στις διαδικασίες αφερεγγυότητας. Οι επιτροπές πιστωτών παρέχουν τη δυνατότητα αποτελεσματικότερης συμμετοχής των πιστωτών στη διαδικασία αφερεγγυότητας, ιδίως όταν οι πιστωτές δεν θα μπορούσαν άλλως να ενεργήσουν ατομικά, λόγω περιορισμένων πόρων, της οικονομικής σημασίας των απαιτήσεών τους ή γεωγραφικής απόστασης. Οι επιτροπές πιστωτών μπορούν ιδίως να βοηθήσουν τους διασυνοριακούς πιστωτές στην αποτελεσματικότερη άσκηση των δικαιωμάτων τους και να διασφαλίσουν την ισότιμη μεταχείρισή τους. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέπουν τη σύσταση επιτροπής πιστωτών αμέσως μετά την έναρξη της διαδικασίας. Επιτροπή πιστωτών θα πρέπει να συστήνεται μόνον εφόσον συμφωνούν οι πιστωτές. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να επιτρέψουν τη σύστασή της πριν από την έναρξη της διαδικασίας και μετά την υποβολή της αίτησης υπαγωγής σε διαδικασία αφερεγγυότητας. Ωστόσο, σε αυτή την περίπτωση τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν ότι οι πιστωτές πρέπει να συναινέσουν στη συνέχιση και στη σύνθεσή της κατά τη γενική συνέλευση. Εάν οι πιστωτές διαφωνούν με τη σύνθεση της επιτροπής, μπορούν επίσης να συστήσουν νέα επιτροπή πιστωτών.
- (48) Το κόστος της συγκρότησης και λειτουργίας επιτροπής πιστωτών θα πρέπει να είναι αναλογικό προς την αξία που παράγει. Η σύσταση της επιτροπής πιστωτών δεν θα πρέπει να δικαιολογείται σε περιπτώσεις στις οποίες το κόστος της συγκρότησης και λειτουργίας της είναι σημαντικά υψηλότερο από την οικονομική σημασία των αποφάσεων που ενδεχομένως θα λάβει. Κάτι τέτοιο μπορεί να συμβαίνει όταν ο αριθμός των πιστωτών είναι πολύ μικρός, όταν η μεγάλη πλειονότητα των πιστωτών κατέχει μικρό μερίδιο στην απαίτηση κατά του οφειλέτη ή όταν η προσδοκώμενη ανάκτηση από την πτωχευτική περιουσία στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας είναι σημαντικά μικρότερη από το κόστος συγκρότησης και λειτουργίας της επιτροπής πιστωτών. Αυτό συμβαίνει κυρίως σε υποθέσεις αφερεγγυότητας που αφορούν πολύ μικρές επιχειρήσεις.
- (49) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν σαφώς τις απαιτήσεις, τα καθήκοντα και τις διαδικασίες για τον διορισμό των μελών της επιτροπής πιστωτών, καθώς και τα καθήκοντα που ανατίθενται στην επιτροπή πιστωτών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την επιλογή να αποφασίσουν εάν ο διορισμός πρέπει γίνεται από τη γενική συνέλευση των πιστωτών ή από το δικαστήριο. Με στόχο την αποφυγή

αδικαιολόγητων καθυστερήσεων στη σύσταση της επιτροπής πιστωτών, τα μέλη θα πρέπει να διορίζονται σύντομα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μεριμνήσουν για τη δίκαιη εκπροσώπηση των πιστωτών την επιτροπή και να διασφαλίσουν ότι η συμμετοχή στην επιτροπή πιστωτών δεν απαγορεύεται σε πιστωτές των οποίων η απαίτηση δεν έχει γίνει ακόμη παραδεκτή ή σε πιστωτές που κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος.

- (50) Η δίκαιη εκπροσώπηση των πιστωτών στην επιτροπή πιστωτών είναι ιδιαίτερα σημαντική για τους ανέγγυους πιστωτές που είναι πολύ μικρές, μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες αν δεν πληρωθούν άμεσα, σε περίπτωση αφερεγγυότητας οφειλέτη που είναι μεγάλη επιχείρηση είναι επίσης εκτεθειμένες σε κίνδυνο αφερεγγυότητας (αλυσιδωτές επιπτώσεις). Η σωστή εκπροσώπηση των πιστωτών αυτών στις επιτροπές πιστωτών μπορεί να διασφαλίσει ότι κατά τη διανομή του προϊόντος από την ανάκτηση θα εισπράξουν πιο γρήγορα τα μερίδιά τους.
- (51) Ένα σημαντικό καθήκον της επιτροπής πιστωτών θα πρέπει να είναι το να ελέγχει εάν οι διαδικασίες αφερεγγυότητας διεξάγονται με τρόπο ο οποίος προστατεύει τα συμφέροντα των πιστωτών. Ο ρόλος της επιτροπής στην παρακολούθηση του δίκαιου χαρακτήρα και της ακεραιότητας της διαδικασίας μπορεί να εκπληρωθεί αποτελεσματικά μόνον εάν η επιτροπή πιστωτών και τα μέλη της ενεργούν ανεξάρτητα από τον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας και λογοδοτούν μόνον έναντι των πιστωτών που τη συγκρότησαν.
- (52) Ο αριθμός των μελών στην επιτροπή πιστωτών θα πρέπει, αφενός, να είναι αρκετά μεγάλος ώστε να διασφαλίζεται η πολυφωνία απόψεων και συμφερόντων στην επιτροπή και, αφετέρου, σχετικά περιορισμένος ώστε η επιτροπή να μπορεί να επιτελεί αποτελεσματικά και εγκαίρως το έργο της. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διευκρινίσουν πότε και πώς πρέπει να τροποποιείται η σύνθεση της επιτροπής, κάτι που θα μπορούσε να συμβεί αν οι εκπρόσωποι δεν είναι πλέον σε θέση να ενεργούν, μεταξύ άλλων προς το συμφέρον των πιστωτών, ή επιθυμούν να αποσυρθούν. Θα πρέπει επίσης να διευκρινίσουν τις προϋποθέσεις για την παύση μελών που ενήργησαν επανειλημμένα εις βάρος του συμφέροντος των πιστωτών.
- (53) Τα μέλη της επιτροπής πιστωτών διατηρούν τη διακριτική ευχέρεια ως προς την οργάνωση των εργασιών της, υπό την προϋπόθεση ότι οι μέθοδοι εργασίας είναι νόμιμες, διαφανείς και αποτελεσματικές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επομένως να απαιτούν η επιτροπή πιστωτών να καθορίσει τις μεθόδους εργασίας, διευκρινίζοντας τον τρόπο διεξαγωγής των συνεδριάσεων, το ποιος μπορεί να παρίσταται και να ψηφίζει, και τον τρόπο διασφάλισης της αμεροληψίας και της εμπιστευτικότητας των εργασιών της επιτροπής. Οι εν λόγω μέθοδοι εργασίας θα πρέπει επίσης να μπορούν να προβλέπουν ρόλο για τους εκπροσώπους των εργοδοτών ή να κατοχυρώνουν τη διαφάνεια έναντι των άλλων πιστωτών. Οι πιστωτές θα πρέπει να μπορούν να συμμετέχουν και να ψηφίζουν ηλεκτρονικά ή να αναθέτουν το δικαίωμα ψήφου σε τρίτον, υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω τρίτος είναι νομίμως εξουσιοδοτημένος. Η δυνατότητα αυτή αναμένεται να είναι ιδιαίτερα επωφελής για πιστωτές που κατοικούν σε άλλα κράτη μέλη.
- (54) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι το δικαστήριο διαθέτει εξουσία καθορισμού των μεθόδων εργασίας της επιτροπής πιστωτών, αν η σχετική διαδικασία καθυστερεί. Η Επιτροπή θα πρέπει να θεσπίσει τυποποιημένες μεθόδους εργασίας με σκοπό να διευκολύνει τα καθήκοντα της επιτροπής πιστωτών και να περιορίσει την

ανάγκη παρέμβασης των δικαστηρίων στην περίπτωση που δεν έχουν καθοριστεί μέθοδοι εργασίας.

- (55) Θα πρέπει να ανατεθούν στην επιτροπή πιστωτών επαρκή δικαιώματα για την αποδοτική και αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων της. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι η επιτροπή πιστωτών μπορεί να αλληλοεπιδρά με τους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, τα δικαστήρια, τον οφειλέτη, εξωτερικούς συμβούλους και τους πιστωτές τους οποίους εκπροσωπεί, όπως απαιτείται, προκειμένου να είναι σε θέση να διαμορφώνει γνώμη για ζητήματα που έχουν άμεσο ενδιαφέρον και σημασία για τους πιστωτές και να γνωστοποιεί την εν λόγω γνώμη ώστε αυτή να λαμβάνεται δεόντως υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να εξουσιοδοτήσουν την επιτροπή πιστωτών να λαμβάνει αποφάσεις.
- (56) Δεδομένου ότι η λειτουργία της επιτροπής πιστωτών επισύρει δαπάνες, τα κράτη μέλη θα πρέπει εξαρχής να καθορίσουν ποιος θα αναλαμβάνει τις δαπάνες αυτές. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να θεσπίσουν διασφαλίσεις ώστε να αποτρέπεται η δυσανάλογη μείωση της αξίας ανάκτησης της πτωχευτικής περιουσίας λόγω του κόστους της επιτροπής πιστωτών.
- (57) Με στόχο την ενθάρρυνση των πιστωτών να γίνονται μέλη της επιτροπής πιστωτών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να περιορίσουν την ατομική αστική ευθύνη τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Ωστόσο, μέλη της επιτροπής πιστωτών που ενεργούν με δόλο ή αμέλεια κατά την άσκηση των εν λόγω καθηκόντων, είναι δυνατό να παύονται και να απομακρυνθούν και να καταλογίζεται ευθύνη εναντίον τους. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν ότι καταλογίζεται ατομικά ευθύνη των μελών για τη ζημία που προκάλεσε το παράπτωμά τους.
- (58) Με στόχο την ενίσχυση της διαφάνειας όσον αφορά τα βασικά στοιχεία των εθνικών διαδικασιών αφερεγγυότητας και την παροχή συνδρομής ιδίως σε διασυννοριακούς πιστωτές ώστε να εκτιμούν τι θα συνέβαινε αν οι επενδύσεις τους εμπλακούν σε διαδικασία αφερεγγυότητας, οι επενδυτές και οι πιθανοί επενδυτές θα πρέπει να έχουν εύκολη πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές σε προκαθορισμένη, συγκρίσιμη και φιλική για τον χρήστη μορφή. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να συντάξουν και να δημοσιεύσουν τυποποιημένο δελτίο βασικών πληροφοριών. Το έγγραφο αυτό είναι ουσιώδους σημασίας προκειμένου να μπορούν οι πιθανοί επενδυτές να αξιολογούν με συνοπτικό τρόπο τους κανόνες για τις διαδικασίες αφερεγγυότητας σε ένα δεδομένο κράτος μέλος. Θα πρέπει να είναι επαρκώς επεξηγηματικό ώστε ο αναγνώστης να μπορεί να κατανοεί τις πληροφορίες που περιέχει χωρίς να αναγκάζεται να ανατρέξει σε άλλα έγγραφα. Το δελτίο βασικών πληροφοριών θα πρέπει ιδίως να περιλαμβάνει πρακτικές πληροφορίες σχετικά με το σημείο ενεργοποίησης του καθεστώτος αφερεγγυότητας καθώς και με τα βήματα για την υποβολή αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας ή την αναγγελία μιας απαίτησης.
- (59) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

- (60) Με δεδομένο ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς με μεμονωμένες ενέργειες του κάθε κράτους μέλους, καθώς οι διαφορές μεταξύ των εθνικών πλαισίων για την αφερεγγυότητα θα συνέχιζαν να δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και στην ελευθερία εγκατάστασης, μπορούν όμως να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των αυτών στόχων.
- (61) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες που κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής (άρθρο 7 του Χάρτη), το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 8 του Χάρτη), την ελευθερία του επαγγέλματος και το δικαίωμα προς εργασία (άρθρο 15 του Χάρτη), την επιχειρηματική ελευθερία (άρθρο 16 του Χάρτη), το δικαίωμα ιδιοκτησίας (άρθρο 17 του Χάρτη), το δικαίωμα των εργαζομένων στην ενημέρωση και τη διαβούλευση στο πλαίσιο της επιχείρησης (άρθρο 27 του Χάρτη) και το δικαίωμα αμερόληπτου δικαστηρίου (άρθρο 47 παράγραφος 2 του Χάρτη).
- (62) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁸ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁹ εφαρμόζεται στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.
- (63) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ο οποίος γνωμοδότησε στις [*Υπηρεσία Εκδόσεων: να προστεθεί η ημερομηνία δημοσίευσης*],

³⁸ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1).

³⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

Τίτλος Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κοινούς κανόνες σχετικά με:
 - α) τις ανακλητικές αγωγές·
 - β) την ανίχνευση των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία·
 - γ) τη διαδικασία προσυμφωνημένης πώλησης·
 - δ) την υποχρέωση των διευθυντών να υποβάλουν αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας·
 - ε) τις απλουστευμένες διαδικασίες εκκαθάρισης για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις·
 - στ) τις επιτροπές πιστωτών·
 - ζ) τη σύνταξη δελτίου βασικών πληροφοριών από τα κράτη μέλη με ορισμένα στοιχεία της εθνικής νομοθεσίας τους σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου οι οποίες αφορούν οφειλέτες που είναι:
 - α) ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 13 σημεία 1) και 4) αντιστοίχως της οδηγίας 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - β) πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - γ) επιχειρήσεις επενδύσεων ή οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 σημεία 2) και 7), αντιστοίχως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·
 - δ) κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

- ε) κεντρικά αποθετήρια τίτλων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- στ) άλλα χρηματοοικονομικά ιδρύματα ή οντότητες που παρατίθενται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- ζ) δημόσιοι φορείς κατά το εθνικό δίκαιο·
- η) φυσικά πρόσωπα, με εξαίρεση τους επιχειρηματίες και, όσον αφορά τις διαδικασίες απαλλαγής από τα χρέη, ιδρυτές, ιδιοκτήτες ή μέλη οφειλετών που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις απεριόριστης ευθύνης οι οποίοι ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη του οφειλέτη.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας»: επαγγελματίας ο οποίος διορίζεται από δικαστική ή διοικητική αρχή σε διαδικασίες που αφορούν την αναδιάρθρωση, την αφερεγγυότητα και την απαλλαγή από τα χρέη όπως αναφέρεται στο άρθρο 26 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023·
- β) «δικαστήριο»: δικαιοδοτικό όργανο κράτους μέλους·
- γ) «αρμόδια αρχή»: δικαστική ή διοικητική αρχή κράτους μέλους η οποία είναι υπεύθυνη για τη διεξαγωγή και/ή την εποπτεία της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης, σύμφωνα με τον τίτλο VI της παρούσας οδηγίας·
- δ) «κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών»: αυτοματοποιημένοι κεντρικοί μηχανισμοί, όπως κεντρικά μητρώα ή κεντρικά συστήματα ηλεκτρονικής ανάκτησης δεδομένων, που δημιουργούνται σύμφωνα με το άρθρο 32α παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849·
- ε) «μητρώο πραγματικών δικαιούχων»: εθνικά κεντρικά μητρώα πληροφοριών σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο τα οποία αναφέρονται στα άρθρα 30 και 31 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849·
- στ) «νομικά σημαντική πράξη»: ανθρώπινη συμπεριφορά, συμπεριλαμβανομένης παράλειψης, η οποία παράγει έννομο αποτέλεσμα·
- ζ) «εκκρεμής σύμβαση»: σύμβαση μεταξύ του οφειλέτη και ενός ή περισσότερων αντισυμβαλλομένων στο πλαίσιο της οποίας και οι δύο συμβαλλόμενοι δεν έχουν ακόμη εκπληρώσει πλήρως τις συμβατικές υποχρεώσεις τους κατά τον χρόνο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας στο στάδιο της εκκαθάρισης του τίτλου IV·

- η) «κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών»: εξέταση σύμφωνα με την οποία κανείς από τους πιστωτές δεν θα βρισκόταν, στο πλαίσιο εκκαθάρισης σε διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού (pre-pack), σε χειρότερη θέση από τη θέση στην οποία θα βρισκόταν αν εφαρμοζόταν η συνήθης κατάταξη των προτεραιοτήτων στο πλαίσιο της εκκαθάρισης σε περίπτωση τμηματικής εκκαθάρισης·
- θ) «προσωρινή χρηματοδότηση»: νέα χρηματοδοτική συνδρομή, που παρέχεται από υφιστάμενο ή από νέο πισωτή, και περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστον, χρηματοδοτική συνδρομή κατά τη διάρκεια διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού που είναι ευλόγως και άμεσα αναγκαία για τη συνέχιση της λειτουργίας της επιχείρησης του οφειλέτη, ή μέρους αυτής, ή για τη διατήρηση ή την αύξηση της αξίας της·
- ι) «πολύ μικρή επιχείρηση»: πολύ μικρή επιχείρηση κατά την έννοια του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής·
- ια) «πολύ μικρή επιχείρηση απεριόριστης ευθύνης»: πολύ μικρή επιχείρηση με ή χωρίς χωριστή νομική προσωπικότητα και χωρίς προστασία περιορισμένης ευθύνης για τους ιδρυτές, τους ιδιοκτήτες ή τα μέλη της·
- ιβ) «επιχειρηματίας»: επιχειρηματίας κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 σημείο 9) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023·
- ιγ) «πλήρης απαλλαγή από τα χρέη»: κατάσταση στην οποία είτε i) υφίσταται ακύρωση της δυνατότητας να ληφθούν δικωκτικά μέτρα για ανεξόφλητα δεκτικά απαλλαγής χρέη κατά επιχειρηματιών ή κατά προσώπων που είναι ιδρυτές, ιδιοκτήτες ή μέλη πολύ μικρής επιχείρησης απεριόριστης ευθύνης και ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη της πολύ μικρής επιχείρησης, είτε ii) διαγραφή των ανεξόφλητων δεκτικών απαλλαγής χρεών αυτών καθ'αυτών, στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης·
- ιδ) «σχέδιο αποπληρωμής»: πρόγραμμα καταβολής στους πιστωτές συγκεκριμένων ποσών σε συγκεκριμένες ημερομηνίες από φυσικό πρόσωπο το οποίο επωφελείται από πλήρη απαλλαγή από τα χρέη, ή σχέδιο που προβλέπει περιοδικές μεταβιβάσεις στους πιστωτές μέρους του διαθέσιμου εισοδήματος του εν λόγω φυσικού προσώπου κατά τη διάρκεια της περιόδου απαλλαγής·
- ιε) «επιτροπή πιστωτών»: σώμα εκπροσώπησης των πιστωτών το οποίο διορίζεται βάσει της εφαρμοστέας νομοθεσίας σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας με συμβουλευτικές και άλλες εξουσίες όπως ορίζεται στην εν λόγω νομοθεσία·
- ιστ) «διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού»: συνοπτική διαδικασία εκκαθάρισης που προβλέπει πώληση στον πλειοδότη ολόκληρης ή μέρους της επιχείρησης του οφειλέτη εν λειτουργία, με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη λόγω της διαπιστωμένης αφερεγγυότητας του οφειλέτη·
- ιζ) «μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη»: πρόσωπο, μεταξύ άλλων και νομικό πρόσωπο, με προνομιακή πρόσβαση σε μη δημόσιες πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις του οφειλέτη.

Όταν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, στα στενά συνδεδεμένα μέρη συμπεριλαμβάνονται, ιδίως, τα ακόλουθα πρόσωπα:

- i) ο σύζυγος ή σύντροφος του οφειλέτη·
- ii) οι ανιόντες, κατιόντες και τα αδέρφια του οφειλέτη ή του συζύγου ή συντρόφου, και οι σύζυγοι ή σύντροφοι αυτών·
- iii) πρόσωπα που κατοικούν στο νοικοκυριό του οφειλέτη·
- iv) πρόσωπα που εργάζονται για τον οφειλέτη βάσει σύμβασης εργασίας που παρέχει πρόσβαση σε μη δημόσιες πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις του οφειλέτη, ή που άλλως ασκούν καθήκοντα μέσω των οποίων έχουν πρόσβαση σε μη δημόσιες πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις του οφειλέτη, συμπεριλαμβανομένων συμβούλων, λογιστών ή συμβολαιογράφων·
- v) νομικές οντότητες στις οποίες ο οφειλέτης ή κάποιο από τα πρόσωπα που αναφέρονται στα σημεία i) έως iv) του παρόντος εδαφίου είναι μέλος των διοικητικών, διαχειριστικών ή εποπτικών οργάνων ή ασκεί καθήκοντα που παρέχουν πρόσβαση σε μη δημόσιες πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις του οφειλέτη.

Όταν ο οφειλέτης είναι νομική οντότητα, στα στενά συνδεδεμένα μέρη συμπεριλαμβάνονται, ιδίως, τα ακόλουθα:

- i) τα μέλη των διοικητικών, διαχειριστικών ή εποπτικών οργάνων του οφειλέτη·
- ii) μέτοχοι/εταίροι με ελέγχουσα συμμετοχή στον οφειλέτη·
- iii) πρόσωπα που ασκούν καθήκοντα παρεμφερή με τα καθήκοντα που ασκούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο σημείο i)·
- iv) πρόσωπα που συνδέονται στενά σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο με τα πρόσωπα που παρατίθενται στα σημεία i), ii) και iii) του παρόντος εδαφίου.

Άρθρο 3

Κρίσιμο χρονικό σημείο όσον αφορά τη στενή σύνδεση

Το χρονικό σημείο βάσει του οποίου καθορίζεται εάν ένα μέρος συνδέεται στενά με τον οφειλέτη είναι:

- α) για τους σκοπούς του τίτλου II, η ημερομηνία κατά την οποία ολοκληρώνεται η νομικά σημαντική πράξη που υπόκειται σε ανακλητική αγωγή ή τρεις μήνες πριν από την ολοκλήρωση της νομικά σημαντικής πράξης·
- β) για τους σκοπούς του τίτλου IV, η ημερομηνία έναρξης του προπαρασκευαστικού σταδίου ή τρεις μήνες πριν από την έναρξη του προπαρασκευαστικού σταδίου.

Τίτλος II

ΑΝΑΚΛΗΤΙΚΕΣ ΑΓΩΓΕΣ

Κεφάλαιο 1

Γενικές διατάξεις σχετικά με τις ανακλητικές αγωγές

Άρθρο 4

Γενικά προαπαιτούμενα για τις ανακλητικές αγωγές

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι νομικά σημαντικές πράξεις που ολοκληρώθηκαν πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας εις βάρος του συνόλου των πιστωτών μπορούν να κηρυχθούν άκυρες σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο κεφάλαιο 2 του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 5

Σχέση με τις εθνικές διατάξεις

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν διατάξεις που άπτονται της ακυρότητας, της ακυρωσίας ή του ανενεργού των επιβλαβών για το σύνολο των πιστωτών νομικά σημαντικών πράξεων στο πλαίσιο διαδικασιών αφερεγγυότητας όταν οι εν λόγω διατάξεις προσφέρουν μεγαλύτερη προστασία του συνόλου των πιστωτών από τις διατάξεις που περιέχονται στο κεφάλαιο 2 του παρόντος τίτλου.

Κεφάλαιο 2

Ειδικοί όροι για τις ανακλητικές αγωγές

Άρθρο 6

Ευνοϊκή μεταχείριση

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι νομικά σημαντικές πράξεις από τις οποίες ευνοείται πιστωτής ή ομάδα πιστωτών με ικανοποίηση, παροχή ασφάλειας ή άλλο τρόπο μπορούν να κηρυχθούν άκυρες εάν έχουν ολοκληρωθεί:
 - α) εντός του τριμήνου που προηγείται της υποβολής της αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας, υπό την προϋπόθεση ότι ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη του· ή
 - β) μετά την υποβολή της αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Όταν έχει υποβληθεί αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας από περισσότερα πρόσωπα κατά του ίδιου οφειλέτη, το χρονικό σημείο υποβολής της πρώτης παραδεκτής αίτησης θα θεωρείται ως η έναρξη της τρίμηνης περιόδου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, στοιχείο α).

2. Εάν η ληξιπρόθεσμη απαίτηση ενός πιστωτή ικανοποιήθηκε ή εξασφαλίστηκε με τον οφειλόμενο τρόπο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η νομικά σημαντική πράξη μπορεί να κηρυχθεί άκυρη μόνον εάν:
- α) πληρούνται οι όροι της παραγράφου 1· και
 - β) ο εν λόγω πιστωτής γνώριζε, ή θα έπρεπε να γνωρίζει, ότι ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη του ή ότι είχε υποβληθεί αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Η γνώση των πληροφοριών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) από τον πιστωτή τεκμαίρεται αν ο πιστωτής ήταν μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη.

3. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 2 τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες νομικά σημαντικές πράξεις δεν είναι δυνατό να κηρυχθούν άκυρες:
- α) νομικά σημαντικές πράξεις που εκπληρώνονται απευθείας έναντι δίκαιου τιμήματος προς όφελος της πτωχευτικής περιουσίας·
 - β) πληρωμές συναλλαγματικών ή επιταγών όταν η νομοθεσία που διέπει τις συναλλαγματικές ή τις επιταγές απαγορεύει στον αποδέκτη την έγερση απαιτήσεων που απορρέουν από τη συναλλαγματική ή την επιταγή κατά άλλων οφειλετών της συναλλαγματικής ή της επιταγής όπως οι οπισθογράφοι, ο εκδότης ή ο πληρωτής εάν αρνηθεί την πληρωμή του οφειλέτη·
 - γ) νομικά σημαντικές πράξεις που δεν υπόκεινται σε ανακλητική αγωγή σύμφωνα με την οδηγία 98/26/EK και την οδηγία 2002/47/EK.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όσον αφορά τις πληρωμές συναλλαγματικών ή επιταγών βάσει του πρώτου εδαφίου στοιχείο β), το ποσό που καταβλήθηκε από τη συναλλαγματική ή την επιταγή επιστρέφεται από τον τελευταίο οπισθογράφο ή, αν αυτός οπισθογράφησε τη συναλλαγματική για λογαριασμό τρίτου, από τον εν λόγω τρίτο, εάν ο τελευταίος οπισθογράφος ή ο τρίτος γνώριζε ή θα έπρεπε να γνωρίζει ότι ο οφειλέτης δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του ή ότι είχε υποβληθεί αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας κατά τη χρονική στιγμή της οπισθογράφησης της συναλλαγματικής από τον ίδιο ή από τον τρίτο. Η γνώση αυτών των πληροφοριών τεκμαίρεται αν ο τελευταίος οπισθογράφος ή ο τρίτος ήταν μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη.

Άρθρο 7

Νομικά σημαντικές πράξεις εκ χαριστικής αιτίας ή έναντι προδήλως ανεπαρκούς τιμήματος

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι νομικά σημαντικές πράξεις του οφειλέτη εκ χαρακτηριστικής αιτίας ή έναντι προδήλως ανεπαρκούς τιμήματος μπορούν να κηρυχθούν άκυρες εάν έχουν ολοκληρωθεί εντός ενός έτους πριν από την υποβολή της αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας ή μετά την υποβολή της εν λόγω αίτησης.
2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται σε συμβολικής αξίας δωρεές και πράξεις εκ χαρακτηριστικής αιτίας.
3. Σε περίπτωση που περισσότερα του ενός πρόσωπα έχουν υποβάλει αίτηση για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας κατά του ίδιου οφειλέτη, το χρονικό σημείο υποβολής της πρώτης παραδεκτής αίτησης θεωρείται η έναρξη της περιόδου του ενός έτους που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 8

Νομικά σημαντικές πράξεις εκ προθέσεως επιζήμιες για τους πιστωτές

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι νομικά σημαντικές πράξεις με τις οποίες ο οφειλέτης έχει εκ προθέσεως προκαλέσει ζημία στο σύνολο των πιστωτών μπορούν να κηρυχθούν άκυρες εάν πληρούνται αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) οι εν λόγω πράξεις ολοκληρώθηκαν είτε εντός των τεσσάρων ετών που προηγήθηκαν της υποβολής της αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας είτε μετά την υποβολή της εν λόγω αίτησης·
 - β) το άλλο μέρος της νομικά σημαντικής πράξης γνώριζε ή θα έπρεπε να γνωρίζει την πρόθεση του οφειλέτη να προκαλέσει ζημία στο γενικό σύνολο των πιστωτών.

Η γνώση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) τεκμαίρεται αν το άλλο μέρος της νομικά σημαντικής πράξης ήταν μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη.

2. Όταν έχει υποβληθεί αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας από περισσότερα πρόσωπα κατά του ίδιου οφειλέτη, το χρονικό σημείο υποβολής της πρώτης παραδεκτής αίτησης θεωρείται ως η έναρξη της τετραετούς περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, στοιχείο α).

Κεφάλαιο 3

Συνέπειες των ανακλητικών αγωγών

Άρθρο 9

Γενικές συνέπειες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν είναι δυνατή η επίκληση απαιτήσεων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων που απορρέουν από νομικά σημαντικές πράξεις που

έχουν κηρυχθεί άκυρες δυνάμει του κεφαλαίου 2 του παρόντος τίτλου με σκοπό την ικανοποίηση από την οικεία πτωχευτική περιουσία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το μέρος που ωφελήθηκε από τη νομικά σημαντική πράξη που κηρύχθηκε άκυρη υποχρεούται να αποζημιώσει πλήρως την οικεία πτωχευτική περιουσία για τη ζημία που προκάλεσε η εν λόγω νομικά σημαντική πράξη στους πιστωτές.

Η επίκληση του γεγονότος ότι ο πλουτισμός που προέκυψε από τη νομικά σημαντική πράξη η οποία κηρύχθηκε άκυρη δεν υφίσταται πλέον στην περιουσία του μέρους που ωφελήθηκε από την εν λόγω νομικά σημαντική πράξη («απώλεια του πλουτισμού») είναι δυνατή μόνον εάν το μέρος δεν γνώριζε, ούτε όφειλε να γνωρίζει, τις περιστάσεις επί των οποίων ερείδεται η ανακλητική αγωγή.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η παραγραφή για όλες τις απαιτήσεις οι οποίες απορρέουν από τη νομικά σημαντική πράξη που μπορεί να κηρυχθεί άκυρη κατά του άλλου μέρους συμπληρώνεται τρία έτη από την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι απαιτήσεις για πλήρη αποζημίωση δυνάμει της παραγράφου 2 πρώτο εδάφιο είναι δυνατό να εκχωρηθούν σε πιστωτή ή σε τρίτον.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το μέρος που υποχρεώθηκε να καταβάλει αποζημίωση στην πτωχευτική περιουσία δυνάμει της παραγράφου 2 πρώτο εδάφιο δεν μπορεί να συμψηφίσει αυτή την υποχρέωση με τις απαιτήσεις του έναντι της πτωχευτικής περιουσίας.
6. Το παρόν άρθρο δεν θίγει αγωγές που βασίζονται στο γενικό αστικό και εμπορικό δίκαιο για αποζημίωση των πιστωτών για ζημία που υπέστησαν ως αποτέλεσμα νομικά σημαντικής πράξης που μπορεί να κηρυχθεί άκυρη.

Άρθρο 10

Συνέπειες για το μέρος που ωφελήθηκε από τη νομικά σημαντική πράξη η οποία κηρύχθηκε άκυρη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εάν και στο μέτρο που το μέρος που ωφελήθηκε από τη νομικά σημαντική πράξη η οποία κηρύχθηκε άκυρη αποζημιώσει την πτωχευτική περιουσία για τη ζημία που προκλήθηκε από την εν λόγω νομικά σημαντική πράξη, αναβιώνει κάθε απαίτηση του εν λόγω μέρους η οποία είχε ικανοποιηθεί με την εν λόγω νομικά σημαντική πράξη.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε αντιπαροχή του μέρους που ωφελήθηκε από την ακυρωθείσα νομικά σημαντική πράξη η οποία η οποία εκπληρώνεται μετά από ή ταυτόχρονα με την παροχή από τον οφειλέτη δυνάμει της εν λόγω νομικά σημαντικής πράξης επιστρέφεται από την πτωχευτική περιουσία εφόσον η αντιπαροχή υφίσταται ακόμη στην περιουσία σε μορφή η οποία μπορεί να διακριθεί από την υπόλοιπη πτωχευτική περιουσία ή εφόσον η πτωχευτική περιουσία εξακολουθεί να καθίσταται πλουσιότερη από την αξία αυτής.

Σε όλες τις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από το πρώτο εδάφιο, το μέρος που ωφελήθηκε από τη νομικά σημαντική πράξη η οποία κηρύχθηκε άκυρη δύναται να αξιώσει αποζημίωση για την αντιπαροχή. Για τους σκοπούς της κατάταξης των απαιτήσεων σε διαδικασία αφερεγγυότητας, θα θεωρείται ότι η εν λόγω απαίτηση είχε προκύψει πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας.

Άρθρο 11

Ευθύνη τρίτων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 9 είναι εκτελεστά κατά κληρονόμου ή άλλου καθολικού διαδόχου του μέρους που ωφελήθηκε από τη νομικά σημαντική πράξη η οποία κηρύχθηκε άκυρη.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 9 είναι επίσης εκτελεστά κατά κάθε μεμονωμένου διαδόχου του άλλου μέρους της νομικά σημαντικής πράξης που κηρύχθηκε άκυρη, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) ο διάδοχος απέκτησε το περιουσιακό στοιχείο εκ χαριστικής αιτίας ή με προδήλως ανεπαρκές τίμημα·
 - β) ο διάδοχος γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει τις περιστάσεις επί των οποίων ερείδεται η ανακλητική αγωγή.

Η γνώση που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β) τεκμαίρεται αν ο μεμονωμένος διάδοχος είναι μέρος που συνδέεται στενά με το μέρος που ωφελήθηκε από τη νομικά σημαντική πράξη η οποία κηρύχθηκε άκυρη.

Άρθρο 12

Σχέση με άλλες πράξεις

1. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν θίγουν τα άρθρα 17 και 18 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

Τίτλος III

ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Κεφάλαιο 1

Πρόσβαση σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών από τα ορισθέντα δικαστήρια

Άρθρο 13

Ορισθέντα δικαστήρια

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει, μεταξύ των δικαστηρίων του που είναι αρμόδια να επιλαμβάνονται υποθέσεων οι οποίες σχετίζονται με διαδικασίες αναδιάρθρωσης, αφερεγγυότητας και απαλλαγής από τα χρέη, τα δικαστήρια που εξουσιοδοτούνται να αποκτούν πρόσβαση και να πραγματοποιούν αναζήτηση στο εθνικό κεντρικό μητρώο τραπεζικών λογαριασμών που συστάθηκε βάσει του άρθρου 32α της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 (στο εξής: ορισθέντα δικαστήρια).
2. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τα ορισθέντα δικαστήριά του έως τ.. [6 μήνες μετά την ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο], καθώς και κάθε μεταβολή ως προς αυτά. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις κοινοποιήσεις στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 14

Πρόσβαση σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών και πραγματοποίηση αναζητήσεων σ' αυτές από τα ορισθέντα δικαστήρια

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατόπιν αίτησης του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας που έχει διοριστεί σε υπό εξέλιξη διαδικασία αφερεγγυότητας, τα ορισθέντα δικαστήρια εξουσιοδοτούνται να αποκτούν πρόσβαση και να πραγματοποιούν αναζητήσεις, απευθείας και αμέσως, στις πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών οι οποίες παρατίθενται στο άρθρο 32α παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849, όταν αυτό είναι αναγκαίο για τους σκοπούς του εντοπισμού και της ανίχνευσης περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη στην εν λόγω διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που υπόκεινται σε ανακλητικές αγωγές.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατόπιν αίτησης του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας που έχει διοριστεί σε υπό εξέλιξη διαδικασία αφερεγγυότητας, τα ορισθέντα δικαστήρια εξουσιοδοτούνται να αποκτούν πρόσβαση και να πραγματοποιούν αναζήτηση, απευθείας και αμέσως, σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σε άλλα κράτη μέλη οι οποίες είναι διαθέσιμες μέσω του ενιαίου

σημείου πρόσβασης για τα μητρώα τραπεζικών λογαριασμών που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου XX της οδηγίας (ΕΕ) YYYY/XX [*Υπηρεσία Εκδόσεων: να συμπληρωθεί η νέα οδηγία για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες*] όταν αυτό είναι αναγκαίο για τους σκοπούς του εντοπισμού και της ανίχνευσης των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη στην εν λόγω διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που υπόκεινται σε ανακλητικές αγωγές.

3. Τα ορισθέντα δικαστήρια δεν διαθέτουν πρόσβαση και δυνατότητα αναζήτησης στις πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες τα κράτη μέλη θεωρούν ουσιώδεις από τα κράτη μέλη και περιλαμβάνουν στα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών δυνάμει του άρθρου 32α παράγραφος 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849.
4. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2 θεωρείται ότι η πρόσβαση και η αναζήτηση πραγματοποιούνται απευθείας και αμέσως όταν οι εθνικές αρχές που διαχειρίζονται τα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών διαβιβάζουν ταχέως, μέσω αυτοματοποιημένου μηχανισμού, τις πληροφορίες των τραπεζικών λογαριασμών στα ορισθέντα δικαστήρια, υπό την προϋπόθεση ότι δεν μπορεί να παρέμβει ενδιάμεσος φορέας στα ζητούμενα δεδομένα ή στις πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν.

Άρθρο 15

Προϋποθέσεις για την πρόσβαση και την πραγματοποίηση αναζήτησης από τα ορισθέντα δικαστήρια

1. Η πρόσβαση σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών και η πραγματοποίηση αναζήτησης σ' αυτές σύμφωνα με το άρθρο [14](#) διενεργείται μόνον κατά περίπτωση, από το προσωπικό του κάθε ορισθέντος δικαστηρίου που έχει οριστεί και εξουσιοδοτηθεί ειδικά για την εκτέλεση των εν λόγω καθηκόντων.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:
 - α) το προσωπικό των ορισθέντων δικαστηρίων διατηρεί υψηλό επαγγελματικό επίπεδο σε ζητήματα εμπιστευτικότητας και προστασίας των δεδομένων, διακρίνεται για την ακεραιότητά του και διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα·
 - β) έχουν θεσπιστεί τεχνικά και οργανωτικά μέτρα με στόχο την ασφάλεια των δεδομένων βάσει αυστηρών τεχνολογικών προτύπων για τους σκοπούς της άσκησης από τα ορισθέντα δικαστήρια των εξουσιών πρόσβασης και αναζήτησης σε πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών σύμφωνα με το άρθρο [14](#).

Άρθρο 16

Παρακολούθηση της πρόσβασης και της αναζήτησης από τα ορισθέντα δικαστήρια

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές που διαχειρίζονται τα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών να διασφαλίζουν την τήρηση αρχείων καταχωρίσεων για κάθε πρόσβαση και πραγματοποίηση αναζήτησης, από ορισθέν δικαστήριο, σε

πληροφορίες τραπεζικών λογαριασμών. Τα αρχεία καταχωρίσεων περιλαμβάνουν, ιδίως, τα ακόλουθα:

- α) τον αριθμό αναφοράς της υπόθεσης·
 - β) την ημερομηνία και την ώρα του ερωτήματος ή της αναζήτησης·
 - γ) το είδος των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν για την υποβολή του ερωτήματος ή την πραγματοποίηση της αναζήτησης·
 - δ) τον μοναδικό κωδικό αναγνώρισης των αποτελεσμάτων·
 - ε) το όνομα του ορισθέντος δικαστηρίου που συμβουλευεται το μητρώο·
 - στ) τον μοναδικό κωδικό αναγνώρισης χρήστη του μέλους του προσωπικού του ορισθέντος δικαστηρίου που υπέβαλε το ερώτημα ή πραγματοποίησε την αναζήτηση και, κατά περίπτωση, του δικαστή που έδωσε την εντολή υποβολής του ερωτήματος ή πραγματοποίησης της αναζήτησης, και, στο μέτρο του δυνατού, τον μοναδικό κωδικό αναγνώρισης χρήστη του παραλήπτη των αποτελεσμάτων του ερωτήματος ή της αναζήτησης.
2. Οι αρχές που διαχειρίζονται τα κεντρικά μητρώα τραπεζικών λογαριασμών ελέγχουν τακτικά τα αρχεία καταχωρίσεων της παραγράφου 1.
 3. Τα αρχεία καταχωρίσεων της παραγράφου 1 χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εφαρμοστέες ενωσιακές νομικές πράξεις για την προστασία των δεδομένων. Η παρακολούθηση περιλαμβάνει την εξακρίβωση του παραδεκτού ενός αιτήματος και της νομιμότητας της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και του εάν διασφαλίζεται η ακεραιότητα και η εμπιστευτικότητα των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Τα αρχεία καταχωρίσεων προστατεύονται με κατάλληλα μέτρα έναντι της μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης και διαγράφονται πέντε έτη μετά τη δημιουργία τους, εκτός εάν είναι απαραίτητα για διαδικασίες παρακολούθησης που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Κεφάλαιο 2

Πρόσβαση από τους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας σε πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο

Άρθρο 17

Πρόσβαση από τους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας σε πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, κατά τον εντοπισμό και την ανίχνευση των περιουσιακών στοιχείων συναφών με τη διαδικασία αφερεγγυότητας για την οποία έχουν διοριστεί, να αποκτούν έγκαιρη πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 30 παράγραφος 5 δεύτερο

εδάφιο και στο άρθρο 31 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849, οι οποίες τηρούνται στα μητρώα πραγματικών δικαιούχων που έχουν δημιουργήσει τα κράτη μέλη και είναι προσβάσιμες μέσω του συστήματος διασύνδεσης μητρώων πραγματικών δικαιούχων που δημιουργήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 10 και το άρθρο 31 παράγραφος 9 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849.

2. Η πρόσβαση των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας στις πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου συνιστά έννομο συμφέρον όταν είναι αναγκαία για τον εντοπισμό και την ανίχνευση περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη σε υπό εξέλιξη διαδικασία αφερεγγυότητας, και περιορίζεται στις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) όνομα, μήνας και έτος γέννησης, χώρα διαμονής και ιθαγένεια του νόμιμου δικαιούχου·
 - β) είδος και έκταση των δικαιωμάτων που κατέχει ο πραγματικός δικαιούχος.

Κεφάλαιο 3

Πρόσβαση των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας στα εθνικά μητρώα περιουσιακών στοιχείων

Άρθρο 18

Πρόσβαση των διαχειριστών διαδικασιών αφερεγγυότητας στα εθνικά μητρώα περιουσιακών στοιχείων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας, ανεξαρτήτως του κράτους μέλους στο οποίο έχουν διοριστεί, έχουν απευθείας και ταχεία πρόσβαση στα εθνικά μητρώα περιουσιακών στοιχείων που και παρατίθενται στο παράρτημα και βρίσκονται στην επικράτειά τους, εφόσον είναι διαθέσιμα.
2. Όσον αφορά την πρόσβαση στα εθνικά μητρώα περιουσιακών στοιχείων που παρατίθενται στο παράρτημα, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας που διορίζονται σε άλλο κράτος μέλος δεν υπόκεινται σε προϋποθέσεις πρόσβασης που είναι *de jure* ή *de facto* λιγότερο ευνοϊκές από τις προϋποθέσεις στις οποίες υπόκεινται οι διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας που διορίζονται στο εν λόγω κράτος μέλος.

Τίτλος IV

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣΥΜΦΩΝΗΜΕΝΗΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ

Κεφάλαιο 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 19

Διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού απαρτίζεται από τα εξής δύο διαδοχικά στάδια:
 - α) το προπαρασκευαστικό στάδιο, το οποίο στοχεύει στην εύρεση κατάλληλου αγοραστή για την επιχείρηση του οφειλέτη ή μέρους αυτής·
 - β) το στάδιο εκκαθάρισης, που έχει ως στόχο την έγκριση και εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής, και τη διανομή του προϊόντος στους πιστωτές.
2. Η διαδικασία προσυμφωνημένης πώλησης συμμορφώνεται με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα τίτλο. Όσον αφορά όλα τα άλλα ζητήματα, συμπεριλαμβανομένης της κατάταξης των απαιτήσεων και των κανόνων για τη διανομή του προϊόντος, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις εθνικές διατάξεις σχετικά με τις διαδικασίες εκκαθάρισης, υπό την προϋπόθεση ότι είναι συμβατές με την ενωσιακή νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων που καθορίζονται στον παρόντα τίτλο.

Άρθρο 20

Σχέση με άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης

1. Το στάδιο εκκαθάρισης που αναφέρεται στο άρθρο [19](#) παράγραφος 1 θεωρείται διαδικασία αφερεγγυότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 4) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848.

Οι επόπτες που αναφέρονται στο άρθρο [22](#) είναι δυνατό να θεωρούνται διαχειριστές της διαδικασίας αφερεγγυότητας όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 5) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848.
2. Για τους σκοπούς του άρθρου 5 παράγραφος 1 της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου⁴⁰, το στάδιο εκκαθάρισης θεωρείται διαδικασία πτώχευσης ή

⁴⁰ Οδηγία 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση

αφερεγγυότητας κινηθείσα με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων του εκχωρητή υπό την εποπτεία αρμόδιας δημόσιας αρχής.

Άρθρο 21

Δικαιοδοσία στη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού

Το δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία στη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού έχει αποκλειστική δικαιοδοσία επί υποθέσεων που άπτονται του αντικειμένου και των αποτελεσμάτων της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής σε διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού όσον αφορά τις οφειλές και τις υποχρεώσεις, όπως αναφέρεται στο άρθρο [28](#)

Κεφάλαιο 2

Προπαρασκευαστικό στάδιο

Άρθρο 22

Επόπτης

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, μετά από αίτημα του οφειλέτη, το δικαστήριο διορίζει επόπτη.

Ο διορισμός του επόπτη σηματοδοτεί την έναρξη του προπαρασκευαστικού σταδίου που αναφέρεται στο άρθρο [19](#) παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο επόπτης:
 - α) τεκμηριώνει και συντάσσει έκθεση για κάθε στάδιο της διαδικασίας πώλησης·
 - β) αιτιολογεί για ποιους λόγους θεωρεί ότι η διαδικασία πώλησης είναι ανταγωνιστική, διαφανής, δίκαιη και συμμορφώνεται με τα πρότυπα της αγοράς·
 - γ) εισηγείται κατακύρωση της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού στον πλειοδότη, σύμφωνα με το άρθρο [30](#)·
 - δ) δηλώνει αν θεωρεί ότι η καλύτερη προσφορά δεν συνιστά πρόδηλη παραβίαση του κριτηρίου του συμφέροντος των πιστωτών.

Οι ενέργειες του επόπτη που παρατίθενται στο πρώτο εδάφιο εκτελούνται εγγράφως από τον επόπτη και διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και εγκαίρως σε όλους τους συμμετέχοντες στο προπαρασκευαστικό στάδιο.

μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 16).

3. Τα κράτη μέρη διασφαλίζουν ότι μόνον πρόσωπα που πληρούν αμφότερες τις ακόλουθες προϋποθέσεις μπορούν να διορίζονται ως επόπτες:
 - α) πληρούν τα εφαρμοστέα για τους διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας κριτήρια επιλεξιμότητας στο κράτος μέλος στο οποίο έχει κινηθεί η διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού·
 - β) μπορούν πράγματι να διοριστούν ως διαχειριστές διαδικασιών αφερεγγυότητας στο στάδιο εκκαθάρισης που ακολουθεί.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου, ο οφειλέτης διατηρεί τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων του και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησης.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αμοιβή του επόπτη καταβάλλεται:
 - α) από τον οφειλέτη εάν δεν ακολουθήσει στάδιο εκκαθάρισης·
 - β) από την πτωχευτική περιουσία ως προνομιακή διοικητική δαπάνη εάν ακολουθήσει στάδιο εκκαθάρισης.

Άρθρο 23

Αναστολή των ατομικών διώξεων

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου, εάν ο οφειλέτης βρίσκεται σε κατάσταση πιθανής αφερεγγυότητας ή είναι αφερέγγυος σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, μπορεί να επωφεληθεί από αναστολή των ατομικών διώξεων σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023, εάν αυτό διευκολύνει την απρόσκοπτη και αποτελεσματική εξέλιξη της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού. Πραγματοποιείται ακρόαση του επόπτη πριν από την απόφαση σχετικά με την αναστολή των ατομικών διώξεων.

Άρθρο 24

Αρχές εφαρμοστέες στη διαδικασία πώλησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η διαδικασία πώλησης που λαμβάνει χώρα κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο είναι ανταγωνιστική, διαφανής, δίκαιη και συμμορφώνεται με τα πρότυπα της αγοράς.
2. Αν το αποτέλεσμα της διαδικασίας πώλησης είναι μόνο μία δεσμευτική προσφορά, η εν λόγω προσφορά θεωρείται ότι αντικατοπτρίζει την αγοραία τιμή της επιχείρησης.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την παράγραφο 1 μόνο στην περίπτωση κατά την οποία το δικαστήριο διεξάγει δημόσιο πλειστηριασμό στο στάδιο εκκαθάρισης σύμφωνα με το άρθρο [26](#). Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται το άρθρο [22](#) παράγραφος 2 στοιχείο β).

Κεφάλαιο 3

Στάδιο εκκαθάρισης

Άρθρο 25

Διορισμός του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης, το δικαστήριο διορίζει τον επόπτη που αναφέρεται στο άρθρο [22](#) ως διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Άρθρο 26

Έγκριση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης, το δικαστήριο εγκρίνει την πώληση της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής στον αποκτώντα που προτείνεται από τον επόπτη, υπό την προϋπόθεση ότι ο επόπτης έχει εκδώσει γνωμοδότηση στην οποία επιβεβαιώνεται ότι η διαδικασία πώλησης που πραγματοποιήθηκε στη διάρκεια του προπαρασκευαστικού σταδίου ήταν σύμφωνη με τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο [22](#) παράγραφοι 2 και 3 και στο άρθρο [24](#) παράγραφοι 1 και 2.

Το δικαστήριο δεν εγκρίνει την πώληση όταν δεν πληρούνται οι απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο [22](#) παράγραφοι 2 και 3 και στο άρθρο [24](#) παράγραφοι 1 και 2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στην τελευταία περίπτωση, το δικαστήριο συνεχίζει τη διαδικασία αφερεγγυότητας.

2. Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το άρθρο [24](#) παράγραφος 3, ο δημόσιος πλειστηριασμός που αναφέρεται στη συγκεκριμένη διάταξη δεν διαρκεί περισσότερο από τέσσερις εβδομάδες και αρχίζει εντός δύο εβδομάδων από την έναρξη του σταδίου εκκαθάρισης. Η προσφορά που επιλέγεται από τον επόπτη χρησιμοποιείται ως η αρχική προσφορά στον δημόσιο πλειστηριασμό. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι προστασίες που χορηγούνται στον αρχικό προσφέροντα κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, όπως η επιστροφή δαπανών ή η αποζημίωση λόγω ακύρωσης συναλλαγής, είναι ισοδύναμες και αναλογικές και δεν αποθαρρύνουν πιθανώς ενδιαφερόμενα μέρη από την υποβολή προσφορών στο στάδιο εκκαθάρισης.

Άρθρο 27

Εκχώρηση ή καταγγελία εκκρεμών συμβάσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εκκρεμείς συμβάσεις που είναι απαραίτητες για τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη και των οποίων η αναστολή θα οδηγούσε σε παύση των δραστηριοτήτων, εκχωρούνται στον

αποκτώντα την επιχείρηση του οφειλέτη ή μέρος αυτής. Η εκχώρηση δεν απαιτεί τη συναίνεση του αντισυμβαλλομένου ή των αντισυμβαλλομένων του οφειλέτη.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται αν ο αποκτών την επιχείρηση του οφειλέτη ή μέρος αυτής είναι ανταγωνιστής του αντισυμβαλλομένου ή των αντισυμβαλλομένων του οφειλέτη.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το δικαστήριο μπορεί να λάβει απόφαση για καταγγελία των εκκρεμών συμβάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο εφόσον πληρούνται μία από τις κατωτέρω προϋποθέσεις:
 - α) η καταγγελία εξυπηρετεί το συμφέρον της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής·
 - β) η εκκρεμής σύμβαση περιλαμβάνει υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας για τις οποίες ο αντισυμβαλλόμενος είναι δημόσια αρχή και ο αποκτών την επιχείρηση του οφειλέτη ή μέρος αυτής δεν πληροί τις τεχνικές και νομικές υποχρεώσεις για την παροχή των υπηρεσιών που προβλέπονται στην εν λόγω σύμβαση.

Το στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στις εκκρεμείς συμβάσεις που αφορούν άδειες σχετιζόμενες με δικαιώματα διανοητικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

3. Το εφαρμοστέο δίκαιο στην εκχώρηση ή την καταγγελία των εκκρεμών συμβάσεων είναι το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διεξάγεται το στάδιο εκκαθάρισης.

Άρθρο 28

Χρέη και υποχρεώσεις της επιχείρησης που αποκτάται μέσω της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αποκτών αποκτά την επιχείρηση του οφειλέτη ή μέρος αυτής απαλλαγμένη από χρέη και υποχρεώσεις, εκτός εάν ο αγοραστής συναινεί ρητώς να αναλάβει τα χρέη και τις υποχρεώσεις της επιχείρησης ή μέρους αυτής.

Άρθρο 29

Ειδικοί κανόνες σχετικά με το ανασταλτικό αποτέλεσμα των ένδικων μέσων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ένδικα μέσα που ασκούνται κατά αποφάσεων του δικαστηρίου σχετικά με την έγκριση ή την εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής μπορούν να έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα μόνο εφόσον ο ασκών το ένδικο μέσο παράσχει ασφάλεια η οποία να επαρκεί για την κάλυψη της πιθανής ζημίας που προκαλείται λόγω της αναστολής της πραγματοποίησης της πώλησης.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το δικαστήριο που επιλαμβάνεται του ένδικου μέσου έχει τη διακριτική ευχέρεια να απαλλάσσει, εν όλω ή εν μέρει, ασκούντα το ένδικο μέσο που είναι φυσικό πρόσωπο από την υποχρέωση παροχής ασφάλειας εάν

θεωρεί την εν λόγω απαλλαγή ως αρμόζουσα δεδομένων των περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης.

Κεφάλαιο 4

Διατάξεις που αφορούν αμφότερα τα στάδια της διαδικασίας προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού

Άρθρο 30

Κριτήρια επιλογής της καλύτερης προσφοράς

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα κριτήρια για την επιλογή της καλύτερης προσφοράς στη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού είναι ίδια με τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για την επιλογή μεταξύ ανταγωνιστικών προσφορών σε διαδικασίες εκκαθάρισης.

Άρθρο 31

Αστική ευθύνη του επόπτη και του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο επόπτης και ο διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας ευθύνονται για τη ζημία που προκαλείται από τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους δυνάμει του παρόντος τίτλου σε πιστωτές και τρίτους που επηρεάζονται από τη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.

Άρθρο 32

Μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη στη διαδικασία πώλησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέρη που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη είναι επιλέξιμα να αποκτήσουν την επιχείρηση του οφειλέτη ή μέρους αυτής εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) τα εν λόγω μέρη γνωστοποιούν εγκαίρως στον επόπτη και στο δικαστήριο τη σχέση τους με τον οφειλέτη·
 - β) τα άλλα μέρη που συμμετέχουν στη διαδικασία πώλησης λαμβάνουν επαρκείς πληροφορίες ως προς την ύπαρξη μερών που συνδέονται στενά με τον οφειλέτη και τη σχέση τους με αυτόν·
 - γ) παρέχεται επαρκής χρόνος στα μέρη που δεν συνδέονται στενά με τον οφειλέτη προκειμένου να υποβάλουν προσφορά.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, εάν αποδειχθεί παράβαση της υποχρέωσης γνωστοποίησης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α), το δικαστήριο ανακαλεί τα οφέλη που αναφέρονται στο άρθρο [28](#).

2. Όταν η προσφορά που έχει υποβληθεί από μέρος που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη είναι η μόνη υφιστάμενη προσφορά, τα κράτη μέλη εισάγουν συμπληρωματικές διασφαλίσεις για την έγκριση και εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής. Στις διασφαλίσεις αυτές περιλαμβάνεται τουλάχιστον το καθήκον του επόπτη ή του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας να απορρίψει την προσφορά του μέρους που συνδέεται στενά με τον οφειλέτη εάν αυτή δεν ικανοποιεί το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών.

Άρθρο 33

Μέτρα με στόχο τη μεγιστοποίηση της αξίας της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής

1. Όταν απαιτείται προσωρινή χρηματοδότηση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:
- α) ο επόπτης ή ο διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση προσωρινής χρηματοδότησης με το χαμηλότερο δυνατό κόστος·
 - β) οι πάροχοι προσωρινής χρηματοδότησης δικαιούνται να λάβουν προνομιακή ικανοποίηση της απαίτησής τους στο πλαίσιο επακόλουθων διαδικασιών αφερεγγυότητας έναντι άλλων πιστωτών που σε διαφορετική περίπτωση θα διέθεταν απαιτήσεις ανώτερης ή ισοδύναμης τάξης·
 - γ) είναι δυνατή η χορήγηση εμπράγματων ασφαλειών επί του προϊόντος της πώλησης στους παρόχους προσωρινής χρηματοδότησης με στόχο τη διασφάλιση της επιστροφής·
 - δ) η προσωρινή χρηματοδότηση πληροί τα κριτήρια για συμψηφισμό με την τιμή που πρόκειται να καταβληθεί βάσει της εγκριθείσας προσφοράς, όταν παρέχεται από ενδιαφερόμενους προσφέροντες.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν χορηγούνται στους προσφέροντες δικαιώματα προαίρεσης.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που οι εμπράγματες ασφάλειες βαρύνουν την επιχείρηση που υπόκειται σε διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού, οι πιστωτές που είναι οι δικαιούχοι αυτών των εμπράγματων ασφαλειών μπορούν να προβαίνουν σε συμψηφισμό των απαιτήσεών τους στην προσφορά τους μόνον εφόσον η αξία αυτών των απαιτήσεων είναι σημαντικά χαμηλότερη από την αγοραία αξία της επιχείρησης.

Άρθρο 34

Προστασία των συμφερόντων των πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές καθώς και οι μέτοχοι/εταίροι της επιχείρησης του οφειλέτη έχουν δικαίωμα ακρόασης ενώπιον του δικαστηρίου πριν από την έγκριση ή την εκτέλεση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες προκειμένου να διασφαλίζεται η αποτελεσματική άσκηση του δικαιώματος ακρόασης σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη δύνανται, δια νόμου, να μη χορηγούν δικαίωμα ακρόασης:
 - α) στους πιστωτές ή μετόχους/εταίρους που δεν λαμβάνουν πληρωμή ή δεν διατηρούν συμμετοχικό δικαίωμα, σύμφωνα με τη συνήθη κατάταξη των προτεραιοτήτων σε εκκαθάριση βάσει του εθνικού δικαίου·
 - β) στους πιστωτές εκκρεμών συμβάσεων των οποίων οι απαιτήσεις εις βάρος του οφειλέτη προέκυψαν πριν από την έγκριση της πώλησης της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής και οι οποίες προβλέπεται να καταβληθούν πλήρως σύμφωνα με τους όρους της προσφοράς στο πλαίσιο προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόσβεση των εμπράγματων ασφαλειών στη διαδικασία προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού πραγματοποιείται βάσει των ίδιων απαιτήσεων που εφαρμόζονται στη διαδικασία εκκαθάρισης.
4. Τα κράτη μέλη στα οποία απαιτείται συναίνεση από τους κατόχους εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων στη διαδικασία εκκαθάρισης για την απόσβεση των εμπράγματων ασφαλειών μπορούν να παρεκκλίνουν όσον αφορά την εν λόγω απαίτηση συναίνεσης, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω εμπράγματα ασφάλειες αφορούν περιουσιακά στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη συνέχιση της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησης του οφειλέτη ή μέρους αυτής και εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) οι πιστωτές εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων δεν είναι σε θέση να αποδείξουν ότι η προσφορά στο πλαίσιο προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού δεν ικανοποιεί το κριτήριο του συμφέροντος των πιστωτών·
 - β) οι πιστωτές των εμπραγμάτως ασφαλισμένων απαιτήσεων δεν έχουν υποβάλει (απευθείας ή μέσω τρίτου) εναλλακτική δεσμευτική προσφορά εξαγοράς η οποία να παρέχει στην πτωχευτική περιουσία βελτιωμένη δυνατότητα ανάκτησης έναντι της προτεινόμενης προσφοράς στο πλαίσιο προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού.

Άρθρο 35

Αντίκτυπος των διαδικασιών βάσει της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού στον χρόνο ή στην επιτυχή έκβαση της διαδικασίας προσφορών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος καθυστέρησης ο οποίος απορρέει από διαδικασία που προβλέπεται από τη νομοθεσία περί ανταγωνισμού ή κίνδυνος αρνητικής απόφασης αρχής ανταγωνισμού ως προς προσφορά που υποβλήθηκε κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο, ο επόπτης διευκολύνει την υποβολή εναλλακτικών προσφορών.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο επόπτης μπορεί να ενημερώνεται ως προς τις διαδικασίες βάσει της εφαρμοστέας νομοθεσίας περί ανταγωνισμού και τα

αποτελέσματά τους τα οποία μπορεί να έχουν αντίκτυπο στον χρόνο ή στην επιτυχή έκβαση της προσφοράς, ιδίως μέσω της γνωστοποίησης πληροφοριών από τους προσφέροντες ή της πρόβλεψης για άρση της απαγόρευσης ανταλλαγής πληροφοριών με τις αρχές ανταγωνισμού, κατά περίπτωση. Ως προς αυτό, ο επόπτης υπόκειται σε υποχρέωση πλήρους εχεμύθειας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν μια προσφορά ενέχει σημαντικό κίνδυνο καθυστέρησης όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, η προσφορά αυτή μπορεί να μη ληφθεί υπόψη, εφόσον πληρούνται αμφότερες οι κατωτέρω προϋποθέσεις:
 - α) η εν λόγω προσφορά δεν είναι η μόνη υφιστάμενη προσφορά·
 - β) η καθυστέρηση στην ολοκλήρωση της πώλησης της επιχείρησης στο πλαίσιο προσυμφωνημένης μεταβίβασης ενεργητικού με τον συγκεκριμένο προσφέροντα θα είχε ως αποτέλεσμα ζημία για την επιχείρηση του οφειλέτη ή μέρος αυτής.

Τίτλος V

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Άρθρο 36

Υποχρέωση υποβολής αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν μια νομική οντότητα καθίσταται αφερεγγυα, οι διευθυντές της υποχρεούνται να υποβάλουν αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας ενώπιον του δικαστηρίου το αργότερο 3 μήνες από τη στιγμή που οι διευθυντές έλαβαν ή μπορεί ευλόγως να αναμένεται ότι έλαβαν γνώση του γεγονός ότι η νομική οντότητα είναι αφερεγγυα.

Άρθρο 37

Αστική ευθύνη των διευθυντών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διευθυντές της αφερεγγυας νομικής οντότητας υπέχουν ευθύνη για τη ζημία που υφίστανται οι πιστωτές ως αποτέλεσμα της μη συμμόρφωσής τους με την υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο [36](#).
2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τους εθνικούς κανόνες σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς την παραβίαση από τους διευθυντές της υποχρέωσής τους να υποβάλουν αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας όπως ορίζεται στο άρθρο [36](#) οι οποίοι είναι αυστηρότεροι έναντι των διευθυντών.

Τίτλος VI

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΑΦΕΡΕΓΓΥΩΝ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Κεφάλαιο 1

Γενικοί κανόνες

Άρθρο 38

Κανόνες για την εκκαθάριση των πολύ μικρών επιχειρήσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις έχουν, σε περίπτωση αφερεγγυότητας, πρόσβαση σε απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης που να συμμορφώνεται με τις διατάξεις του παρόντος τίτλου.
2. Μια πολύ μικρή επιχείρηση θεωρείται αφερεγγυα για τους σκοπούς της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης όταν αδυνατεί γενικά να εξοφλεί τις οφειλές της όταν αυτές καθίστανται ληξιπρόθεσμες. Τα κράτη μέλη ορίζουν υπό ποιες προϋποθέσεις θεωρείται ότι μια πολύ μικρή επιχείρηση αδυνατεί γενικά να εξοφλεί τις οφειλές της όταν αυτές καθίστανται ληξιπρόθεσμες και διασφαλίζουν ότι οι προϋποθέσεις αυτές είναι σαφείς, απλές και εύκολα εντοπίσιμες από την οικεία πολύ μικρή επιχείρηση.
3. Η έναρξη και διεξαγωγή της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης δεν μπορεί να απαγορευτεί επειδή ο οφειλέτης δεν διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή επειδή τα περιουσιακά στοιχεία του δεν επαρκούν για την κάλυψη του κόστους της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την κάλυψη του κόστους της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης στις περιπτώσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 3.

Άρθρο 39

Διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης, μπορεί να διοριστεί διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας μόνον εφόσον πληρούνται αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) ο οφειλέτης, πιστωτής ή ομάδα πιστωτών αιτούνται τον εν λόγω διορισμό·
- β) το κόστος της παρέμβασης του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας μπορεί να χρηματοδοτηθεί από την πτωχευτική περιουσία ή από το μέρος που αιτήθηκε τον διορισμό του.

Μέσα επικοινωνίας

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης όλες οι επικοινωνίες μεταξύ, αφενός, της αρμόδιας αρχής και, κατά περίπτωση, του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας και, αφετέρου, των μερών της διαδικασίας μπορούν να πραγματοποιούνται με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με το άρθρο 28 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

Κεφάλαιο 2

Έναρξη της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης

Αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αφερέγγυες πολύ μικρές επιχειρήσεις μπορούν να υποβάλουν αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης σε αρμόδια αρχή.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οποιοσδήποτε πιστωτής αφερέγγυας πολύ μικρής επιχείρησης μπορεί να υποβάλει αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης κατά της πολύ μικρής επιχείρησης σε αρμόδια αρχή. Παρέχεται στην οικεία πολύ μικρή επιχείρηση η δυνατότητα να απαντήσει στην αίτηση, προσβάλλοντάς την ή συναινώντας σε αυτή.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πολύ μικρές επιχειρήσεις μπορούν να υποβάλουν αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης χρησιμοποιώντας τυποποιημένο έντυπο.
4. Το τυποποιημένο έντυπο που αναφέρεται στην παράγραφο 3 παρέχει δυνατότητα να περιληφθούν, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) αν η πολύ μικρή επιχείρηση είναι νομικό πρόσωπο, την επωνυμία του οφειλέτη, τον αριθμό μητρώου, την καταστατική έδρα ή, εφόσον διαφέρει, την ταχυδρομική διεύθυνση·
 - β) αν η πολύ μικρή επιχείρηση είναι επιχειρηματίας, το ονοματεπώνυμο του οφειλέτη, τον αριθμό μητρώου, εφόσον υπάρχει, και την ταχυδρομική του διεύθυνση ή, εφόσον η διεύθυνση προστατεύεται, τον τόπο και την ημερομηνία γέννησης του οφειλέτη·
 - γ) κατάλογο των περιουσιακών στοιχείων της πολύ μικρής επιχείρησης·
 - δ) το όνομα, τη διεύθυνση και τα στοιχεία επικοινωνίας των πιστωτών της πολύ μικρής επιχείρησης, όπως είναι γνωστά στην πολύ μικρή επιχείρηση κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης·

- ε) τον κατάλογο των απαιτήσεων κατά της πολύ μικρής επιχείρησης και, για κάθε απαίτηση, το ποσό της με προσδιορισμό του κεφαλαίου και, κατά περίπτωση, των τόκων, και την ημερομηνία γένεσης της απαίτησης, καθώς και την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη απαιτητή, εφόσον είναι διαφορετική·
- στ) κατά πόσον υφίσταται εμπράγματη ασφάλεια ή επιφύλαξη κυριότητας σε σχέση με την απαίτηση και, αν ναι, τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία συνιστούν αντικείμενο της εμπράγματης ασφάλειας.
5. Η Επιτροπή καθορίζει τη μορφή του τυποποιημένου εγγράφου της παραγράφου 3 μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 69 παράγραφος 2.
6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όταν η αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης υποβάλλεται από πιστωτή, και η πολύ μικρή επιχείρηση εκφράζει τη συναίνεσή της για την έναρξη της διαδικασίας, η πολύ μικρή επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να προσκομίσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 μαζί με την απάντηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, εφόσον υπάρχει.
7. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν η αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης υποβάλλεται από πιστωτή και η αρμόδια αρχή κινεί αυτή τη διαδικασία παρά το γεγονός ότι η πολύ μικρή επιχείρηση προσέβαλε την αίτηση ή δεν απάντησε σ' αυτήν, η πολύ μικρή επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να προσκομίσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου το αργότερο δύο εβδομάδες από την παραλαβή της κοινοποίησης της έναρξης.

Άρθρο 42

Απόφαση σχετικά με την αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή λαμβάνει απόφαση σχετικά με την αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης το αργότερο εντός δύο εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης.
2. Η αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης μπορεί να απορριφθεί μόνον εάν πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) ο οφειλέτης δεν είναι πολύ μικρή επιχείρηση·
- β) ο οφειλέτης δεν είναι αφερέγγυος σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας·
- γ) η αρμόδια αρχή στην οποία υποβλήθηκε η αίτηση δεν είναι αρμόδια επί της υπόθεσης·
- δ) το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση δεν έχει διεθνή δικαιοδοσία επί της υπόθεσης.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η πολύ μικρή επιχείρηση ή οποιοσδήποτε πιστωτής της πολύ μικρής επιχείρησης μπορεί να προσβάλει ενώπιον δικαστηρίου την

απόφαση σχετικά με την αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης. Η προσβολή δεν έχει ανασταλτικό χαρακτήρα όσον αφορά την έναρξη της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης και εκδικάζεται αμέσως από το δικαστήριο.

Άρθρο 43

Οφειλέτης με δικαίωμα διαχείρισης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων των παραγράφων 2, 3 και 4, οι οφειλέτες που έχουν πρόσβαση στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης διατηρούν τον έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων τους και της καθημερινής λειτουργίας της επιχείρησης.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, σε περίπτωση που διορίζεται διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας, η αρμόδια αρχή προσδιορίζει στην απόφαση διορισμού εάν τα δικαιώματα και τα καθήκοντα διαχείρισης και διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη μεταβιβάζονται στον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας.
3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η αρμόδια αρχή μπορεί, κατ' εξαίρεση, να αποφασίσει να άρει το δικαίωμα του οφειλέτη να διαχειρίζεται και να διαθέτει τα περιουσιακά στοιχεία του. Μια τέτοια απόφαση πρέπει να βασίζεται σε κατά περίπτωση αξιολόγηση λαμβάνοντας υπόψη όλα τα σχετικά νομικά και πραγματικά στοιχεία.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ο οφειλέτης δεν έχει πλέον το δικαίωμα διαχείρισης και διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του και δεν έχει διοριστεί διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας, ισχύει ένα από τα ακόλουθα:
 - α) κάθε σχετική απόφαση του οφειλέτη υπόκειται σε έγκριση της αρμόδιας αρχής· ή
 - β) η αρμόδια αρχή αναθέτει σε πιστωτή το δικαίωμα διαχείρισης και διάθεσης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη.

Άρθρο 44

Αναστολή των ατομικών διώξεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οφειλέτες επωφελούνται από αναστολή των ατομικών διώξεων από τη λήψη της απόφασης της αρμόδιας αρχής για έναρξη απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης και έως την περάτωση της εν λόγω διαδικασίας. .
2. Τα κράτη μέλη μπορεί να προβλέπουν ότι η αρμόδια αρχή εξαιρεί, κατόπιν αιτήματος του οφειλέτη ή πιστωτή, μια απαίτηση από το πεδίο εφαρμογής της αναστολής των ατομικών διώξεων όταν πληρούνται αμφότερες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η δίωξη δεν είναι πιθανό να θέσει σε κίνδυνο τις θεμιτές προσδοκίες του συνόλου των πιστωτών· και
- β) η αναστολή θα προκαλούσε αδικαιολόγητη ζημία στον πιστωτή της εν λόγω απαίτησης.

Άρθρο 45

Δημοσιότητα της έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με την έναρξη απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης δημοσιεύονται στο μητρώο αφερεγγυότητας που αναφέρεται στο άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848, το ταχύτερο δυνατό μετά την έναρξη.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή ενημερώνει αμέσως τον οφειλέτη και όλους τους γνωστούς πιστωτές, με ατομικές κοινοποιήσεις, για την έναρξη της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης.

Η κοινοποίηση περιλαμβάνει ειδικότερα:

- α) τον κατάλογο απαιτήσεων κατά του οφειλέτη όπως έχουν αναφερθεί από τον οφειλέτη·
- β) πρόσκληση προς τον πιστωτή να αναγγείλει απαιτήσεις που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο του στοιχείου α) ή να διορθώσει τυχόν εσφαλμένη δήλωση σχετικά με τις εν λόγω απαιτήσεις εντός 30 ημερών από την παραλαβή της κοινοποίησης·
- γ) δήλωση ως προς το ότι, εάν δεν υπάρξουν περαιτέρω ενέργειες από τον πιστωτή, οι απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του στοιχείου α) θα θεωρηθούν αναγγελθείσες από τον οικείο πιστωτή.

Κεφάλαιο 3

Κατάλογος των απαιτήσεων και καθορισμός της πτωχευτικής περιουσίας

Άρθρο 46

Αναγγελία και παραδοχή των απαιτήσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι απαιτήσεις εις βάρος του οφειλέτη θεωρούνται αναγγελθείσες από τους οικείους πιστωτές χωρίς περαιτέρω ενέργειες αυτών, όταν οι εν λόγω απαιτήσεις αναφέρονται από τον οφειλέτη σε ένα εκ των κάτωθι υποβληθέντων:
 - α) στην αίτηση έναρξης απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης·

- β) στην απάντησή του στην αίτηση έναρξης της εν λόγω διαδικασίας που υποβλήθηκε από πιστωτή·
- γ) στις πληροφορίες που υπέβαλε δυνάμει του άρθρου 41 παράγραφος 7.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πιστωτές μπορούν να αναγγείλουν απαιτήσεις που δεν περιλαμβάνονται στα υποβληθέντα της παραγράφου 1 ή να υποβάλουν δηλώσεις αντιρρήσεων ή να εκφράσουν ανησυχία σχετικά με απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στα εν λόγω υποβληθέντα, εντός 30 ημερών από τη δημοσίευση της ημερομηνίας έναρξης της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης στο μητρώο αφερεγγυότητας ή, σε περίπτωση γνωστού πιστωτή, της παραλαβής της ατομικής κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 45, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, απουσία αντιρρήσεων ή διατύπωσης ανησυχίας από πιστωτή εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2, οι απαιτήσεις που περιλαμβάνονται στα υποβληθέντα της παραγράφου 1 θεωρούνται μη αμφισβητούμενες και γίνονται οριστικά παραδεκτές όπως δηλώθηκαν σ' αυτά.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή ή ο διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας, αν έχει διοριστεί, δύναται να κάνει δεκτή ή να απορρίψει την παραδοχή απαιτήσεων που έχουν αναγγελθεί από πιστωτή, επιπροσθέτως των απαιτήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σύμφωνα με την παράγραφο 2 και τα κατάλληλα κριτήρια που ορίζονται από την εθνική νομοθεσία.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή ή το δικαστήριο επιλαμβάνονται των αμφισβητούμενων απαιτήσεων το ταχύτερο δυνατό. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αποφασίσει να συνεχίσει την απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης σε σχέση με τις μη αμφισβητούμενες απαιτήσεις.

Άρθρο 47

Ανακλητικές αγωγές

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κανόνες σχετικά με τις ανακλητικές αγωγές εφαρμόζονται ως εξής στις απλουστευμένες διαδικασίες εκκαθάρισης:

- α) η άσκηση των ανακλητικών αγωγών και η εκτέλεση στο πλαίσιο αυτών δεν είναι υποχρεωτική, αλλά επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των πιστωτών ή, κατά περίπτωση, του διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας·
- β) τυχόν απόφαση των πιστωτών να μην καταθέσουν ανακλητικές αγωγές δεν επηρεάζει την αστική ή ποινική ευθύνη του οφειλέτη, εάν αργότερα αποκαλυφθεί ότι οι πληροφορίες που υπέβαλε ο οφειλέτης σχετικά με περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις απεκρύβησαν ή παραποιήθηκαν·
- γ) η αρμόδια αρχή μπορεί να μετατρέψει μια απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης σε συνήθη διαδικασία εκκαθάρισης, εάν η διεξαγωγή ανακλητικής διαδικασίας στο πλαίσιο της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης δεν είναι δυνατή λόγω του ύψους των απαιτήσεων που υπόκεινται στην ανακλητική διαδικασία σε σχέση με την αξία της πτωχευτικής

περιουσίας, και λόγω της αναμενόμενης μακράς διάρκειας της ανακλητικής διαδικασίας.

Άρθρο 48

Καθορισμός της πτωχευτικής περιουσίας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή ή ο διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας, αν έχει διοριστεί, καθορίζει τον τελικό κατάλογο περιουσιακών στοιχείων που απαρτίζουν την πτωχευτική περιουσία, με βάση τον κατάλογο περιουσιακών στοιχείων που υποβλήθηκε από τον οφειλέτη βάσει του άρθρου 41 παράγραφος 4 στοιχείο γ) και τις σχετικές πρόσθετες πληροφορίες που ελήφθησαν στη συνέχεια.
2. Στα περιουσιακά στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας περιλαμβάνονται τα περιουσιακά στοιχεία που είχε στην κατοχή του ο οφειλέτης κατά τον χρόνο έναρξης της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης, τα περιουσιακά στοιχεία που αποκτήθηκαν μετά την υποβολή της αίτησης έναρξης της εν λόγω διαδικασίας και τα περιουσιακά στοιχεία που ανακτήθηκαν μέσω ανακλητικών ή άλλων αγωγών.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν ο οφειλέτης είναι επιχειρηματίας, η αρμόδια αρχή ή ο διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας, εάν έχει διοριστεί, καθορίζει ποια περιουσιακά στοιχεία εξαιρούνται από την πτωχευτική περιουσία και, συνεπώς, ο οφειλέτης μπορεί να τα διατηρήσει.

Κεφάλαιο 4

Ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων και διανομή του προϊόντος

Άρθρο 49

Απόφαση επί της διαδικασίας που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης, αμέσως μόλις καθοριστεί η πτωχευτική περιουσία και ο κατάλογος των απαιτήσεων κατά του οφειλέτη, η αρμόδια αρχή:
 - α) προχωρά στη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων και στη διανομή του προϊόντος· ή
 - β) λαμβάνει απόφαση για περάτωση της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης χωρίς ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με την παράγραφο 2.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή μπορεί να λάβει απόφαση για άμεση περάτωση της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης χωρίς

ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) η πτωχευτική περιουσία δεν περιλαμβάνει περιουσιακά στοιχεία·
 - β) η αξία των περιουσιακών στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας είναι τόσο χαμηλή ώστε δεν δικαιολογείται η διάθεση πόρων ή χρόνου για την πώλησή τους και τη διανομή του προϊόντος·
 - γ) η φαινομενική αξία των βεβαρημένων περιουσιακών στοιχείων είναι μικρότερη του ποσού που οφείλεται στον εμπραγμάτως ασφαλισμένο πιστωτή ή πιστωτές και η αρμόδια αρχή θεωρεί δικαιολογημένο να περιέλθει στον εν λόγω εμπραγμάτως ασφαλισμένο πιστωτή ή πιστωτές η κυριότητα των περιουσιακών στοιχείων.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις περιπτώσεις που η αρμόδια αρχή προχωρά στη ρευστοποίηση των περιουσιακών στοιχείων όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α), η αρμόδια αρχή καθορίζει επίσης τον τρόπο ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων. Η επιλογή άλλου τρόπου πέραν της πώλησης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη μέσω ηλεκτρονικού δημόσιου πλειστηριασμού είναι δυνατή μόνον εάν η χρήση του θεωρείται καταλληλότερη με βάση τη φύση των περιουσιακών στοιχείων ή τις περιστάσεις της διαδικασίας.

Άρθρο 50

Συστήματα ηλεκτρονικών πλειστηριασμών για την πώληση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη δημιουργία και συντήρηση μίας ή περισσότερων πλατφορμών ηλεκτρονικών πλειστηριασμών εντός της επικράτειάς τους για τον σκοπό της πώλησης των περιουσιακών στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι για τον σκοπό της πώλησης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη οι χρήστες μπορούν επίσης να υποβάλλουν προσφορές για την αγορά της επιχείρησης του οφειλέτη εν λειτουργία.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πλατφόρμες ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1, χρησιμοποιούνται όταν η ρευστοποίηση της επιχείρησης ή των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που υπόκεινται σε απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης πραγματοποιείται μέσω πλειστηριασμού.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν τη χρήση των συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1, στην πώληση της επιχείρησης ή των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη που υπόκεινται σε άλλα είδη διαδικασιών αφερεγγυότητας οι οποίες έχουν κινηθεί εντός της επικράτειάς τους.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πλατφόρμες ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1, είναι προσβάσιμες από όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα που έχουν την κατοικία ή τον τόπο καταχώρισής τους εντός της επικράτειάς τους. Η πρόσβαση στο σύστημα πλειστηριασμών προϋποθέτει ηλεκτρονική ταυτοποίηση του χρήστη, περίπτωση στην οποία τα πρόσωπα με κατοικία ή τόπο καταχώρισης σε άλλο κράτος μέλος μπορούν να χρησιμοποιούν τα εθνικά τους συστήματα ηλεκτρονικής ταυτοποίησης, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 910/2014⁴¹.

Άρθρο 51

Διασύνδεση των συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών

1. Η Επιτροπή δημιουργεί σύστημα για τη διασύνδεση των συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών του άρθρου 50 μέσω εκτελεστικών πράξεων. Το εν λόγω σύστημα απαρτίζεται από τα εθνικά συστήματα ηλεκτρονικών πλειστηριασμών σε διασύνδεση με τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, η οποία θα χρησιμεύει ως κεντρικό σημείο ηλεκτρονικής πρόσβασης στο σύστημα. Το σύστημα περιέχει πληροφορίες σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης σχετικά με όλες τις διαδικασίες πλειστηριασμών που ανακοινώνονται στις εθνικές πλατφόρμες ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, επιτρέπει την αναζήτηση στις εν λόγω διαδικασίες πλειστηριασμών και παρέχει υπερσυνδέσμους που οδηγούν στις σελίδες των εθνικών συστημάτων στα οποία μπορούν να υποβάλλονται απευθείας προσφορές.
2. Η Επιτροπή καθορίζει μέσω εκτελεστικών πράξεων τις τεχνικές προδιαγραφές και διαδικασίες που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της διασύνδεσης των εθνικών συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών των κρατών μελών, προσδιορίζοντας:
 - α) την τεχνική προδιαγραφή ή προδιαγραφές που ορίζουν τις μεθόδους επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα βάσει της καθορισθείσας προδιαγραφής διεπαφής για το σύστημα διασύνδεσης των συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών·
 - β) τα τεχνικά μέτρα που διασφαλίζουν τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας ως προς την τεχνολογία πληροφοριών για την κοινοποίηση και διαβίβαση πληροφοριών στο πλαίσιο του συστήματος διασύνδεσης των συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών·
 - γ) το ελάχιστο σύνολο πληροφοριών που θα είναι προσβάσιμες μέσω της κεντρικής πλατφόρμας·
 - δ) τα ελάχιστα κριτήρια για την παρουσίαση των αναγγελθεισών διαδικασιών πλειστηριασμών μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης·

⁴¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 1999/93/ΕΚ (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 73).

- ε) τα ελάχιστα κριτήρια για την αναζήτηση των αναγγελθεισών διαδικασιών πλειστηριασμών μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης·
- στ) τα ελάχιστα κριτήρια για την καθοδήγηση των χρηστών στην πλατφόρμα του εθνικού συστήματος πλειστηριασμών του κράτους μέλους όπου μπορούν να υποβάλλουν απευθείας τις προσφορές τους στις αναγγελθείσες διαδικασίες πλειστηριασμού·
- ζ) τα μέσα και τους τεχνικούς όρους πρόσβασης στις υπηρεσίες που παρέχει το σύστημα διασύνδεσης·
- η) τη χρήση του ευρωπαϊκού μοναδικού αναγνωριστικού που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132⁴²,
- θ) διευκρίνιση σχετικά με το ποια δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι προσβάσιμα·
- ι) εγγυήσεις για την προστασία δεδομένων.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 69 παράγραφος 2 έως τ... [ένα έτος μετά την προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο].

Άρθρο 52

Κόστος της δημιουργίας και διασύνδεσης των συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών

1. Η δημιουργία, η συντήρηση και η μελλοντική ανάπτυξη του συστήματος διασύνδεσης των συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών του άρθρου 50 χρηματοδοτούνται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης.
2. Κάθε κράτος μέλος φέρει το κόστος της δημιουργίας και της προσαρμογής των εθνικών του συστημάτων ηλεκτρονικών πλειστηριασμών προκειμένου να καταστούν αυτά διαλειτουργικά με τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, καθώς και το κόστος διαχείρισης, λειτουργίας και συντήρησης των εν λόγω συστημάτων. Το ανωτέρω δεν θίγει τη δυνατότητα υποβολής αίτησης επιχορήγησης για τη στήριξη των δραστηριοτήτων αυτών στο πλαίσιο των χρηματοδοτικών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 53

Αρμοδιότητες της Επιτροπής σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο σύστημα διασύνδεσης των πλατφορμών ηλεκτρονικών πλειστηριασμών

⁴² Άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με ορισμένες πτυχές του εταιρικού δικαίου.

1. Η Επιτροπή ασκεί τις αρμοδιότητες του υπεύθυνου επεξεργασίας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 8 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητες που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η Επιτροπή καθορίζει τις αναγκαίες πολιτικές και εφαρμόζει τις αναγκαίες τεχνικές λύσεις για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της εντός του πεδίου λειτουργιών του υπεύθυνου επεξεργασίας.
3. Η Επιτροπή υλοποιεί τα τεχνικά μέτρα που απαιτούνται για τη διασφάλιση της ασφάλειας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τη διαβίβαση, ιδίως την εμπιστευτικότητα και την ακεραιότητα οποιασδήποτε διαβίβασης προς και από τη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.
4. Σε ό,τι αφορά την πληροφόρηση από τα διασυνδεδεμένα εθνικά συστήματα πλειστηριασμών, δεν αποθηκεύεται στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης κανένα δεδομένο προσωπικού χαρακτήρα σχετικά με τα πρόσωπα στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα. Όλα αυτά τα δεδομένα αποθηκεύονται στα εθνικά συστήματα πλειστηριασμών που τελούν υπό τη διαχείριση των κρατών μελών ή άλλων φορέων.

Άρθρο 54

Πώληση των περιουσιακών στοιχείων μέσω ηλεκτρονικού πλειστηριασμού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο ηλεκτρονικός πλειστηριασμός των περιουσιακών στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας στο πλαίσιο απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης ανακοινώνεται εγκαίρως εκ των προτέρων στην πλατφόρμα ηλεκτρονικών πλειστηριασμών που αναφέρεται στο άρθρο [50](#).
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή ή, εάν έχει διοριστεί, ο διαχειριστής διαδικασιών αφερεγγυότητας ενημερώνει με ατομικές κοινοποιήσεις όλους τους γνωστούς πιστωτές σχετικά με το αντικείμενο, την ώρα και την ημερομηνία του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, καθώς σχετικά με τις προϋποθέσεις συμμετοχής σε αυτόν.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ενδιαφερόμενοι, συμπεριλαμβανομένων των υφιστάμενων μετόχων/εταίρων ή διευθυντών του οφειλέτη, επιτρέπεται να συμμετάσχουν στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό και να υποβάλουν προσφορές.
4. Εάν υπάρχουν προσφορές τόσο για απόκτηση της επιχείρησης του οφειλέτη εν λειτουργία όσο και για τα μεμονωμένα περιουσιακά στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας, οι πιστωτές αποφασίζουν ποια λύση προκρίνουν.

Άρθρο 55

Απόφαση σχετικά με την περάτωση της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι μετά τη διανομή του προϊόντος της πώλησης της επιχείρησης ή των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, η αρμόδια αρχή λαμβάνει

απόφαση σχετικά με την περάτωση της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης το αργότερο εντός δύο εβδομάδων από την ολοκλήρωση της διανομής των εσόδων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόφαση σχετικά με την περάτωση της απλουστευμένης διαδικασίας εκκαθάρισης περιλαμβάνει προσδιορισμό της προθεσμίας μετά την οποία επέρχεται η την απαλλαγή του επιχειρηματία οφειλέτη ή των ιδρυτών, ιδιοκτητών ή μελών οφειλετών που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις απεριόριστης ευθύνης οι οποίοι ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη του οφειλέτη.

Κεφάλαιο 5

Απαλλαγή επιχειρηματιών στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης

Άρθρο 56

Πρόσβαση σε απαλλαγή

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι στην απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης οι επιχειρηματίες οφειλέτες, καθώς και οι ιδρυτές, ιδιοκτήτες ή μέλη οφειλετών που είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις απεριόριστης ευθύνης που ευθύνονται προσωπικά για τα χρέη της πολύ μικρής επιχείρησης απαλλάσσονται πλήρως από τα χρέη σύμφωνα με τον τίτλο III της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023.

Άρθρο 57

Μεταχείριση προσωπικών εγγυήσεων που παρέχονται για επιχειρηματικά χρέη

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν έχει κινηθεί διαδικασία αφερεγγυότητας ή ατομικής δίωξης βάσει της προσωπικής εγγύησης που έχει παρασχεθεί για τις επιχειρηματικές ανάγκες πολύ μικρής επιχείρησης η οποία είναι οφειλέτης σε απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης κατά εγγυητή ο οποίος, αν η πολύ μικρή επιχείρηση είναι νομικό πρόσωπο, είναι ιδρυτής, ιδιοκτήτης ή μέλος του εν λόγω νομικού προσώπου, ή, αν η πολύ μικρή επιχείρηση είναι επιχειρηματίας, είναι μέλος της οικογένειας του εν λόγω επιχειρηματία, οι διαδικασίες βάσει της προσωπικής εγγύησης είτε συντονίζονται είτε ενοποιούνται με την απλουστευμένη διαδικασία εκκαθάρισης.

Τίτλος VII

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΙΣΤΩΤΩΝ

Κεφάλαιο 1

Σύσταση και μέλη της επιτροπής πιστωτών

Άρθρο 58

Σύσταση της επιτροπής πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι συστήνεται επιτροπή πιστωτών μόνον κατόπιν απόφασης της γενικής συνέλευσης των πιστωτών.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι, πριν από την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας, η επιτροπή πιστωτών μπορεί να συσταθεί ήδη από την υποβολή αίτησης έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας εάν ένας ή περισσότεροι πιστωτές υποβάλουν αίτηση ενώπιον του δικαστηρίου για τη σύσταση της εν λόγω επιτροπής.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η πρώτη γενική συνέλευση των πιστωτών αποφασίζει σχετικά με τη συνέχιση των εργασιών και τη σύνθεση της επιτροπής πιστωτών που συστήθηκε σύμφωνα με το εδάφιο 1.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαγορεύουν στο εθνικό δίκαιό τους τη δυνατότητα σύστασης επιτροπής πιστωτών σε διαδικασίες αφερεγγυότητας όταν το συνολικό κόστος της εμπλοκής μιας τέτοιας επιτροπής δεν αιτιολογείται δεδομένης της μικρής οικονομικής σημασίας της πτωχευτικής περιουσίας, του μικρού αριθμού των πιστωτών ή του γεγονότος ότι ο οφειλέτης είναι πολύ μικρή επιχείρηση.

Άρθρο 59

Διορισμός των μελών της επιτροπής πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέλη της επιτροπής πιστωτών διορίζονται είτε στη γενική συνέλευση των πιστωτών είτε με απόφαση του δικαστηρίου, εντός 30 ημερών από την ημερομηνία έναρξης της διαδικασίας του άρθρου 24 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848.
2. Όταν τα μέλη της επιτροπής των πιστωτών διορίζονται στη γενική συνέλευση των πιστωτών, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το δικαστήριο επικυρώνει τον διορισμό εντός 5 ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης του διορισμού στο δικαστήριο.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα διορισμένα μέλη της επιτροπής των πιστωτών αντιπροσωπεύουν με δίκαιο τρόπο τα ποικίλα συμφέροντα των πιστωτών ή ομάδων πιστωτών.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις έχουν γίνει μόνο προσωρινά παραδεκτές και διασυννοριακοί πιστωτές είναι επίσης επιλέξιμοι για διορισμό στην επιτροπή πιστωτών.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί να προσβάλει ενώπιον του δικαστηρίου τον διορισμό ενός ή περισσότερων μελών της επιτροπής πιστωτών με την αιτιολογία ότι ο διορισμός δεν πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με την εφαρμοστέα νομοθεσία.

Άρθρο 60

Καθήκον των πιστωτών υπό την ιδιότητα του μέλους της επιτροπής πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέλη της επιτροπής πιστωτών εκπροσωπούν αποκλειστικά τα συμφέροντα του συνόλου των πιστωτών και ενεργούν ανεξάρτητα από τον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας.

Κατά παρέκκλιση από το προηγούμενο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν εθνικές διατάξεις που επιτρέπουν τη σύσταση περισσότερων από μία επιτροπών πιστωτών οι οποίες εκπροσωπούν διαφορετικές ομάδες πιστωτών στην ίδια διαδικασία αφερεγγυότητας. Σε αυτή την περίπτωση, τα μέλη της επιτροπής πιστωτών εκπροσωπούν αποκλειστικά τα συμφέροντα των πιστωτών που τους διόρισαν.

2. Η επιτροπή πιστωτών ασκεί τα καθήκοντά της για όλους τους πιστωτές τους οποίους εκπροσωπεί.

Άρθρο 61

Αριθμός μελών

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο αριθμός των μελών που συγκροτούν την επιτροπή πιστωτών είναι τουλάχιστον 3 και δεν υπερβαίνουν τα 7.

Άρθρο 62

Παύση και αντικατάσταση μέλους

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες με τους οποίους καθορίζονται αφενός οι λόγοι παύσης και αντικατάστασης μελών της επιτροπής πιστωτών και αφετέρου οι σχετικές διαδικασίες. Οι κανόνες αυτοί προβλέπουν επίσης την περίπτωση παραίτησης μελών της επιτροπής πιστωτών ή αδυναμίας τους να εκτελούν τα απαιτούμενα καθήκοντα, για παράδειγμα σε περίπτωση σοβαρής ασθένειας ή θανάτου.
2. Στους λόγους παύσης περιλαμβάνονται κατ' ελάχιστον η συμπεριφορά που συνιστά απάτη ή βαρεία αμέλεια, ο δόλος ή η παραβίαση υποχρεώσεων πίστης ως προς τα συμφέροντα των πιστωτών.

Κεφάλαιο 2

Μέθοδοι εργασίας και λειτουργία της επιτροπής πιστωτών

Άρθρο 63

Μέθοδος εργασίας της επιτροπής των πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εκάστοτε επιτροπή πιστωτών καταρτίζει πρωτόκολλο μεθόδων εργασίας εντός 15 εργάσιμων ημερών από τον διορισμό των μελών της. Αν η επιτροπή πιστωτών δεν εκπληρώσει αυτή την υποχρέωση, το δικαστήριο εξουσιοδοτείται να καταρτίσει το πρωτόκολλο για λογαριασμό της επιτροπής πιστωτών εντός 15 εργάσιμων ημερών από τη λήξη της αρχικής προθεσμίας των 15 εργάσιμων ημερών. Στην πρώτη συνεδρίαση της επιτροπής πιστωτών, τα μέλη της εγκρίνουν τις μεθόδους εργασίας με απλή πλειοψηφία των παρόντων μελών.
2. Το πρωτόκολλο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πραγματεύεται τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα:
 - α) το δικαίωμα παρουσίας και συμμετοχής στις συνεδριάσεις της επιτροπής πιστωτών·
 - β) το δικαίωμα ψήφου και την απαιτούμενη απαρτία·
 - γ) τη σύγκρουση συμφερόντων·
 - δ) την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το πρωτόκολλο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι διαθέσιμο σε όλους τους πιστωτές, στο δικαστήριο και στον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας.
4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέλη της επιτροπής πιστωτών έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν και να ψηφίζουν είτε με φυσική παρουσία είτε ηλεκτρονικά.
5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέλη της επιτροπής πιστωτών μπορούν να εκπροσωπούνται από εξουσιοδοτημένο τρίτον.
6. Η Επιτροπή καθορίζει τυποποιημένο πρωτόκολλο μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 69 παράγραφος 2.

Άρθρο 64

Αποστολή, δικαιώματα, καθήκοντα και εξουσίες της επιτροπής πιστωτών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αποστολή της επιτροπής πιστωτών συνίσταται στη διασφάλιση της προστασίας των συμφερόντων των πιστωτών κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας αφερεγγυότητας και τη συμμετοχή των μεμονωμένων πιστωτών σ' αυτή.

Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η επιτροπή πιστωτών έχει τουλάχιστον τα ακόλουθα δικαιώματα, καθήκοντα και εξουσίες:

- α) το δικαίωμα να απευθύνεται στον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας ανά πάσα στιγμή·
 - β) το δικαίωμα παρουσίας και ακρόασης στις διαδικασίες αφερεγγυότητας·
 - γ) το καθήκον να εποπτεύει τον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας, μεταξύ άλλων μέσω διαβούλευσης με τον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας και ενημέρωσής του σχετικά με τις επιθυμίες των πιστωτών·
 - δ) την εξουσία να αιτείται σημαντικές και αναγκαίες πληροφορίες από τον οφειλέτη, το δικαστήριο ή τον διαχειριστή διαδικασιών αφερεγγυότητας ανά πάσα στιγμή στη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας·
 - ε) το καθήκον να παρέχει πληροφορίες στους πιστωτές που εκπροσωπούνται από την επιτροπή πιστωτών και το δικαίωμα να λαμβάνει πληροφορίες από τους εν λόγω πιστωτές·
 - στ) το δικαίωμα να ενημερώνεται και να παρέχει συμβουλές για ζητήματα που άπτονται του συμφέροντος των πιστωτών που εκπροσωπούνται από την επιτροπή πιστωτών, όπως, για παράδειγμα, η πώληση περιουσιακών στοιχείων εκτός της συνήθους δραστηριότητας της επιχείρησης·
 - ζ) την εξουσία να αναζητεί εξωτερικές συμβουλές για ζητήματα που άπτονται του συμφέροντος των πιστωτών που εκπροσωπούνται από την επιτροπή πιστωτών.
2. Όταν τα κράτη μέλη αναθέτουν στην επιτροπή πιστωτών την εξουσία έγκρισης ορισμένων αποφάσεων ή νομικά σημαντικών πράξεων, τα κράτη μέλη ορίζουν με σαφήνεια τα ζητήματα επί των οποίων απαιτείται αυτή η έγκριση.

Άρθρο 65

Έξοδα και αμοιβή

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν ποιος επιβαρύνεται με τα έξοδα τα οποία αναλαμβάνει η επιτροπή πιστωτών κατά την άσκηση των καθηκόντων που αναφέρονται στο άρθρο [64](#).
2. Όταν τα έξοδα της παραγράφου 1 επιβαρύνουν την πτωχευτική περιουσία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η επιτροπή πιστωτών τηρεί αρχείο των εν λόγω εξόδων και το δικαστήριο έχει την εξουσία να περιορίσει τα αδικαιολόγητα και δυσανάλογα έξοδα.

3. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη επιτρέπουν την καταβολή αμοιβής στην επιτροπή πιστωτών και η εν λόγω αμοιβή βαρύνει την πτωχευτική περιουσία, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η αμοιβή είναι αναλογική προς τα καθήκοντα που εκτελούν τα μέλη της επιτροπής πιστωτών και ότι αυτή τηρεί σχετικό αρχείο.

Άρθρο 66

Ευθύνη

Τα μέλη επιτροπής πιστωτών απαλλάσσονται από την ατομική ευθύνη για τις ενέργειές τους υπό την ιδιότητα του μέλους της επιτροπής εκτός εάν έχουν επιδείξει συμπεριφορά που συνιστά απάτη ή βαριά αμέλεια, ενεργήσει με δόλο ή αθετήσει υποχρέωση πίστης έναντι των πιστωτών που εκπροσωπούν.

Άρθρο 67

Προσφυγή

1. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη αναθέτουν στην επιτροπή πιστωτών την εξουσία να εγκρίνει ορισμένες αποφάσεις ή συναλλαγές, προβλέπουν επίσης δικαίωμα προσφυγής κατά της εν λόγω έγκρισης.
2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η διαδικασία προσφυγής να είναι αποτελεσματική και ταχεία.

Τίτλος VIII

ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΕΝΙΣΧΥΟΥΝ ΤΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΩΝ ΠΕΡΙ ΑΦΕΡΕΓΓΥΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 68

Δελτίο βασικών πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη παρέχουν, στο πλαίσιο της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης, δελτίο βασικών πληροφοριών για ορισμένα στοιχεία της εθνικής νομοθεσίας σχετικά με τις διαδικασίες αφερεγγυότητας.
2. Το περιεχόμενο του δελτίου βασικών πληροφοριών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι ακριβές, σαφές και μη παραπλανητικό και παραθέτει τα γεγονότα με ισορροπημένο και δίκαιο τρόπο. Συνάδει με άλλες πληροφορίες σχετικά με το δίκαιο αφερεγγυότητας και το πτωχευτικό δίκαιο οι οποίες παρέχονται στο πλαίσιο της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης σύμφωνα με το άρθρο 86 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/848.
3. Το δελτίο βασικών πληροφοριών:

- α) συντάσσεται και υποβάλλεται στην Επιτροπή σε επίσημη γλώσσα της Ένωσης έως τ.. [6 μήνες μετά την προθεσμία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο].
 - β) έχει μέγιστη έκταση πέντε σελίδες Α4 εκτυπωμένες με ευανάγνωστους χαρακτήρες.
 - γ) είναι γραμμένο σε σαφή, μη τεχνική και κατανοητή γλώσσα.
4. Το δελτίο βασικών πληροφοριών περιέχει τις ακόλουθες ενότητες με την εξής σειρά:
- α) προϋποθέσεις για την έναρξη της διαδικασίας αφερεγγυότητας.
 - β) κανόνες που διέπουν την αναγγελία, την επαλήθευση και την παραδοχή των απαιτήσεων.
 - γ) κανόνες που διέπουν την κατάταξη των απαιτήσεων των πιστωτών και τη διανομή του προϊόντος της ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων στο πλαίσιο της διαδικασίας αφερεγγυότητας.
 - δ) μέση αναφερόμενη διάρκεια της διαδικασίας αφερεγγυότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023⁴³.
5. Η ενότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο [α\)](#) περιέχει τις εξής πληροφορίες:
- α) τον κατάλογο των προσώπων που μπορούν να υποβάλλουν αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας.
 - β) τον κατάλογο των προϋποθέσεων για την έναρξη διαδικασιών αφερεγγυότητας.
 - γ) πού και με ποιον τρόπο μπορεί να υποβληθεί η αίτηση έναρξης διαδικασιών αφερεγγυότητας.
 - δ) πώς και πότε ενημερώνεται ο οφειλέτης για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας.
6. Η ενότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο [β\)](#) περιέχει τις εξής πληροφορίες:
- α) τον κατάλογο των προσώπων που μπορούν να προχωρήσουν σε αναγγελία απαίτησης.
 - β) τον κατάλογο των προϋποθέσεων για αναγγελία απαίτησης.
 - γ) την προθεσμία για την αναγγελία απαίτησης.

⁴³ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, περί πλαισίου για την προληπτική αναδιάρθρωση, την απαλλαγή από τα χρέη και τις ανικανότητες ή την έκπτωση οφειλετών, καθώς και περί μέτρων βελτίωσης των διαδικασιών αυτών, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1132.

- δ) πού διατίθεται το έντυπο αναγγελίας απαίτησης, κατά περίπτωση·
- ε) πού και με ποιον τρόπο πραγματοποιείται η αναγγελία απαίτησης·
- στ) τον τρόπο επαλήθευσης και επικύρωσης της απαίτησης.
7. Η ενότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο γ) περιέχει τις εξής πληροφορίες:
- α) σύντομη περιγραφή του τρόπου κατάταξης των δικαιωμάτων και των απαιτήσεων των πιστωτών·
- β) σύντομη περιγραφή του τρόπου διανομής του προϊόντος.
8. Τα κράτη μέλη επικαιροποιούν τις πληροφορίες της παραγράφου 4 εντός ενός μηνός από την έναρξη ισχύος των οικείων τροποποιήσεων στην εθνική νομοθεσία. Το δελτίο βασικών πληροφοριών περιέχει την ακόλουθη δήλωση: «Το παρόν δελτίο βασικών πληροφοριών είναι ακριβές κατά την [ημερομηνία υποβολής των πληροφοριών στην Επιτροπή ή ημερομηνία της επικαιροποίησης]».
- Η Επιτροπή μεριμνά ώστε το δελτίο βασικών πληροφοριών να μεταφραστεί στην αγγλική, στη γαλλική και στη γερμανική γλώσσα ή, αν το δελτίο βασικών πληροφοριών έχει συνταχθεί σε μία από αυτές τις γλώσσες, στις άλλες δύο εξ αυτών, και να καταστεί προσβάσιμο στο κοινό της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης στην ενότητα για την αφερεγγυότητα / τις πτωχεύσεις για το κάθε κράτος μέλος.
9. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να τροποποιήσει τη μορφή του δελτίου βασικών πληροφοριών ή να διευρύνει ή περιορίσει το εύρος των τεχνικών πληροφοριών που περιέχονται σε αυτό μέσω εκτελεστικών πράξεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 69 παράγραφος 2.

Τίτλος ΙΧ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 69

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την αναδιάρθρωση και την αφερεγγυότητα (στο εξής: επιτροπή) του άρθρου 30 της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1023 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 70

Επανεξέταση

Το αργότερο στις [5 έτη μετά την προθεσμία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο], η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο και στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή και τον αντίκτυπο της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 71

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις [2 έτη από την έναρξη ισχύος της]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της πραγματοποίησης αυτής της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 72

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την [...] ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 73

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Η Πρόεδρος
[...]

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
[...]